

S. Bala Subramanyam

ರಸಭರಿತ...ಮನಮೆಚ್ಚಿಕೆ...ಬಲು ಇಷ್ಟ.

ಕೇವಲ

25

ಪೈಸೆ!

ಹೊಸ

ಪಾರ್ಲೆ

ಪಾಪಿನ್ಯಾ

ಹಣ್ಣುಗಳ ಸ್ವಾದವುಳ್ಳ ಮಿಠಾಯಿಗಳು

ಇದು ಹಣ್ಣುಗಳ ಸ್ವಾದವುಳ್ಳ 13 ರುಚಿಕರವಾದ ಮಿಠಾಯಿಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಆಕರ್ಷಕವಾದ, ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯ ಪ್ಯಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ! ನಿಂಬೆ, ಕಿತ್ತಳೆ, ಮೊಸಂಬ, ಅನಾನಸ್ ಮತ್ತು ರಾಸ್‌ಬೆರಿ ಹಣ್ಣುಗಳ ಸ್ವಾದಗಳು!

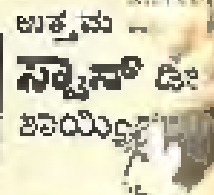
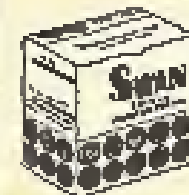
ಪಾಪಿನ್ಯಾ ನ ರುಚಿ ನೋಡಿರಿ— ಅದರ ಮಜಾ ಪಡೆಯಿರಿ

everest/122/PP kan

by
THE NATIONAL TRADING CO.
 Manufacturers of
KASHMIR SNOW BEAUTY AIDS
 BOMBAY-2 MADRAS-32

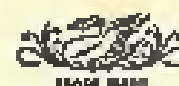
ನೂತನ ಪ್ರಪಂಚದ
 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ.
ಸ್ನಾನ್ ಪೆನ್ನುಗಳು

ಸ್ನಾನ್ ಪೆನ್ನುಗಳು ಅಧುನಿಕ ಮೇಲ್ಮನಸ್ಸಿನ
 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿವೆ. ಈವರೆಗೆ ಸ್ನಾನ್
 ಪೆನ್ನುಗಳು ಬಹು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಸ್ನಾನ್ ಪೆನ್ನುಗಳು
 ಸುಲಭವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತವೆ, ಸ್ನಾನ್ ಪೆನ್ನುಗಳು
 ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರಬಹುದು.
 ಏಕೆಂದರೆ ನಿರಾಕರಣೆಗಳಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ಸ್ನಾನ್ (ಇಂಡಿಯಾ) ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಕಛೇರಿ: ಮುಂಬಯಿ, ೨೨, ಮುಂಬಯಿ ರೋಡ್, ಮುಂಬಯಿ-೨
 ಕಚೇರಿ: ಮದ್ರಾಸು, ೩೨, ಮದ್ರಾಸು ರೋಡ್, ಮದ್ರಾಸು-೩೨

heros

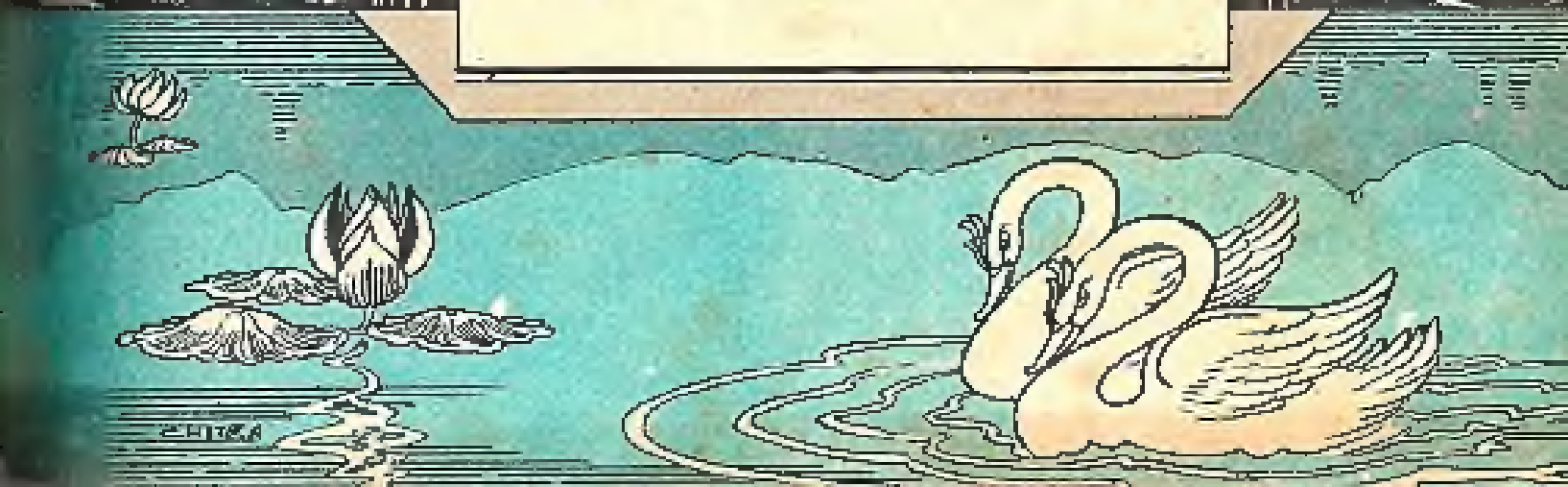
ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು: ನಾಗರೇಡ್ಡಿ

ಸಂಚಾಲಕರು: 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಕೃಷ್ಣಪಟ್ಟವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದಾಗ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ; ತಮಗೆ ಸುಖ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದವರ ಮೇಲೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಸೂಚಕವಾಗಿ ತಮಗಾಗಿ ದುಡಿದವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಣವಿದ್ದವರು ಏನಾದರೂ ಪಾರಿತೋಷಿಕ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಪಾರಿತೋಷಿಕ ಪಡೆಯುವವರಲ್ಲಿ ಹಣದ ರುಚಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡು 'ಲಂಚೆ'ವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ. ಲಂಚಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕೊಡುವವರದೇ ಎಂದು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ "ಅಧರ್ಮ ಭಕ್ತ" ಎಂಬ ಕತೆಯಿಂದ ಮನಗಾಣಬಹುದು.

ಸಂಪುಟ: ೪೮] ಮೇ '೨೨ [ಸಂಚಿಕೆ ೫

ಅಮರವಾಣಿ

ಕರ್ಮಾಯುತಂ ಫಲಂಪುಂಸಾಂ
ಬುದ್ಧಿಃ ಕರ್ಮಾನುಸಾರಿಣೀ
ತಥಾಪಿ ಸುಧಿಯಾ ಭಾವ್ಯಂ
ಸುವಿಚಾರೈಶ್ಚ ಕುರ್ವತಾ

ಮಾನವರಿಗೆ ಅವರ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಫಲವಿರುತ್ತದೆ; ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬುದ್ಧಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಅರೋಚಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು.

ಕುದೇಶಂಚ ಕುವೃತ್ತಿಂಚ
ಕುಭಾರ್ಯಾಂ ಕುನದೀಂ ತಥಾ
ಕುದ್ರವ್ಯಂಚ ಕುಭೋಜ್ಯಂಚ
ವರ್ಜಯೇತ್ತು ವಿಚಕ್ಷಣಃ

ಕೆಟ್ಟ ದೇಶವನ್ನೂ, ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನೂ, ಕೆಟ್ಟ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ, ಕೆಟ್ಟ ನದಿಯನ್ನೂ, ಕೆಟ್ಟ ಧರ್ಮವನ್ನೂ, ಕೆಟ್ಟ ಭೋಜನವನ್ನೂ ವಿವೇಕಿಯಾದವನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು.

ಯೋ ಧ್ರುವಾಣಿ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ
ಅಧ್ರುವಂ ಪರಿಷೇವಕೇ
ಧ್ರುವಾಣಿ ತಸ್ಯ ನತ್ಯಂತಿ
ಅಧ್ರುವಂ ನಸ್ಯಮೇನ ಚ

ಸ್ಥಿರವಾದುವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಸ್ಥಿರವಾದುವುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವವನಿಗೆ ಸ್ಥಿರವಾದುವು ಲಭಿಸಲಾರವು, ಅಸ್ಥಿರವಾದುವೂ ದಕ್ಕವು.

ಮಾಯದಮೋಲ

ಈವು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಜಮೀನು ಒಬ್ಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬಳು ಮುದುಕಿಯೂ, ಅವಳ ಮೊಮ್ಮಗನೂ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಬನ್ನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ, ಪಾವಲಿ ಕೊಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಪುನಃಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಎಷ್ಟಾದರೂ ಈ ಕಷ್ಟವೂ ಮುದುಕಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ಬಂದಿತು. ಅವಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಂತ್ರವಿದ್ದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮಂತ್ರದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವಳು ಮೊಲವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮಂತ್ರದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಸುಪಾದಿಸುವ ದಾರಿ ನೋಡಬಹುದಲ್ಲವೆ ?

ಆ ಊರಿನ ಜಮೀನುದಾರನಿಗೆ ಬೇಟೆಯ ಮೇಲೆ ಅತೀ ವ್ಯಾಮೋಹವಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊಲ ನೋಡಿದನೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಜಮೀನುದಾರನು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಮುದುಕ ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಪೀಡೆ ಹಿಡಿದು ತಾಳಲಾರದೆ, ಒಂದುದಿನ ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನ

ಹತ್ತಿರ. "ಕಂದಾ, ನೀನು ಜಮೀನುದಾರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಣಿಸೇ ತೋಪಿನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಮೊಲವನ್ನು ಕಂಡೆನೆಂದು ಹೇಳು. ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದಪ್ಪಾ. ಜಮೀನುದಾರನನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕಿಯಾನು !" ಎಂದಳು.

ಹುಡುಗ ಆಜ್ಞೆ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಹುಣಿಸೇ ತೋಪಿನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಮೊಲ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನೆಂದು ಜಮೀನುದಾರನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದ. ಜಮೀನುದಾರ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾವಲಿ ಹಾಕಿ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆ ಮೊಲವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೊರಟ.

ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ತೋಪಿನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಮೊಲ ಕಿವಿ ನಿಗುರಿ ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ಜಮೀನುದಾರ ನೋಡಿದ. ಆದರೆ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳು ಸಮೀಪಿಸುವುದರೊಳಗೆ, ಮೊಲ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಮುದುಕಿಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಜಮೀನುದಾರನು ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮೊಲವನ್ನು ಗಾಳಿಸಿ ನೋಡಿ ಕಾಣದೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ.

ಆಮೇಲೆ ಅನೇಕ ತಡವೆ ಮೊಮ್ಮಗ ಜಮೀನು ದಾರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇಂತಹ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೊಲ ವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ, ಜಮೀನುದಾರನಿಂದ ಪಾವತಿ ಗಳನ್ನು ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ, ಜಮೀನುದಾರ ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಡುವುದೂ, ಮೊಲವು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಮಾರಯವಾಗುವುದೂ ಪರಿಪಾಟಯಾಯಿತು.

“ಎನೋ ಅವು, ಜಮೀನುದಾರ ಕೊಡುವ ಪಾವತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಅಪಾಯ ವಾದುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ನರಹಿಳ್ಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ಹೇಳಬಿಡಬೇಡವೋ. ಇಪ್ಪರಲ್ಲೇ ಅತನಿಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆಯೋ ಎನೋ!” ಎಂದು ಅದ್ವೈ ಮೊಮ್ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಮುಂದು ಕೆದರಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜಮೀನು ದಾರನಿಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿಯೇ ಆಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಸಾರಿಯೂ ಮೊಲ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದರೇನು? ಮೊಲದ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಎನೋ ಮೋಸವಿಡಬೇಕು.

ಹೀಗಿಂದುಕೊಂಡು ಅವನು, ಹುಡುಗ ಮೊಲದ ದಾತೆ ಹೇಳಿದ ತತ್ವಗಳೇ ತನ್ನ ಬೇಟೆ ನಾಯಿ ಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದಾಗಿ ಓಡಿಸಿದ. ಮೊಲಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನು ಕಾಣಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ

ಮೊದಲೇ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳು ಅದರ ವೇಗಕ್ಕೆ ಹಾ ದುವು ಮೊಲ ತನ್ನ ಬಲವೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿಬಿಡಿತು. ಆ ಮೊಲವನ್ನು ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳು ಮುಂದುಗೊ ಳುಡಿಸಲಿಲ್ಲವರಗೂ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದುವು. ಚಿಕ್ಕದೋರು ಬಲದ ಮೂಲಕ ಮೊಲ ಗುಡಿಸಿ ನೊಳಗೆ ತೂರಿತು. ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳು ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ಬೊಗಳುತ್ತಿದ್ದುವು.

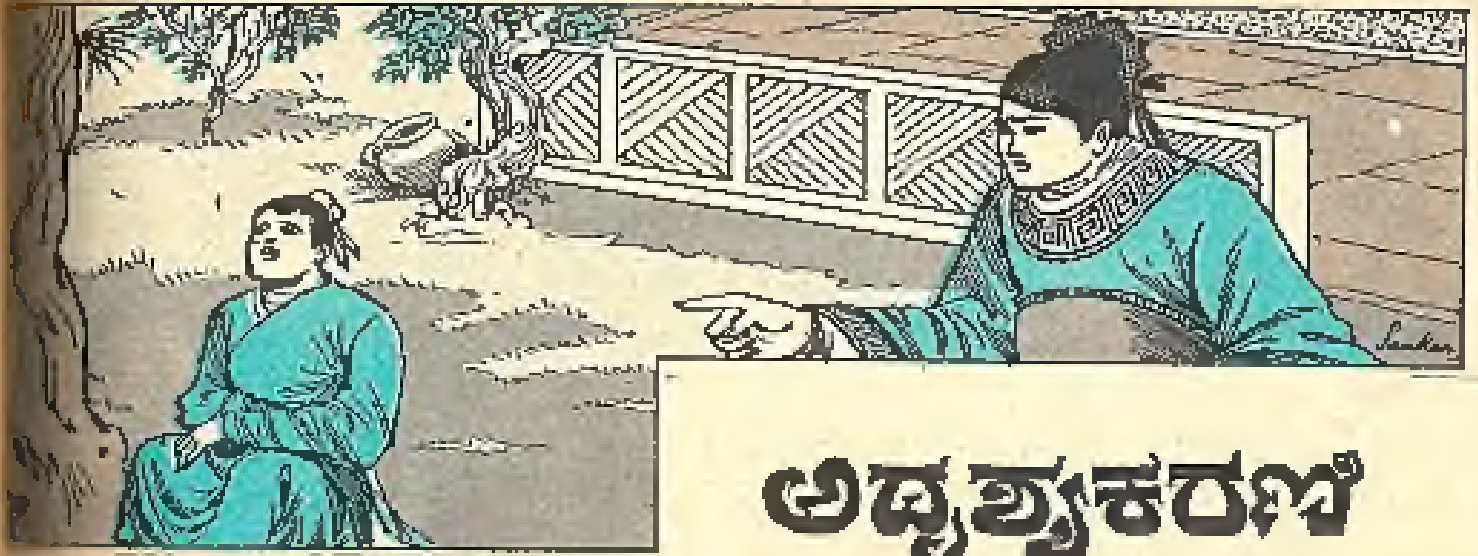
ಜಮೀನುದಾರನು ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ ಮುಂದು ಆಯಾಸದಿಂದ ನಡುಗು ಎದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಜಮೀನುದಾರ ಕೋಪದಿಂದ, “ನೀನೇ ಮೊಲ? ಏನು ನಿನ್ನ ಎತ್ತುಗಡೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿ

ಮುಂದು ಅಳುಗೊರಲಿನಿಂದ ಅವನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಬಡತನದ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನೂ ಬದುಕಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ತನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಂತ್ರದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದಾರಿ ಕಾಣದೆ ಹೋಗಿ ತೆರದೂ ತನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.

ಮುಂದು ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೊಮ್ಮಗನ ಪೋಷಣ್ಣ ಗಾಗಿ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಕಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಜಮೀನು ದಾರನು ಕನಿಕರಗೊಂಡು, ಮುಂದುಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ. ಆಮೇಲೆ ಮುಂದು ಮೊಮ್ಮಗನೊಂದಿಗೆ ನಿತ್ಯಂತೆಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಅದೃಶ್ಯಕರಣಿ

ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಗ್ರಾಮ
ಬಹಳ ನೀಚನಾದ ಭೂಮಾಲೀಕನೊಬ್ಬನಿದ್ದ.
ಬೇಡುವವರಾರೂ ಅವನ ಮನೆಯ ನೆರಳಿಗೆ
ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿ ಭಿಕ್ಷುಕರ
ಕೀಳಿಸಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಬೈದು ಅಟ್ಟುವುದು
ಅವರದ್ದಲ್ಲ. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಎಂದಿಗೂ ಬಾರದಂತೆ
ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಛಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಎಲ್ಲಾ
ಜನರಿಗೂ ಅವನದೊಂದು ನೆನಪಿನ ಮನೆ.

ಒಂದುಸಾರಿ ಆ ಪ್ರಾಂತದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ತೀವ್ರವಾದ
ಹುಡು ಬಂತು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ತಿಂಡಿ ತಿಂಡಿ,
ನೋಡಿದರೂ ಎಂಬ ಕೂಗೇ. ಇಂತಹ ಬರಗಾಲ
ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಎಂದೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆ
ಅಲಾ ಉಣ್ಣುವುದೆಂದರೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನೇ ಮರೆ
ತು. ಈ ಭೂಮಾಲೀಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ
ಹಸಿ ಸಂಗ್ರಹವಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಅನೇಕರಿಗೆ
ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಜನರು ಎಷ್ಟು ಬೇಡಿದರೂ
ಅವನೊಬ್ಬನ ಮನಸ್ಸು ಕರಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ವರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನು ಆ
ಭೂಮಾಲೀಕನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು

ತರುವೆನೆಂದು ಹೊರಟ. ಅವನು ಭೂಮಾಲೀಕನ
ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ತೋಟದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ,
ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಬೆಯ
ಕಡೆಗೆ ಒಂದೇಸವನೆ ನೋಡತೊಡಗಿದ.

ಭೂಮಾಲೀಕನು ಆಗಲೇ ಊಟ ತೀರಿಸಿ, ಬಾಯಿ
ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಹೊರಗೆ
ನೋಡಿದಾಗ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತಾ
ಕುಳಿತಿರುವ ಯುವಕ ಕಾಣಿಸಿದ. ಅವನೇನೋ
ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದುಕೊಂಡು
ಭೂಮಾಲೀಕ, "ಯಾರೆಲೋ ಆದು? ಏನು
ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ ಅಲ್ಲಿ?" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕೇಳಿದ.

ಯುವಕನು ಆ ಕೂಗು ಕೇಳದವನಂತೆ ಹಾಗೆಯೇ
ನೋಡುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ.

ಭೂಮಾಲೀಕ ಹೊರಗೆ ನಡೆದು ಯುವಕನನ್ನು
ಸಮೀಪಿಸುತ್ತ, "ಏಕೆ ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಿ
ಯೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಮಾತಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇಕೋ?
ಕೆವುಡೇನೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ಗೂಡುಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.
ನಿನ್ನೆ ಅಗ್ಗಿ ಪಕ್ಷಿ ಈ ಮರದ ಮೇಲೆ ಎಸಗುವುದನ್ನು

ನೋಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆ ಪಕ್ಷಿ ಗೂಡುಕಟ್ಟಿದರೆ. ಏನು ಹೇಳಲಿ ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು !” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ನೋಡ ತೊಡಗಿದ ಯುವಕ.

“ಏನೋ ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯ ?” ಎಂದು ಭೂಮಾಲಿಕ ಕೇಳಲು, “ಆ ಪಕ್ಷಿಯ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರದ ಮೂಲಿಕೆಯೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಗತಿ ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದೀತಲ್ಲ? ಅದೋ ಗೂಡು!” ಎಂದು ಯುವಕ ಹಾರಿ ನಿಂತ.

“ಮಂತ್ರದ ಮೂಲಿಕೆಯೇ ? ಎಂತಹ ಮಂತ್ರ ವದು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಭೂಮಾಲಿಕ.

“ಅದೊಂದು ಅರ್ವಾಕ ಮೂಲಿಕೆ. ಸಾವಿರ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಹೂ ಬಿಡುವಂಥಾದ್ದು. ಆ ಹೂವು ಕಾಯಾಗಲು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷವಾಗುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಚಿಕ್ಕ ರೆಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿ ತನ್ನ ಗೂಡಿಗೆ ಅದರ ಚೂರು ತಂದೇ ತರುತ್ತದೆ” ಎಂದ ಯುವಕ. “ಆ ಮೂಲಿಕೆಗಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿ ಎಂಥವೆಂಬುದನ್ನು

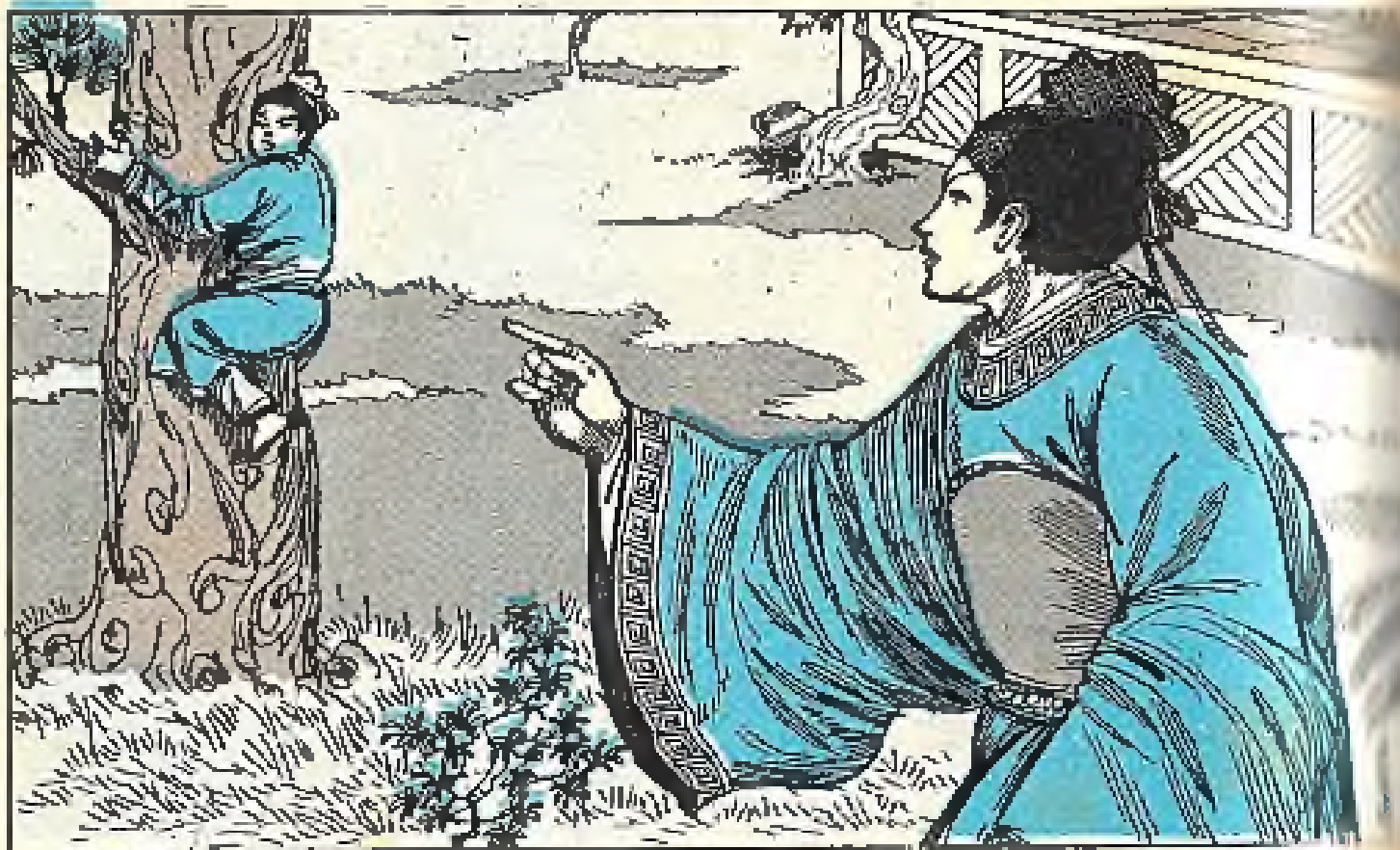
ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ನೀನು ? ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಅ ರಿಂದ ?” ಎಂದ ಭೂಮಾಲಿಕ ಸ್ವಲ್ಪಣೆಗೆಟ್ಟು.

“ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ವಿನಂದರೆ, ಅದರ ಚಿಕ್ಕರೊಂದು ಚೂರನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡರೆ, ಪುನಃ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಯಾರಿಗೂ ಈ ಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಾವು ಏನುಮಾಡಿದರೂ ಕೆಲಸ ರಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದೇನಂದರೆ...”

ಯುವಕನು ಮಾತು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಮಾಲಿಕ “ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗು ಹೋಗು!” ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕಣ್ಣು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿದ.

ಯುವಕನು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ, “ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ! ಯಾರ ಮೇಲೆ ಕೂಗಿಸುವೆನು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ನಿನ್ನನ್ನೇ ಹೋಗನ್ನವುದು, ನಡೆ ಇಲ್ಲಿಂದ. ಆ ಮೂಲಿಕೆ ನನ್ನದು. ಈ ತೋಟ ನನ್ನದು.” ಎಂದು ಭೂಮಾಲಿಕ ಕಣ್ಣುಗಲಿಸಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆ ಟಿವ. “ಹಾಗೇನು ? ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದವನು

ನಾನು. ಅದನ್ನು ಉಳಿಸುವುದೂ ಧರ್ಮವೆಂದು ನನ್ನ ಕೈಯೊಳಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯುವ ಕುಸುಮದ ಮೇಲೆ ವಿರಲಾರಂಭಿಸಿದ.

"ನಿಲ್ಲು. ಒಂದುಕ್ಷಣ ತಾಳು. ನಿನಗೆ ಏನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಭೂಮಾಲಿಕ.

"ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟು ಅಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾರಲಾರೆ" ಎಂದ ಯುವಕ.

ಭೂಮಾಲಿಕ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಕುಸುಮಾಧಿದ.

"ನನಗೆ ಹಣದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏನು ಬೇಡವೋ ಕುಸುಮ ಧಾನ್ಯ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಆ ಮೂಲಕೆಯನ್ನು ನೀಡು" ಎಂದ ಯುವಕ.

ಏನೋ ಬಲವಂತದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಭೂಮಾಲಿಕ ಯುವಕ ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಪ್ಪಿದ. ಅದನ್ನು ಕುಸುಮಾಧಿದ ಧಾನ್ಯದ ಮೂಲಕೆಯನ್ನು ಆ ಯುವಕನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ರೋಗಿಷ್ಠನ ಹೆಂಡತಿ ಕೊಟ್ಟು ಪುನರುದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ. ಇಲ್ಲಿ ಭೂಮಾಲಿಕ ಹನ್ನೆರಡು ರಿಂದ ಮರದ

ಮೇಲಿರುತ್ತ ಒಂದು ಗೂಡನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿ. ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು "ಏನು ಪಡೆಯಿತು, ಹೇಳು ನೋಡುವಾ" ಎಂದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಬ್ಬುತ್ತಾ.

"ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಯಾರ ತಲೆಮೇಲೆಯೋ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ" ಎಂದಳು ಹೆಂಡತಿ.

"ನಿನ್ನಿಂದ ಕುಸುಮಾಧಿದುಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಬಿಡು. ಒಂದು ಮಂತ್ರದ ಮೂಲಕೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಿಂದ ನಾವು ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು" ಎಂದ ಭೂಮಾಲಿಕ.

ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಗೂಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಅನುಮಾನದಿಂದ ನೋಡಿ. "ಇದೇ ಏನು ಮಂತ್ರದ ಮೂಲಕೆ?" ಎಂದಳು. ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಕಡ್ಡಿಗೆಗಳೂ, ಒಣ ಹುಲ್ಲುಗಳೂ ಇದ್ದವು.

"ಈ ಕಡ್ಡಿ ಹುಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರದ ಮೂಲಕೆ ಮಾಡುವುದು ನಾವು ಕುಸುಮಾಧಿದಿಯ ಬೇಕು. ನಾನು ಒಂದೊಂದೇ ತೆಗೆದು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು

ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಇಟ್ಟಾಗ ನಾನು ಕಾಣಿಸದೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ನೀನು ಹೇಳಬೇಕು" ಎಂದ ಭೂಮಾಲಿಕ.

ಅವನು ಒಂದೊಂದೇ ಕಡ್ಡಿ, ಹುಲ್ಲು, ಚೂರು ಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಆರಿಸಿ ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದೂ "ನಾನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳುವುದೂ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ "ಅಹಾ! ಕಾಣಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ" ಎನ್ನುವುದೂ ಅನೇಕಸಾರಿ ನಡೆಯುವು.

ಕೊನೆಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಬೇಸತ್ತು, "ಹೂಂ. ನನಗೇನೂ ಕಾಣಸುವುದಿಲ್ಲ ಹೋಗಿ!" ಎಂದು ಎದ್ದು ಹೊರಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆಗ ತನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿರುವುದೇ ಮುಂತ್ರದ ಮೂಲಿಕೆ ಎದುರಿಸಿತು. ಅದು ಬಿದ್ದು ಹೋಗದಂತೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತುರುಕಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಮೂಢ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟ.

ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ಮೂಗಿಗೆ ಗಮಗಮನೆ ತಿಂಡಿಗಳ ಸುವಾಸನೆ ಹೊಡೆಯಿತು. ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಸಿವೆಯಾಗುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ದೋಸೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಗಬಗಬನೆ ತಿಂದು, ಮಿಠಾಯಿಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಿಟ್ಟ. ಭಕ್ಷ್ಯದಂಗಡಿಯವನು ಅವನ ಪರಿಚಿತನೇ. ಭೂಮಾಲಿಕ ಏನೋ ಅವಸರ ಕೆಲಸದ

ಮೇಲೆ ಹೊರಟಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಹಣ ಕೊಡಲು ಮರೆತಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಕೊಡುವನೆಂದೂ ಅಂಗಡಿಯವ ಮಾತಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ.

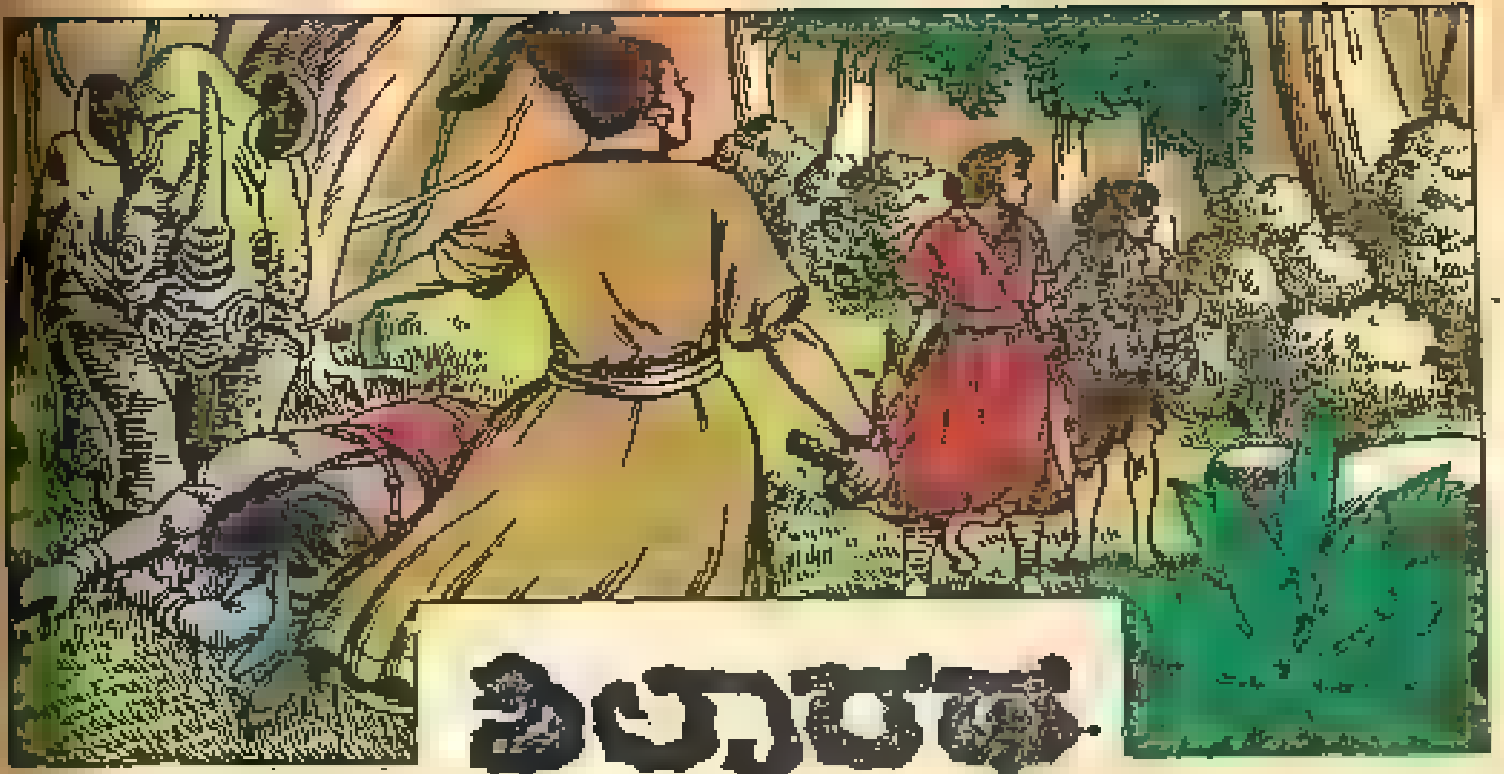
ತಾನು ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅಂಗಡಿಯವ ಹಣ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಭೂಮಾಲಿಕ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ಬಂದಿತು.

ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವರ್ತಕನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಮೊದಲು ಆ ದಿನ ವ್ಯಾಪಾರವಾದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಂದೆ ರಾಶಿ ಹಾಕಿ, ಎಣಿಕೆ ಅಡಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆ ಹಣವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಭೂಮಾಲಿಕನಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ತಿರುಗಿದುವು. ಅವನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕೈತೂಕು ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಾಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ.

ಕೊಡಲೇ ವರ್ತಕನು ಭೂಮಾಲಿಕನ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು, "ಕಳ್ಳ! ಕಳ್ಳ!" ಎಂದು ಕೂಗಿದ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಿಂದಲೂ ಜನರೂ ಬಂದು ಮುಗಿಬಿದ್ದು ಭೂಮಾಲಿಕನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಚಳ್ಳ ಹಣ್ಣುಗಾಯಿ ನೀರುಗಾಯಿ ಮಾಡಿದರು.

ಹೇಗೋ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜೀವ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬೀಳುತ್ತಾ ಏಳುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮನೆ ಸೇರಿ, ಹಾ ಎಂದು ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಭೂಮಾಲಿಕ.

ವಿಲಾಸತ

೧೯

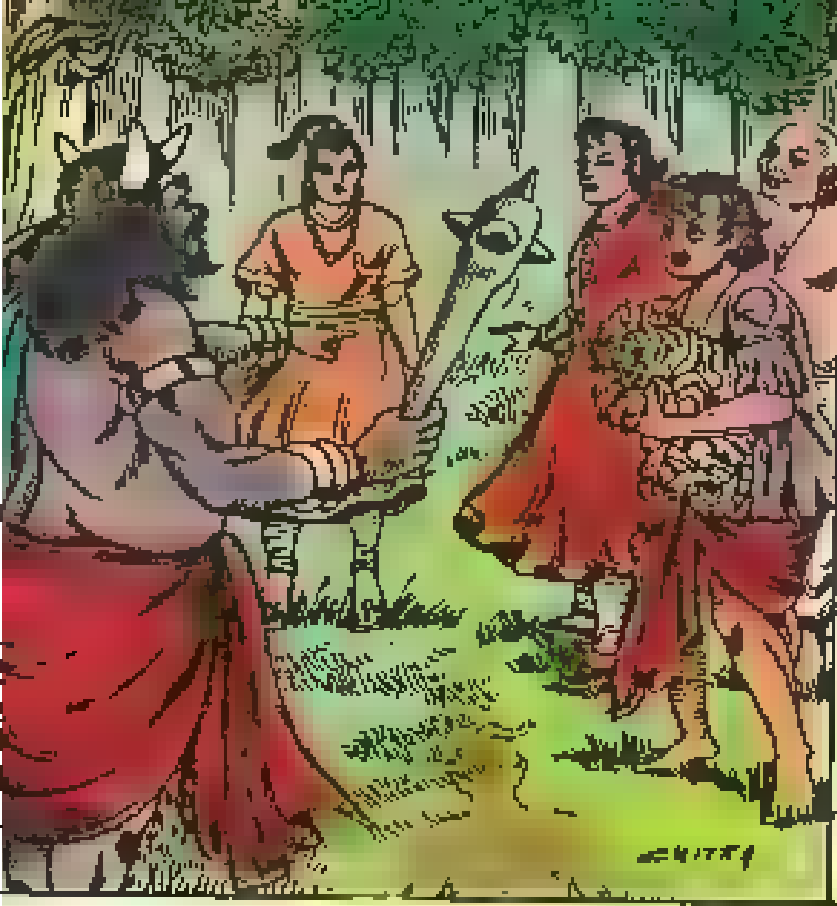
[ಖಿಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಲಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವ ಹಂತಿಕೆ ಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಖಿಡ್ಗವರ್ಮದಿಗಳು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಖಿಡ್ಗಮೃಗದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಒಬ್ಬನು ಫಕ್ಕನೆ ಓದುವ, ಇವರನ್ನು ಮುತ್ತಿದ—]

ಖಿಡ್ಗಮೃಗದ ಮೇಲೆ ಏರಿಬಂದ ಆ ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅನುಚರರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, ಇವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರೆಂದು ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ಕೂಗಿ ಅಚ್ಚೆ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಖಿಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರು, ಪುನಃ ಏನೋ ಅವಾಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೆವೆಂದುಕೊಂಡರು ಆದರೆ ಜೀವದತ್ತನು ಸುಮ್ಮನಿರದೆ, ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾರಿ, ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯ ದಂಡಾಯುಧದಿಂದ ಖಿಡ್ಗಮೃಗಾರೂಢನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದೇಟು ಕೊಟ್ಟನು. ಅದು ಮಿಂಚಿನ ಹೊಡೆತದಂತಾಗಿ

ಅವನು “ಹಾ! ಅರಣ್ಯಮಾತಾ!” ಎಂದು ಅರಚುತ್ತ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ. ಅವನು ಫಕ್ಕನೆ ಬಿದ್ದು ದನ್ನು ನೋಡಿ ಉಳಿದ ಅವನ ಕಡೆಯವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತರು.

“ಒಬ್ಬೋ, ಅರಣ್ಯಮಾತೆಯ ಮಕ್ಕಳೇ! ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ ಶರಣಾಗಿ ಬಿಡಿರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇಸಾರಿ ಸಾವು ನಿಶ್ಚಯ! ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕನಿಗಾದ ಗತಿ ನೋಡಿದಿ ಕವ್ವೆ?” ಎಂದು ಜೀವದತ್ತ ಗಂಭೀರ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಅರಣ್ಯವೇ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಗೊಡುವಂತೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು.

“ಜಿಂ ದ ಮಾ ಮು”

"ಇನ್ನೂ ಅಡಗಿ ಹೊಂಚು ಹಾಕುವವರೆಲ್ಲ ಬೇಗ ಮುಂದೆ ಬನ್ನಿ! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಕಿದ ಹುಲಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸಿದಿರುತ್ತೇನೆ. ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಹರಿದು ಹಾಕುವಂಥದ್ದು! ಎಚ್ಚರ!" ಎಂದು ಖಡ್ಗವರ್ಮನೂ ಹೆದರಿಸಿದ.

ಕೂಡಲೇ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಅಡವಿ ಮನುಷ್ಯರು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ, ಬರಿಗೈಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮರಗಳ ಮರೆಯಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಅವರು ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದ ಆಯುಧಗಳು ಕಲ್ಲಿನ ಆಯುಧಗಳೇ.

ಅವರು ನೋಡಲು ಭಯಂಕರ ರೂಪಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಬೇಗನೇ ಹೆದರು ವವರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಅಂತೆಯೇ ಜೀವದತ್ತನು ಖಡ್ಗವರ್ಮನೊಂದಿಗೆ, "ಇವರು ಅಡವಿ ಜಾತಿಯವರಲ್ಲೇ ತುಂಬಾ ಹಿಂದುಳಿದವರಂತಿದೆ. ಇಂಥವರು ಇನ್ನಷ್ಟು

ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೋ? ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಹುಲಿಯ ಬಾಯಿಗೆಬಿದ್ದು ಸಾಯಲು ನಿಂತ ನಮಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಹಾಕಿದ" ಎಂದನು

ಆಗ ಆ ಯುವಕ ಜೀವದತ್ತನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿ, "ಅಯ್ಯಾ, ನನ್ನನ್ನು ಸಹಾ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹುಲಿಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಉಳಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಅರಣ್ಯಪುರದ ಗಣಾಜಾಂಗಿ ಅಹುತಿ ಕೊರಗಿಸಿ ಬಿಡಿ. ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾನಂತೆ" ಎಂದ ಅಳುಗೊರಲಿನಿಂದ.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ, ಅದುವರೆಗೂ ಮರದ ಮೇಲೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿಯೂ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿಯೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದು ಅವರ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿದರು.

"ಎಲೆ! ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿರುವಿರಾ? ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಎಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ?" ಎಂದು ಖಡ್ಗವರ್ಮನು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

"ನಾವು ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಶೌಕಸ್ಯ ಪ್ರತಾಪಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು! ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೇದು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ.

"ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ನೋಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಳಿದು ಬಂದಿರೇಕೆ? ಜೀವಾ, ನಾವಿನ್ನು ಈ ಕಡೆಗೆ ಬಾರದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ವಾಡೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡೋಣ. ಅವರವಾಡು ಅವರೇ ನಮ್ಮ ಕೊಳ್ಳಲಿ" ಎಂದ ಖಡ್ಗವರ್ಮ.

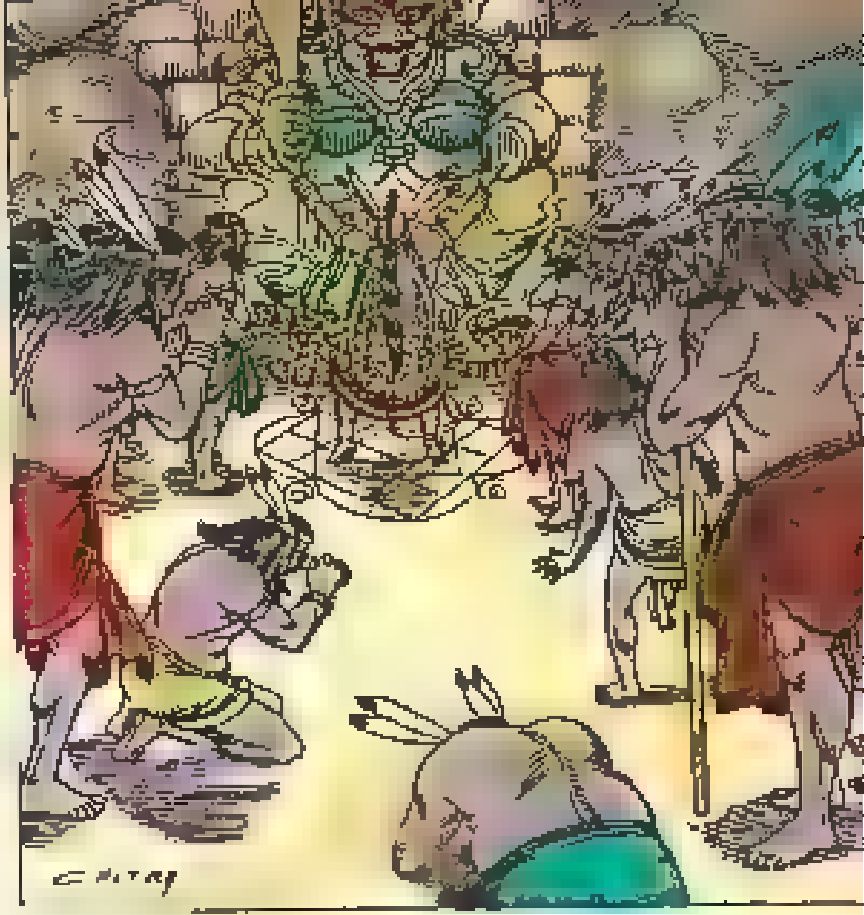
"ಅವಸರಪಡಬೇಡವ್ವಾ ಖಡ್ಗಾ, ಇವರನ್ನು ಇಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಬಿಡುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ನಾಡಿದು ಜೀವದತ್ತನು, ಹುಲಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಳುವೆನೆಂದಿದ್ದ ಯುವಕನನ್ನು ಕುರಿತು "ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನವ್ವಾ? ಸದ್ಯ ನಿನಗೆ ಬಂದ ಅಪಾಯ

ತಪ್ಪೆ? ಇನ್ನು ಯಾವುದೋ ಅರಣ್ಯಪುರದ ಗಣಾಚಾರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಘೋಷಿಸಿ ಕೂಲಿಯಾ? ಗಣಾಚಾರಿ ಯಾರವನು? ಯಾವಂತ ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಿಯೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಸರಿ. ಅವನಿಂದ ಒಂದುಕಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಕೇಳಿ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲ. ಗಣಾಚಾರಿಗೆ ಹಿಡ್ಡಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹುಕರಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅರಣ್ಯ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಜತೆ ಹಿಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅವನು ಮೋಸದಿಂದ ನನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡ" ಎಂದ ಯುವಕ.

"ಸರಿ. ಹತ್ತರೊಟ್ಟಿಗೆ ಹನ್ನೊಂದರ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಸುಸ್ತೆಯನ್ನೂ ಪರಿಚ್ಛಾದ ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಗಣಾಚಾರಿ ಎಂಬವ ಎಂತಹ ಮೋಸ ಮಾಡಿದನೆ? ನಿನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ತೊಲಗಿಸಿದನೆ? ಅಧಿಕಾರವೆಂದರೆ ಅದೆಂತಹ ಮೊಡ್ಡನೊಬ್ಬನಾದ? ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳು ನೋಡುವಾ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಜೀವದತ್ತ.

ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲ ಅವನ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಕೇಳಿದನು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಅರಣ್ಯಪುರಕ್ಕೆ ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನ ತಂದೆ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ. ಅವನು ಮೂರು ಹಲಕೆಳಗೆ ತೀರಿಹೋದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಗಣಾಚಾರಿ ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನನ್ನು ರಾಜನಾಗದಂತೆ ತೊಲಗಿಸಿ ಒಳಲು ಒಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹಿಡ್ಡಿಕಳಾವುರೂ ನೆರವೇರಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ದಿನದ ಕೆಳಗೆ ಗಣಾಚಾರಿ ಅರಣ್ಯಮಾತೆಯ ಆಲಯಕ್ಕೆ ಕುಲದ ಹಿರಿಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿಸಿ ಅರಣ್ಯಪುರವನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅರಣ್ಯಮಾತೆಯೇ ತನಗೆ ಹೇಳಿರುವಳೆಂದೂ, ಅದಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಆಲಯ ಬಾಯಿ

ಯಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಕೇಳುವ ಕುತೂಹಲದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ, ಗಣಾಚಾರಿ ಅರಣ್ಯ ಮಾತೆಯ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಧೂಪಾರತಿ ಮಾಡಿ-"ತಾಯೀ! ಗುರು ಹಿರಿಯರೊಬ್ಬರೂ ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳು. ಅರಣ್ಯಪುರವನ್ನು ಆಳಲು ಪಾಪಿಯಾದ ಈ ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾದವರು ಇದ್ದಾರೆಯೇ? ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಮ್ಮ!" ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ಕೇಳಿದನು.

ಆ ಕೂಡಲೇ ವಿಗ್ರಹದ ಬಾಯಿಯೊಳಗಿನಿಂದ, "ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲ ಆಚಾರಗೇಡಿ. ಅರಣ್ಯಪುರವನ್ನಾಳಲು ತೀರಾ ಅನರ್ಹ! ನನ್ನ ಪರಮಭಕ್ತ ಗಣಾಚಾರಿಯಾದ ನೀನೇ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅರಣ್ಯಪುರವು ಸುಖಿಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ!" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಹೊರಟುವು.

"ಕೇಳಿರಿ! ಕೇಳಿರಿ! ಕುಲದ ಹಿರಿಯರೇ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಿರಿ!" ಎಂದು ಗಣಾಚಾರಿ ಕುಸೇರಾಡತೊಡಗಿ ದನು ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನು ಮಾತ್ರ ಕೋಪಾಪೇಶದಿಂದ ಹೋಗಿ ಕಲ್ಲಿನ ಎಗ್ರಹದ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಅರಣ್ಯ ಮಾತೆಯ ಎಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಡೆದನು ಆ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಎಗ್ರಹದ ಒಂದು ಕೈ ತುಂಡಾಗಿ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು.

"ಅವಚಾರ! ಅವಚಾರ! ಈಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತಲ್ಲ? ಕಣ್ಣಾರೆ ಇವನ ದೋಹ ನೋಡಿ ದಿರಲ್ಲ! ಹಿಡಿಯಿರಿ! ಚಿತ್ರವಧೆ ಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲಿರಿ!" ಎಂದು ಗಣಾಚಾರಿ ಕುಣಾಡಿದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹಿಡಿಯದು ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ನೋಡಿದರು ಅರಣ್ಯ ಮಲ್ಲನು ಹೇಗೋ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟನು.

ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೂ ಗಣಾಚಾರಿಯ ಅನುಚರರು ಅವನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಇನ್ನು ಜೀವ

ದಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹುಲಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸಾಯಲು ಅರಣ್ಯ ಮರಿಗಳನ್ನತ್ತಿಕೊಂಡು, ಹುಲಿಗೆ ಕೋಪ ತೋರಿಸಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನಂತೆ.

ಇಷ್ಟೇ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಜೀವದತ್ತನು "ಹುಲಿ ಕೆಲೆ? ಕಲ್ಲಿನ ಎಗ್ರಹದ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಮೃತ್ಯು ಹೊರಡಿಸುವ ಗಣಾಚಾರಿಯ ದರ್ಶನವನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಾರದು. ಹೆದರಬೇಡ ಮಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಅರಣ್ಯಪುರಕ್ಕೆ, ದಾರಿ ತೋರಿಸು" ಎಂದನು.

ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಹೆದರುತ್ತ, "ಅರಣ್ಯಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೆ? ಅವನಿಗೆ ಅನುಚರರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗಿಲ್ಲಾ ಗಣಾ ಮಹಿಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಂಬುಗೆಯೂ ಅವನೊಬ್ಬ ಮಾಯಾವಿ" ಎಂದನು.

ವಿಡ್ಲೆ ಪರ್ಮಾನು ಕಿರುನಗೆ ನಗುತ್ತ, ವಿಡ್ಲೆ ದವನೊಡನೆ, "ನೀನು ಕೂಡಾ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಅರಣ್ಯಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆ" ಅಲ್ಲ ನನ್ನ ಸಾಕು ಹುಲಿಗೆ ಅಹಾರವಾಗುವೆ ಎಂಬಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ವಿಡ್ಲೆ ಮೃಗದೊಡೆಯ ಗಡಗಡೆ ನಡುಗುತ್ತ "ಅಯ್ಯಾ, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಯವಿಡಿರಿ! ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನು ಅಚಾರಗಟ್ಟವನೆಂದು ಮಾತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಕಣ್ಣಾರೆ ದೆವು ಕೂಡ. ಅಂಥವನಿಗೆ ನಾವು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿಯೇವು?" ಎಂದನು.

ಜೀವದತ್ತನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಯ್ಯಾ ನಾವೂ ಕಾಣ್ಕಾರೆ ನೋಡಿ ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳಿ ನೀನೇನೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಡ. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಸಾಕು" ಎಂದನು. ಕೆಲವು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಣ್ಯಪುರದ ಕಡೆಗೆ ಹೆ

ಖಡ್ಗವರ್ಷು ಮುರಿಯ ಮರಿಗಳನ್ನು ಭುಜದ
 ಕೆಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಾಯಿ ಮುರಿಯ ಕೊರಳಿನ
 ಕೈಗಳನ್ನು ದಿಬ್ಬಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು.
 ಕೂದಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಹಳ ದೂರ ನಡೆದು, ಸೂರ್ಯನು
 ಮುಳುಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯವುರವನ್ನು
 ಕಂಡರು. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಗಣಾಚಾರಿ ಮತ್ತು
 ಅವನ ಅನುಚರರು ಯಾವುದೋ ಪಿಡುಗನ್ನು
 ಕಂಡಂತೆ ಹದರಿ ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಜೀವದತ್ತನು ತನ್ನ ದಂಡವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಒಡಿದು
 ಕೈ ಕಂಡಿದಂ, "ಎಲೋ, ಅರಣ್ಯವುರದ ಗಣಾ
 ಚಾರಿಯೇ, ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನು ಕವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು.
 ಅರಣ್ಯವುರವೆಂದರೆ ಏನೋ ದೊಡ್ಡ ನಾಗವಾಗಿರ
 ತದೆ ಒಳಗೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೇವಲ ಬಂಜೆ
 ಕುದುರೆಗಳೂ ಗುಮೆಗಳೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಗುಬ್ಬಿ
 ಗುಡುಗಗಳ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ
 ನಾನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಕ್ಷಣವೇ ನನ್ನ
 ಕತ್ತಿ ಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಬೂದಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ.
 ನೀವು ಅರಣ್ಯಮಾತೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು
 ಕೇಳಿ ಅದು ಸುಳ್ಳೋ ಸತ್ಯವೋ ಕಣ್ಣಾರೆ
 ಅಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಏನು ಹೇಳುವಿ?
 ಈ ಮಹಾತನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿದಿರನ್ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
 ಬಿಸುವಿಯಾ?" ಎಂದನು.

ಆಗ ಖಡ್ಗವರ್ಷವನು ಗಣಾಚಾರಿಗೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು. ಅವನ್ನು
 ಕೇಳಿ ಮೇಲೆ ಗಣಾಚಾರಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆವರಿ, ಖಡ್ಗ
 ಜೀವದತ್ತರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಒಗ್ಗಿ ಸಮಸ್ಯಾರ
 "ಅಯ್ಯೋ, ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗಿರುವ ಅರಣ್ಯ
 ಮು ಅರಣ್ಯಮಾತೆಗೆ ಒಹಳ ಅಪಹಾರ ಮಾಡಿ
 ಮಾತೆ ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ನಾನೇ
 ಕೇಳಿರಲು ಸತ್ಯವೆಂದು ಮೇಲೆದ್ದಾರೆ ಆಕೆಯ
 ಕೆಳುವಿರಾವರೆ, ರಾತ್ರಿ ಮೊವಲೋಡುಮು

ಕಳೆಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೀವು ಮಾತೆಯ ಅಲಯಕ್ಕೆ
 ಬರಬಹುದು. ನನ್ನಂಥ ಪಶ್ಚಿಮಿಗಾಗಿ ಮೂಲಮಾತೆ
 ಎಮ್ಮಸಾರಿ ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳುವಳು" ಎಂದನು.

"ಬರುವೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತೆಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು
 ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳಬೇಕು. ಮಾತೆಯ ಇಚ್ಛೆಯಾದರೆ
 ಈ ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಎದುರೇ ನಮ್ಮ
 ಹುಲಿಗೆ ಅಹಾರವನ್ನಾಗಿ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅಮೇಲೆ
 ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಜರಿತು" ಎಂದ ಜೀವದತ್ತ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಧನ್ಯವಾದೆ. ಮಹಾಮಾಂತ್ರಿಕರೇ!
 ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿಗೂ, ಉಪಕೂ ವಿವಾಡು
 ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಅರಣ್ಯವುರದ ಗಣಾಚಾರಿ.

ಅವನ ಅನುಚರರು ಖಡ್ಗವರ್ಷ ಜೀವದತ್ತ
 ರನ್ನೂ, ಅಪರೋದಗ್ನಿವರನ್ನೂ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟುಟ
 ಪಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಂಗಳು ವಸತಿ
 ಪಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಕುಟಿಯಾದ ಅಹಾರ ಪದಾರ್ಥ
 ಗಳನ್ನೂ ತಂದಿರಿಸಿದರು.

ಅದಿನ ಹುಗ್ಗು ಮೆಯಸಿದುದರಿಂದ ಚಂದ್ರ ಪ್ರಕಾಶ
ದಿಂದ ಅರಣ್ಯವು ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ಗುಡ್ಡ
ಗಳಿಂದ ಹೆಮ್ಮರದ ಹೊಳವು ನೆರಳುಗಳಿಂದ ರುದ್ರ
ಸೌಂದರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡುವೆ
ಕಾಮವು ಕಳೆದ ನಗಾರಿಯ ಶಬ್ದ ಹೊರಬಾಗಿ.
ಗಣಾಚಾರಿಯ ಅನುಚರನೊಬ್ಬ ಒಂದು ಖಡ್ಗವನ್ನು
ಜೀವದತ್ತನ್ನು ಕರೆದನು. ಅವರು ವಿಭೀಶ್ವರ
ವನಚಾರಿಯನ್ನೂ, ಸ್ವಗಣಾಚಾರಿಯನ್ನೂ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಅರಣ್ಯಮಾತೆಯ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋದರು.
ಅಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಗಣಾಚಾರಿಯೂ ಅವನ
ಅನುಚರರೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು.

ಖಡ್ಗವನ್ನು ಜೀವದತ್ತರು ಅರಣ್ಯಮಾತೆಯ
ವಿಗ್ರಹದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ
ನೋಡಿದರು. ಅದು ಅಳೆತ್ತರದ ವಿಗ್ರಹ. ಒಂದು
ಕೈ ಒಂದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಎರಡನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಬೊಡ್ಡದೊಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಗದೆ. ವಿಗ್ರಹದ ಬಾಯು

ಯನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ತೆರೆದಿರುವ ಹಾಗೆ
ಯಾಗಿತ್ತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿವೆ.

ಗಣಾಚಾರಿ ವಿಗ್ರಹದ ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಮ
ಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಣ್ವಗುವ ಕೆಂಡಗಳ ಮೇಲೆ ಸ
ಹಾಕಲು, ಗುಪ್ತನೆ ಹೊಗೆಯ್ದಿತ್ತು. ಅವನು
ಹೊತ್ತು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತ, ಕಿ
ಗಳನ್ನು ಕುಣಿಸುತ್ತ, ತನ್ನ ಅನುಚರನು ತಂದ
ಹಣ್ಣುಗಳ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು
ಮುಂದೆ ಹೋದನು. ಮಂತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾ,
ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸುರಿದು ಮಾತೆಯ ತೆರೆದ
ಬೊಳಗೆ ಹಾಕಿದನು. ಅಮೇಲೆ ಕೈಜ
“ಅರಣ್ಯಮಾತೆ! ಇನ್ನೊಂದುಸಾರಿ ಹಣ್ಣು
ಈ ರಾತ್ರಿವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಅರ್ಹತೆ ಉ
ನಾನೋ ನಿನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಿ.
ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನೋ” ಹೇಳಿಮಾ” ಎಂದನು.

ಕೂಡಲೇ ವಿಗ್ರಹದ ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ
“ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲ ಅಪಾರಹೀನ. ನನ್ನ ಕೈ
ಕಡಿದ ಭುವು. ಗಣಾಚಾರಿಯೇ ನನ್ನ ರಾ
ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನನ್ನು ನಾನೇ ಬಲಿ
ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿದುವು.

“ಕೇರಿ! ಕೇರಿ! ಮಾತೆಯ ಮಾತುಗಳು!
ಎಂದು ಕುಣಿಯತೊಡಗಿದ ಗಣಾಚಾರಿ.

ಜೀವದತ್ತನು ಕಿರಿಸಿಗೆ ಸೂಸಿ ಖಡ್ಗ
ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಎನಗೋ ಹೇಳಿದನು. ಕೂಡಲೆ
ವರ್ಮಾ ಹುಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕತ್ತಿ
ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತನು. ಜೀವದತ್ತನು ಗಣಾ
ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ನೋಟ ಹಾಕಿಸಿ, ವಿಗ್ರಹದ
ಕೂಡಲೆ ಸಾಂಪ್ರದಿ ಹೊಗೆಯುಗುಳುತ್ತಿ
ಪರಿವಾಹವನ್ನು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದತ್ತಿ
ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ ಸುರಿಯುತ್ತಾನು. ಮರು
ವಿಗ್ರಹದ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಕೆಟ್ಟ

ಅಪ್ಪನ ಹೊರಟಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅಕ್ಕರೆಯ
ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ವಿಗ್ರಹದ ಹಿಂದಿರುವ ಮರದ
ಬಾಯಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು, ಸುಟ್ಟ
ಕೊಡುಮಾಡುವ ಬಟ್ಟೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಕಾಡು
ಹೊಕ್ಕು ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟ.

ಇದ್ದಾ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೇ ಅಗಿಹೋಯಿತು.
ನಿರಾಯಾಳಿಗಳಿಂದ ಹ್ನ ಶಿವ ಹೊರಡಿಸುವ
ನೋಡಿದ ಕೊಡಲೇ. ಗಣಾಬಾರಿ ಕೂಡಾ
ಕೊಡಲಿಂದ ಕೂಗಿ ಅಲಯದಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ
ಕೊಡಲೇ ಓಡತೊಡಗಿದನು. ಅವನು ಅಲಯದ ಬಾಗಿ
ಲಿನಿಂದ ದಾಟುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಖಿನ್ನವರ್ಮನು ಹುರಿಯ
ಬಾವನ್ನು ಕಡಿಮೆಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಹುಲಿ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿ
ರುವ ಗಣಾಬಾರಿಯ ಬಿನ್ನ ಹತ್ತಿ ಹಾರಿ ಅವನ
ಕತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಿತು. ಆಗ ಆ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದ
ಕೊಡಲೇ ಮರಗಳೆರಡೂ, ಹಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಸಂಭ್ರಮ
ಪಡ ಕುಣಿಯತೊಡಗಿದುವು.

ಕುಡಿಯಿಗಲ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಭಯಂಕರ ದೃಶ್ಯ
ಕೊಡಲೇ ಅಟವಿಕರೆಲ್ಲಾ ಗದಗದಿಸಿ ಹೋದರು.
ಜೀವದತ್ತನು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು, "ಈಗ ಗಣಾ
ಬಾರಿಯ ಮೋಸವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರವ್ವೆ? ಇನ್ನು
ಹುಲಿ ರಾಜನಾರೋ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದನು.
ಅವರಿಗೆ ಅಟವಿಕರೆಲ್ಲಾ ವಿಕಂಕದಿಂದ, "ಅರಣ್ಯ
ಪ್ರಾಣಿ ನಮಗೆ ರಾಜ!" ಎಂದು ಕೂಗಿದರು.

ಇಂತಿ ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ
ಕೂಗಿ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವಿರೋ ಮಾಡಿ. ನಾವು
ಕೊಡುವ ಮೇಲು ಭಾವನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳು
ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಹೇರಿ
ಜೀವದತ್ತನು ಹ್ನವರೊಂದಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹೋದ.

ಅವನು ಅಲಯದ ಮೇಲ್ದಾಳವನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ,
ಹೊಕ್ಕುಕೊಂಡು ಬಿರುಗಾಲಿ ಎದ್ದು ಮರಗಳೆರಡಲ್ಲಾ
ಹೊಡತೊಡಗಿದುವು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಿನ

ಹಾಗಿ ವಿಚಿತ್ರ ಶಬ್ದವು ಹೊರಟಿತು. ಖಿನ್ನವರ್ಮ
ಜೀವದತ್ತನು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದನು. ದೂರದಲ್ಲಿ
ಕತ್ತಿಗೆ ಮೋಡದಂತೆ ಏನೋ ಒಂದು ಆಕಾರವು
ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಅವರು ಅದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರು
ವಾಗ ಅದು ಅವರ ತಲೆಗೆ ಸೇರಾಗಿ ಒಂದು ಆಕಾಶ
ದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿತು. ಅದು ಮೋಡವಲ್ಲ, ಒಂದು
ರಥ. ಹಿಂದೆ ಪದ್ಮಪುರದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಪದ್ಮಾವತಿ
ಖಿನ್ನವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಶಿಲಾರಥದ
ಬೊಂಬೆಯಂತೆಯೇ ಅದು ಇತ್ತು.

ಆ ರಥದಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷನೊಬ್ಬ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅವನ ವಸ್ತ್ರ
ದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯೂ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಯಕ್ಷನು ಮೇಘ
ಗರ್ಜನೆಯಂತಹ ಸ್ವರದಿಂದ, "ಖಿನ್ನವರ್ಮ ಜೀವ
ದತ್ತರೆ! ಇನ್ನು ನೀವು ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಶಿಲಾರಥವನ್ನು ಕದರಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಗೋ
ನೋಡಿರಿ, ಆ ರಥವನ್ನು ನಾನು ಕದರಿಸಿ ಆಕಾಶ

ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪದ್ಮಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ
ಪದ್ಮಾವತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ
ಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಇದು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಅಪಹರಣವಲ್ಲವಷ್ಟೆ?
ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಯಕ್ಷನ ಮಾತು ನಿಜವೇನು?"
ಎಂದು ಜೀವದತ್ತನು ಕೇಳಿದ.

ಜೀವದತ್ತನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಯಕ್ಷನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ನಕ್ಕನು. ಶಿರಾರಥವು ಜಂಯ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ
ಕದಲಿ ಆಕಾಶ ಪಥದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಸಾಗಿ
ಅಂತರ್ಧಾನವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

"ಜೀವಾ, ನಮ್ಮ ಶ್ರಮವೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ
ಹೋಯಿತಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಖಡ್ಗವರ್ಮ ಸಹಿತ
ಯಿಂದ ಹೇಳಿದ.

"ನಮ್ಮ ಶ್ರಮ ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತೆಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ.
ನಾವು ಮಹಾವೀರರೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲು ವಿಧ್ಯ
ಪರ್ಮಶಕ್ತಿ ಹೊರಟವರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದಿರಾದ
ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಪ್ರಮಾದಗಳನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಬಾಹು
ಬಲದಿಂದ ಜಯಿಸಿ ಮಹಾವೀರರೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.
ಇನ್ನೇಕೆ ಚಿಂತೆ?" ಎಂದು ಜೀವದತ್ತ.

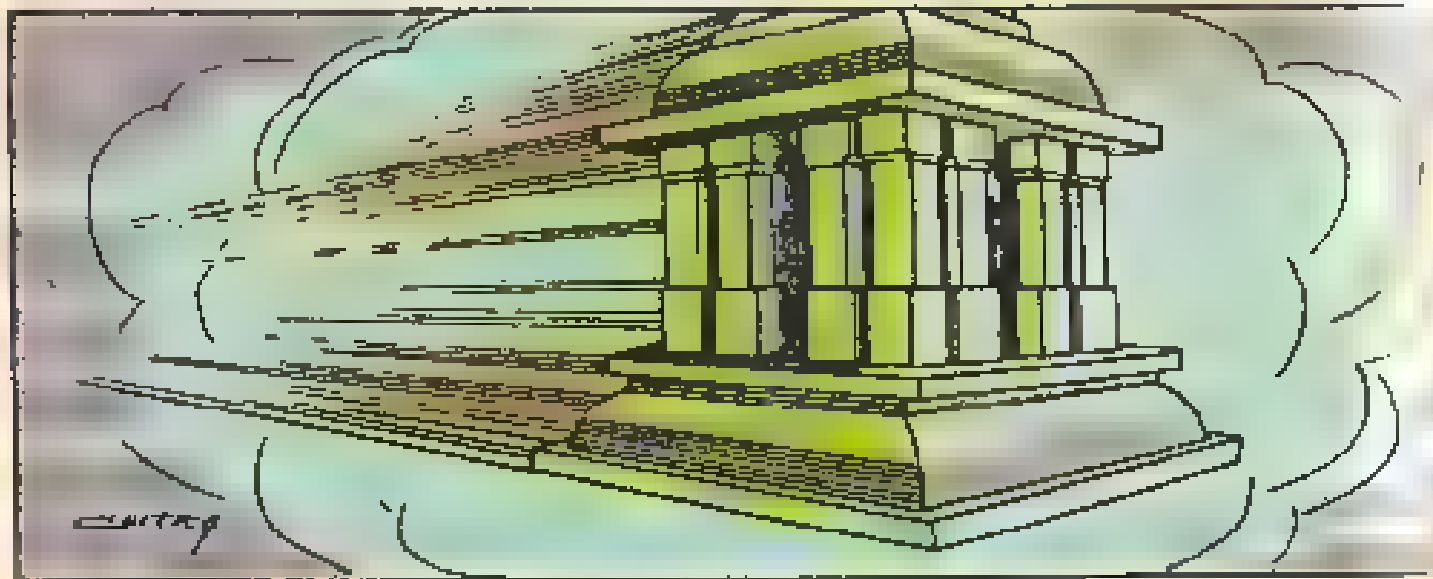
"ಅದೇನೋ ನಿಜವೇ. ನಾವು ಈ ಅರಣ್ಯಪುರ
ದಲ್ಲೇ ಕೆಲವು ದಿನ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಇಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು

ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಹೇಗಿದ್ದೀತು?" ಎಂದ ಖಡ್ಗವರ್ಮ.
"ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಆರೋಚನೆ. ನಮ್ಮ ಹೊಸ
ಪ್ರಸ್ತುತಕ್ಕೆ ಈ ಅರಣ್ಯವೇ. ಇಲ್ಲಿನವರೂ
ಹಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಸ್ಥಾಪನೆಯ ವಿಷಯ
ಆರೋಚಿಸೋಣ" ಎಂದ ಜೀವದತ್ತ.

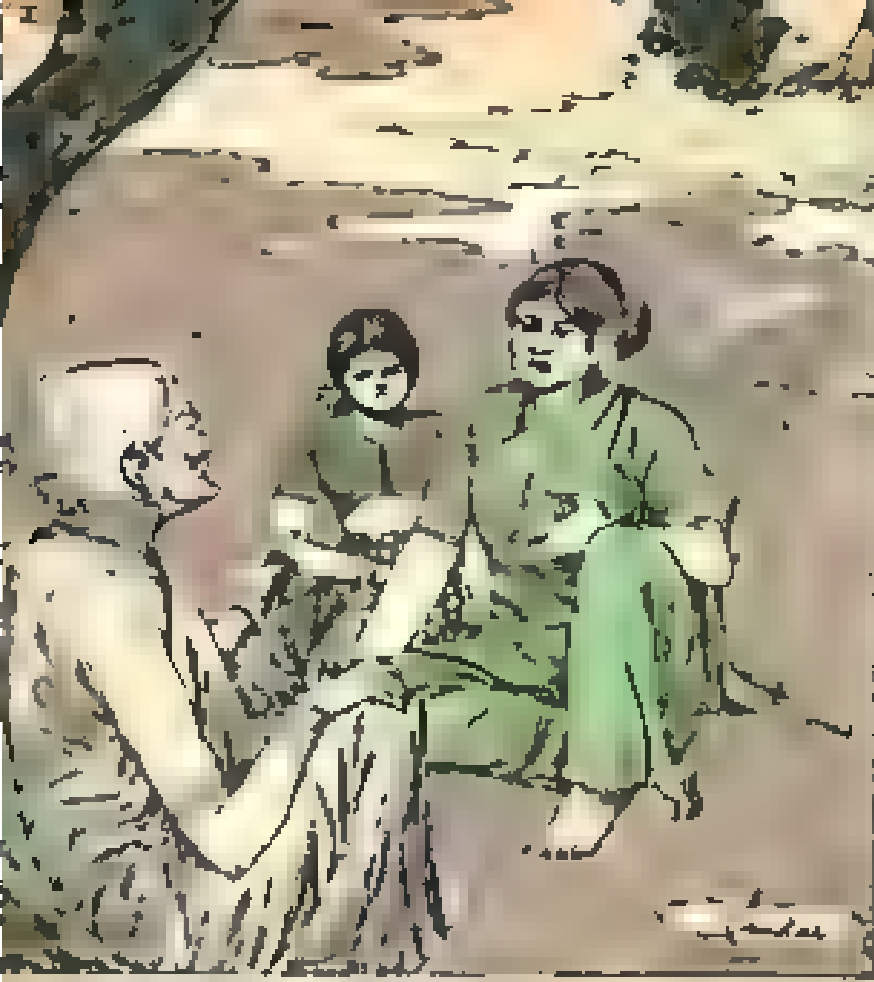
"ಮಹಾಕೂರರೆ, ನೀವು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ
ಪ್ರಧಾನ ನಗರದ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟು
ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದಾಖಾನುದಾಸ. ವಾಸ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರ
ನಾನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ನಂಬಬಹುದು
ಎಂದ ಈ ಮಾತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿ.

"ಹೌದು. ನೀವು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಜಯಿಸಲಾರದ
ದನ್ನು ನಾವು ಮಾಯೋಪಾಯದಿಂದ ಸಾಧಿಸಿ
ಬಿಡುವೆವು. ನಾನು ಆ ವಿಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕುಸುರಿ
ನೆಂದುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ.

"ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಮಾತೃತ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಬೋಧಿಸಿ. ನಿಜಕ್ಕೂ ನೀವು ಅರ್ಥವರೇ. ಖಡ್ಗ
ಬಹಳವಾಯಿತು. ಈ ಬೆಳುದಿಂಗಳಲ್ಲೇ
ಬಿಡೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜೀವದತ್ತನು. ಅಲ್ಲಿ
ಕಾಲು ಚಾಚಿ. ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಅವನನ್ನು
ಖಡ್ಗವರ್ಮ ಜೀವದತ್ತರೂ, ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ
ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ಸೋಡಿಸಿ
ನಿರ್ದಮಾಡಿದರು. (ಮುಗಿ.

ಮೊಂಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ತಪಕಿ ಹೇಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯರೂ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ರೇಣಾದರೂ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳ ಸುಗೃಹವೂ ಆ ಹುಡುಗಿಯೇ ಸರಿ. ಭಗ್ನವಾದಾ ಅವರೊಬ್ಬರ ದಿವಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಸಾಗಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು.

ಓಗಿರುವಾಗ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಗೆ ಎನೋ ಕಣ್ಣು ನೋವು ಬರತೊಡಗಿತು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಾಗಿ ಫುಳುಕು ಬರತಕ್ಕವು. ತಪಕಿ ತನಗೆ ತೀರ ಯಾವುದೋ ಮದ್ದು ಮಾಡಿದರೂ ಅದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರುದಿವಸ ಆ ಹುಡುಗಿಯು ಹಾಲುಗಳು ಬಾಕಿದ್ದುವು.

ತಪಕಿಗೆ ಬಹಳ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಕಂಡ ದೈವ್ಯರ ಬಳಿಗೆಡ್ಡಾ ಓಡಿ ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದಳು. ಕೆಲವರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚುವ ರೇವಣ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೆಲವರು ಏನೇನೋ ಕುಟ್ಟುಕುಟ್ಟುಲು ಹೇಳಿದರು. ತಪಕಿ ಪಾಪ ಯಾರೋನು ಹೇಳಿದರೂ ಅದನ್ನೆಡ್ಡಾ ಮಾಡಿದಳು.

ಅದರ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕೊಡಾ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಲಿಲ್ಲ ಹುಡುಗಿಯ ಸಂಕಟವನ್ನು ನೋಡ ಹಾಯ್ದು ವ್ಯಾಧಿ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾ, ನೋವಿಗೆ ಮೊಡಿಯಾಗಿ ಹುಡುಗಿಗೆ ಪಾಪ ಕೆಟ್ಟು, ಅಪಾರ ಕೊಡಾ ಸೇರದ ಹೋಯಿತು.

ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವೋ ಒಬ್ಬ ಕ್ರೋಧಿಸ್ತನೋ, ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಕಣ್ಣು ರೋಗಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದೂ ತಪಕಿಗೆ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದರು. ಕೊಡರೇ ಅವಳು ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡುಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತು ಒಂದು ದುರದ ಕೆಳಗೆ ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳು. ಅಯ್ಯಾ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮುದುಕಿ ತಪಕಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬರವಾತೇ. ಅಲ್ಲಿ ಸದೇವ ಮಡಕಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಪಕಿ ಮಗಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಣ್ಣು ನೋವನ್ನು ಮುದುಕಿಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದಾಗ ಆ ಮುದುಕಿ "ಹುಡುಕೆ ಕಂಡ ಕಂಡ ಮದ್ದು ಮಾಡು ಮಾಡು. ಹುಡುಕೆ ಕಣ್ಣು ತೆಗೆದುಬಿಡಲೇಡ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ, ಎಂದ ಒದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸು. ಯೊಂದು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ದೂರ ನಡೆದು ಒಂದು ಬಾವಿ. ಅದರ ನೀರು ಮಂಜನ ಹಾಗಿ ತಣ್ಣಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀರಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ಮಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಳೆ. ಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ" ಎಂದಳು.

ತಪಕಿ ಮುದುಕಿಯಿಂದ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಗಳ ಬತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನಡೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮುದುಕಿ ಸುಚಿಹ ಬಾವಿಯನ್ನು ತುಳಿದಾಗ ಸಂಜೆ ಮೂರನೇ ಘಂಟೆ

ಮತೆ ಅಲ್ಲದ್ದ ಹಗ್ಗ ಬಂದಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ
ಸೇದಿ, ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ತನ್ನ
ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒರಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಳು. ಆಗ
ಕೆಳವಾಗಿ ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ
ಇದ್ದನು.

ಇವನೇ ಯಾರೋ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಲು, ತಪತಿ
ಅವನನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ
ನೋಡಿದಳು. ಅವನು ಸಾಧಾರಣ ಬಟ್ಟೆ
ಉಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನಾದರೂ, ಒಟ್ಟಿನ
ಲೆದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇನ್ನೂ ಕೂಡಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. "ಯಾರು
ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ."

"ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಬಂದಿದ್ದು - ನನ್ನದೇ ತಪ್ಪು
ಮಗಳಿಗೆ ಬಂದ ಕಣ್ಣು ನೋವನ್ನು ಕುರಿತು
ಅವಳು ವಿಷದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ - ಈ
ಕೊಡುಗೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಲೇಪನವಿದೆ. ಈ
ಲೇಪನವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಚ್ಚುಗೊಳು
ಕೊಳ್ಳಿ. ಹತ್ತಿವರೆ. ಹೊತ್ತಿಹೊತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಚಿಕಿತ್ಸೆ
ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಅವನು ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ
ಮಗಿಯನ್ನು ತಪತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ತಪತಿ ಆ ಕರಡಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಳ್ಳು ಕರೆದು
ಹೊಡೆದಳು. ಅವಳೊಳಗೆ ಹಾವು ಬಿದ್ದು ಲೇಪನ
ಮಾಡಿದಳು. ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಹಾವು ನೋಡಿ
ಗ. ಯಾವುದೋ ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳವಿದ್ದಿತು.
ಈ ವಿಷದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು
ನೋಡಿದಾಗ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಹಾಗುತ್ತದೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹದಿಂದಲೇ ತಪತಿ
ಕೊಡುಗೆಯೊಳಗಿನ ಲೇಪನ ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಗೆದು ಮಗಳ
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆ ಹೂವಿನ
ಸುವಾಸನೆ ಕಂಡುಬಂದಿತು. "ಅವನು"
ಈ ಸುವಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ಕಣ್ಣು ಬಿರಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತಪ್ಪಾಗಿ ರೆಕ್ಕೆ ಕರೆದು,
ಕಟ್ಟಿ ಕಿರುಗಿ ಕುತ್ತಲಿನ ನೋವುಕೊಡುಗೊಳು.
ಆ ತಪತಿಗೆ ಕೂಡಾದ ಸಂಕೋಪವನ್ನು
ಮಾಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳೆ ಬೇರೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳ
ಗೊಡವೆ ಬಿಟ್ಟು ಕ್ಷಾರದ ಹೊರೆಯಿತು. ಆ
ಸ್ಥಳದಿಂದ ತಪ್ಪು ಮನೆಯವರಾಗಿ ನಡೆದುಗೆ ದಾರಿ
ನಡೆದುದೇ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿಗಳವರಾಗಿ ಆ ಲೇಪನ ಹತ್ತಿರಾಗಿ
ಹೂವಿನ ಕಣ್ಣು ಕೊಡುಗೆ ಹೊಂದಿ ಸ್ವಲ್ಪ
ಮಾಡಿತು ಕಣ್ಣುಗಳ ಮರಿಯುವುದು ತಪತಿ
ಆ ಕರಡಿಯನ್ನು ಮರೆಯಬಿಟ್ಟಳು.

ಈವು ದಿಗಳ. ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ತಪತಿ ತನ್ನ ಮಗ
ಗನ್ನು ಬೇಕು ಕಳಕರವೆನ್ನ ಮತೆ ಕೊಡಿತು. ಮಗ
ಮಗಳಿಗೆ ಬಂದಂತಹ ನೋವು ತಪತಿಗೆ ಲೇಪನವಾಗಿ
ತೆಗೆದಳು. ಎಂದು ಹೆದರಿದಳು. ಅವಳೆ ಕರಡಿಗೆ
ಬಂದಳು. ಲೇಪನವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು. ಅವಳೆ ಕೊಡು

ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವನೋ, ಆ ದೀಪಕವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ಕಿಣ್ಣಿಗಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿರುವುದು. ಅವನ್ನು ತಾನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅವಕಾರವಾಗುವುದೇನೋ ಎಂದು ಹೆದರಿದಳು. ಆದರೆ ಬರಬರಾತ್ಯ ಅವಳ ಬಲಗಾಲು ಕೆಂಪಾಗಿ ವುಳುಕುವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಿ ನೋಡಲಾಗದಂತೆ ಬಾಧಿಸಿಕೊಡಲಿತು.

"ನನ್ನ ಮಗಳ ಹೊರತು ಮತ್ತಾರೂ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸ ಕೂಡದು, ಎಂದು ಆ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಳಿ ರಿಜುವಾದ್ಧೆ? ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪೇನಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬಾಗಲಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದುಕೊಂಡು ತಪತಿ ಆ ದೀಪಕ ಸ್ವಲ್ಪ ತನ್ನ ಬಲಗಾಂಟಿನ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಿ ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಳು. ನೋಡಾ ಕೂಡಲೇ ಕಡನೆಯಾಗಿ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಎಂದಿನಂತೆ ಅಗಿಹೋಯಿತು.

ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದುವು. ಒಂದುದಿನ ತಪತಿ ಸಂತಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಅಂಗಡಿಗೆಗನ್ನೆಲ್ಲಾ

ನೋಡುತ್ತಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಾಗ ಮುಖವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಕೆಲವು ಗೋಗಾಚಿಲುಗಳ ಬಾಯಿ ಇಬ್ಬಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಎಲ್ಲವೂ ಮೇಲೆಯೇ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಯಾವ ಏನೂ ಯಾವ ಧಾನ್ಯವಿದೆಯೋ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಚಿಲುಗಳ ಒಡೆಯನೊಬ್ಬನೂ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕಾವಿ ಬಿಡ್ತಿದ್ದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈ ತಿರುಚಿಬಿಡಲೋಳಿಗೆ ಕುಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ತನ್ನ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಂಗುಸಿಕೊಂಡಿ. "ಆ ಮನುಷ್ಯ ನೋಡಿದೆಯಾ? ಎಂತಹ ಹಾಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ!" ಎಂದು ಕೈಬಿಡಲು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು.

"ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ?" ಎಂದು ತಿರುಗಿ ಅದೇ ಕೆಳದಳು ಆ ಹೆಂಗಸು.

"ಕಾವಿಬಿಡ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಗೋಗಾಚಿಲುಗಳ ಹತ್ತಿರ? ಅವನು ನೋಡಿದೆಯಾ?" ಎಂದಳು ತಪತಿ.

"ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ? ಕಣ್ಣಿಗೆ ನೋಡುವುದು ಕಾವಿಬಿಟ್ಟೆ ಆಬ್ಬವರು ಯಾರೂ ಯಾವನೋ ಒನೋ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿ ಯಲ್ಲಿ?" ಎಂದಳು ಆ ಹೆಂಗಸು.

ಆವಳೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿ ಪ್ರಮೋದನವಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ತಪತಿ ಹಾಗೇ ಆ ಕಳ್ಳನ ಸಮೀಪ ಹೋದಳು. ಅಗ ತಿಳಿಯತು, ಅವನು ತನ್ನ ಆ ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ ದೀಪಕ ಕೊಟ್ಟವನೇ.

ತಪತಿ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, "ನಿನಗ್ಲಾ, ನೀ ಇಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೇ? ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ವಿಧಿದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಓಡಿ. ಒಂದು ನೀನು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ, ಈಗ ನೀನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಕಷ್ಟ ಬರುವಾಗಲಿ."

ಅದರೂ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದವ್ವೆ ?" ಎಂದಳು. ಅವನು ತಟಸ್ಥವೆ ಕಲೆಯೆತ್ತಿ ತಪತಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದಿ. ಮೆಲ್ಲನಿಯಿಂದ "ಯಾವ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನಿನಗೆ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಿ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ತಪತಿ ಒಂದರ ತರುವಾಯ ಒಂದು ಕಣ್ಣನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೆರೆದು, ಅಶ್ವರ್ಯಪಡುತ್ತ, "ಅಂದ ಹಾಗೆ ನೀನೋ ? ನನ್ನ ಬಲಗಣ್ಣಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೀನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವೆಯವ್ವಾ" ಎಂದಳು.

ಕೂಡಲೇ ಆ ಮನುಷ್ಯ ತಪತಿಯ ಬಲಗಣ್ಣಿಗೆ ದಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋದ. ತಪತಿ ಬಲಗಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಮತ್ತೆ ತೆರೆದಾಗ, ಆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಪಾಟವ ಆಯಿತು ಹೋಯಿತು.

ಅದರೂ ತಪತಿ ನಡೆದು ಹೋದುದಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಆ ಲೇಪನದ ಕರಡಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಮಾತ್ರ, ಆಮೇಲೆ ಎಂದೂ ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಬೇತಾಳವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ರಾಜಾ, ನೀನು ಕನಗೇ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿರವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೂಡಾ ಅವನನ್ನು ಎಕೆ ಕ್ಷಮಿಸಲಾರದೆ ಹೋದಳು ?

ನೀನಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದುದರಿಂದಲೇನಾ ? ಇಲ್ಲ. ಅವಳಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆ ? ಅವಳು ಒಂದು ಕೊಟ್ಟ ಲೇಪನವನ್ನು ಮತ್ತೆ, ಎಕಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಲ್ಲ ? ಈ ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ

ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಒಡೆದು ಚೂರಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದನು. "ಆ ಲೇಪನ ಕೊಟ್ಟವನು ತಪತಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಸಹಾಯ ಪಡೆದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ತಪತಿ ಒಳಿತು ಕೆಡುಕುಗಳ ಭೇದಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಸ್ವಾರ್ಥವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ, ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸುವಂಥವಳು. ಅವಳಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಇದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದಳು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾನು ಧರ್ಮವೆಂದು ಕೊಂಡ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ನಂಬಿಗೆ ಅವಳಿ ಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಕಣ್ಣು ಹೋದರೂ ಅವಳೇನೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡಲಿಲ್ಲ. ನಡತೆಗೇಡಿಯ ಸಹಾಯವು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂತಲೇ ತಪತಿ ಮತ್ತೆ ಆ ಕರಡಿಯ ಲೇಪನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ತಪತಿಯು ಗುಣದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಲೋಪವೂ ಇಲ್ಲ."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನಃಸಂಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಡಲಿಗೆ ನೇಕುಪಾಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಸತ್ಯರೂ ಬಿಡಳು!

ಪಿಡಿಯು ಪರ್ಯಂತ ಒಬ್ಬ ಉಭಯ ಅಪರ ಹೆಂಡತಿ ಮಹಾಕುಂಡಿ. ಗಂಡ ಮೊದಲನೆಯದೇ
ತಂದೆ ಮೂರನೆಯದೇ. ಒಂದುದಿನ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಒಬ್ಬ ಬೋಯಲಿನ ನದಿಗೆ ಹೋದರು ಅದೇ
ದಿನ ಒಬ್ಬ ಬೋಯಲಿನ ಸ್ವರವನ್ನು ನುಡಿದ ಸೇತ ಪಾಪಿಯಾದುದರಿಂದ ಅದು "ಈ ದಿನ ನಾ
ಬೋಯಲಾಯಿತು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೋಗುತಾ" ಎಂದ. ಅದರ ಅರ್ಥ ಮೊದಲ ದಿನದಿಂದ ಎರಡು
ನದಿಗೆ ಇವರು ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿ ಹೊದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇತ್ತಳು. ಅದರ ಅರ್ಥ ಮೊದಲ
ವಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಉಭಯ ಹೂಡಿಕೊಂಡು ಪಿಡಿಯುಕೊಂಡಳು ಆ ದೆವ್ವನನ್ನು ಮದಿಸಿ
ಮಹಿಷನು ಭೂತ ವೈದ್ಯರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋಯಿತು.

ಈ ಸೂಚಿ ಉಪಚಿತ್ರ ಕೊಡು. "೮ ದೈವದ್ವಯ ಕೂಡು ಬಿಡುಕೊಳ್ಳೆಗೆ ಒಂದು ಶ್ವ-
ದೈವ ಒಂದೇ ಹುಡುಗಿಯು ಪತ್ತೆಗೆ ಸ್ವಸ್ಥನು ಮಾಡುವಳು ಬಿಡಿ" ಎಂದು ಆ ಹುಡುಗಿಯು ತ-
ಯಾರಿದಾಗ ಹೇಳಿ ಬಿಡುಗೆ ಪಡೆದ.

ಅಗಸ ದೇವ್ವ ಒಡೆದ ಹುಡುಗಿಯು ಕವಿಯನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ 'ಎಲೆ, ನೀನು ಸುರಿಯುವ ಈ ಒಡಕ ಬಳ್ಳಿದಿದೆ. ಇಷ್ಟೆ ನೀನು ಯಾರ ಕೂವಳಿಯೂ ಆಗುವ. ಏನೋ ಈ ಹುಡುಗಿಯು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆ' ಎಂದ. ಅತ್ತರ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ದೇವ್ವ ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದನು. ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಅಗಸನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಸ.ಮನುಷ್ಯ ವನಾದಿದರು.

ಬಾತುಗಳ ಬಸವ್ವ

ಓರಿದಾನೋಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಬಡವಳು ಅವಳು ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದ ತಾಯಿ ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಆಶಕ್ತಳಾಗಿ ಕೋದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರೈತನ ಕೆಳಗಾದರೂ ಗೇಣಿ ಹಿಡಿಸಲಾಗಿ ಇಡಿಸೋಣವೆಂದಳು. ಅವಳು "ಒಬ್ಬರ ಕೆಳಗೆ ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರೆ" ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅ ಬಡವಳಿಗೆ ಎರಡು ಹೆಣ್ಣು ಬಾತು ಕೋಳಿಗಳೂ, ಒಂದು ಗಂಡು ಬಾತು ಕೋಳಿಯೂ ಹದಿನಾರು ಮರಿ ಬಾತುಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಯುವು ಕೆಲಸ ಬಸವ್ವನಿಗೆ ಬಹಳ ಖುಷಿ. ಒಂದುದಿನ ಒಂದು ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ, ಮರಿಬಾತುಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗಾಕೆ ಒಯ್ದು ಮಾರಿ ಬರುವುವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಕುಳಿಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದಳು.

ಬೆಟ್ಟದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿದ್ದ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತೆಗಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅವಳು ಬಾತು ಮರಿಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ, ತಲೆಬಾಗಿ, ವೀರಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ಧರ್ಮನು

ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎನಪ್ಪಾ, ಬಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾರುವಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಜತೆಗೆ ಎರಡು ಬೆಳ್ಳಿ ಪರಹ, ದೇವರೇ ಬಂದಾ ಕೇಳಿದರೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಬಸವ್ವ.

ಈ ವೀರಸ್ವಾಮಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ನಗರವನ್ನೇ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಧನಿಕ. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟವಿಲ್ಲದ ರಾಜ ಅವನೇ. ಬಸವ್ವನ ಮಾತಿನಿಂದ ಕೋಪಗೊಂಡ ಅವನು "ಕೆಳ್ಳೆಮಗನೇ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬೌಕಾಸಿ ಮಾಡುವವನೇ ನೀನು" ಜತೆಗೆ ಎರಡು ಸೀಸದ ಆಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದ.

"ಎರಡು ಬೆಳ್ಳಿ ಪರಹಗಳೆಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲವೆ?" ಎಂದ ಬಸವ್ವ.

"ಈ ಪೊಗಳರು ಪೋತನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಎಳೆದು ತನ್ನಿ. ಬಾತುಗಳನ್ನೂ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ವೀರಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನೊಂದಿಗಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಸೇವಕರಿಗೆ ಆಪ್ತನೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಸವ್ವನನ್ನು ಅವರು ವೀರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮನೆಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ಒಡೆಯನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಹುಣಸೆ ಕೋಲಿನಿಂದ ಇವುತ್ಪೆದು

ವಿಟುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದರು. ಪಾತುಮರಿಗಳ ಬೆಲೆ ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಹಿಕ್ಕಿತು.

ವಿಟುಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಸವ್ವ, "ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಪಾಲು ಸೇರಿಸಿ ಮೂರು ಮಾಡುವೆ ಹೊಸದರೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಬದ್ವನ್ನಲ್ಲ!" ಎಂದ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ವೀರಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೋಪಗೊಂಡು, ಬಸವ್ವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮೂವತ್ತು ವಿಟುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹೊರಗೆ ದೂಡಿಸಿದ.

ಅಮೇಲೆ ಬಸವ್ವನು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಗಾಗಿ ಅಡರೂರು ತಿರುಗುತ್ತ, ಹೇಗೋ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಬದುಕಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ದೊಡ್ಡವನಾದ. ಆದರೆ ವೀರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮೇಲಿನ ಹಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಗ್ಗಲಿಲ್ಲ.

ಮುಂದೆ ಒಂದುದಿನ ಅವನು ವೀರಸ್ವಾಮಿಯ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ, ವೀರಸ್ವಾಮಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಂಡು ಭವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವನೆಂದು ಗೊತ್ತಾ

ಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಬಡಗಿಯ ವೇವ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕಟ್ಟಡದ ಹಾಗೆ ನೋಡಲೊಂದುಕಡೆ ವೀರಿಸ್ಪದ್ಧ ಹರಗಿಳಿಸುತ್ತ ಮೊದಲೊಡಗಿದ.

ವೀರಸ್ವಾಮಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಮೀಪ "ಯಾರು ನೀನು? ನಿನಗೆ ಹಲಗಿಳ ಗುಡಿಯ ಗೊತ್ತೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ನಾನು ದೂರ ದೇಶದ ಬಡಗಿ. ಕೆಲಸ ಕಳೆದು ಹಸು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಹಲಗಿಯ ಗುಡಾದ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಏನು ಸ್ವಾಮಿ?" ಎಂದ ಬಸವ.

"ಇಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಮನೆಗೆ ಈ ಹಲಗೆ ತಕ್ಕ ರುತ್ತದೆಯೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ವೀರಸ್ವಾಮಿ.

"ಮನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಭವ್ಯತೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಈ ಬೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದ ಬಸವ್ವ.

ವೀರಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡೆದ ಮಾತ್ರ "ನನ್ನದೊಂದು ಸ್ಥಳ ಕಾಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಡೆ. ಹಲಗಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮರವನ್ನು ತೋರಿಸು ನೋಡೋಣ" ಎಂದ.

ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ, ಮರ ಕಡಿಯುವವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದರು. ಒಂದು ಕಡಿಯುವೆಕಾಡ ಒಂದೆರಡು ಮರಗಳನ್ನು ಕಟವರಾಗಿ ಕೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ವೀರಸ್ವಾಮಿ ಕಾಡಿನ ಒಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನವಾದ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಬಸವ್ವನು ವೀರಸ್ವಾಮಿ ಒಂದು ಮರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, "ಇದು ಉತ್ತಮವಾದ ಮರ, ಇದರ ಸುತ್ತಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಅಳೆದು ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ. ನನ್ನ ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಅಳೆದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

ವೀರಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹಾಕಿದ. ಬಸವ್ವನು ತನ್ನ ಉಡಿಯೊಳಗೆ ಹಗ್ಗದ ಸುರಳಿ ತೆಗೆದು ವೀರಸ್ವಾಮಿಯ

ತರುವಾಯ ಅನೇಕ ಪರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುವು. ವೀರ ಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಎರಡು ತಿರುಗುವಂತಾಗಿದ್ದ. ಅವನು ಬಾತುಗಳ ಬಸವ್ವನನ್ನು ಪೂರ್ವ ಮರತೂಹೋದ. ಆದರೆ ಬಸವ್ವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೊಂದುಸಾರಿ ವೀರ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕರೆತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು.

ಒಂದುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಸವ್ವ ಪಟ್ಟಣದ ವ್ಯಾಪಾರ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದ. ವೀರಸ್ವಾಮಿ ಇನ್ನೂ ಆ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಕುದುರೆ ಯನ್ನು ಮಾರಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸುವುದನ್ನು ಬಸವ್ವ ನೋಡಿದ. ಬಸವ್ವ ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದಾಗ, "ಈ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಓಡುವಂಥ ಕುದುರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದ ಕುದುರೆಯ ಮನುಷ್ಯ.

"ನನಗೆ ಅಂತಹ ಕುದುರೆಯೇ ಬೇಕು. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಬಸವ್ವ.

"ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಹೇಳು, ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಕುದುರೆಯ ಮನುಷ್ಯ.

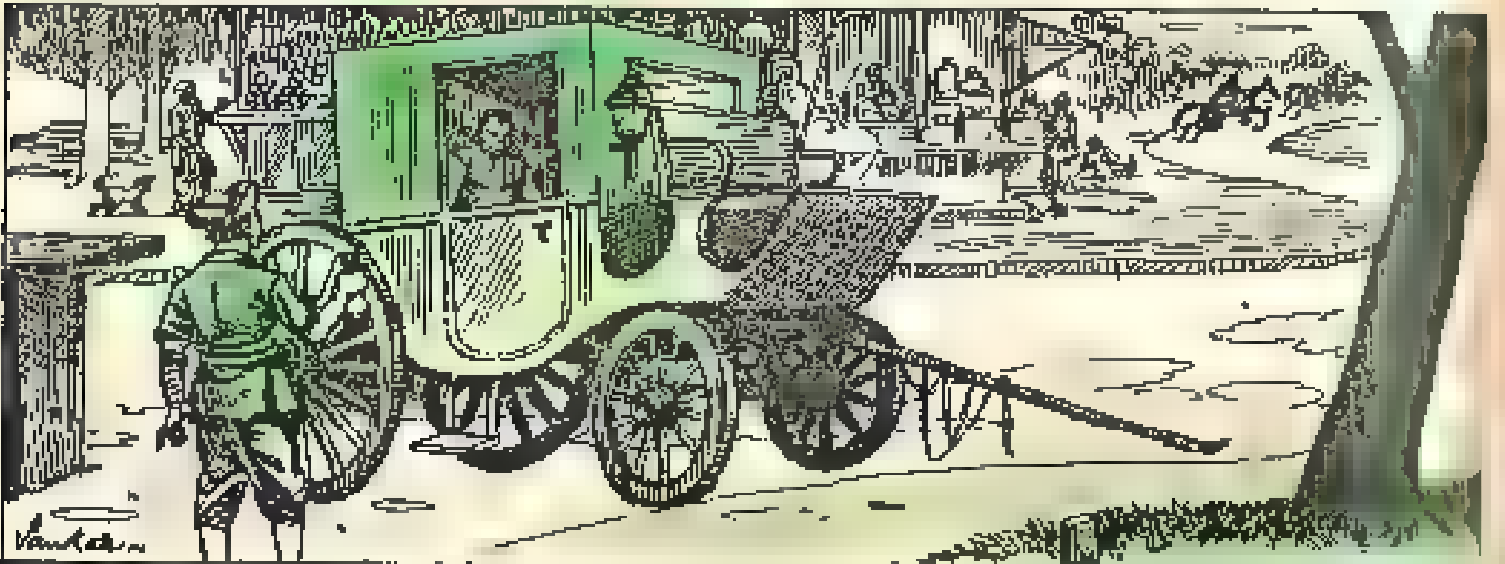
"ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವುಕಾರ ವೀರಸ್ವಾಮಿ ಬರುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಅವನು ಇದ್ದರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಹತ್ತಿರ, ನಾನೇ ಬಾತುಗಳ ಬಸವ್ವ, ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದುಬಿಡು.

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಿ" ಎಂದ ಬಸವ್ವ. "ಅಪ್ಪೇತಾನೇ, ಸರಿ" ಎನ್ನು ಕುದುರೆಯ ಮನುಷ್ಯ. ಅವನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿ ಬೇಗ ಬಾತುಗಳ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವೀರ ಸ್ವಾಮಿ ಇದ್ದಿರು ಕಾಣುತ್ತಲೇ, "ನಾನೇ ಬಾತುಗಳ ಬಸವ್ವ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ದೌಡಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟ.

ವೀರಸ್ವಾಮಿ ಆವೇಶದಿಂದ ತನ್ನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಗಾಡಿಯ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ, "ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದವರಿಗೆ ಏನು ಚೆನ್ನದ ನಾಗ್ಯ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಬೇಗ ಹಿಡಿರಿ!" ಎಂದ. ವೀರಸ್ವಾಮಿಯ ಸೇವಕರು ಗಾಡಿಯ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೇರಿ ದೌಡಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಡಿದರು. ವೀರ ಸ್ವಾಮಿ ಒಬ್ಬನೇ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ.

ಆಗ ಬಸವ್ವ ವೀರಸ್ವಾಮಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಬಾತುಗಳ ಬಸವ್ವ, ಅವನಲ್ಲ, ನಾನು!" ಎಂದ.

ವೀರಸ್ವಾಮಿ ಭಯದಿಂದ ಮರಗಟ್ಟಿ ಹೋಗಿ ಬಸವ್ವ ಅವನ ಜೇಬಿನೊಳಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಹಣದು ತೆಗೆದು ಕೊಡು, "ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ವನ್ನ ಕೊಡು ಮುಗಿಯಿತು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದ. ತರುವಾಯ ಎಂದಿಗೂ ವೀರಸ್ವಾಮಿಯು ವೀರ ಅವನು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅಬೂಸೀರ್ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ

೪

“ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಗರ ವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರಾದ ಮಹಾಸ್ನಾನಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಹೋಗಬಹುದು. ಮೂರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಸ್ನಾನಗಳು ಉಚಿತ” ಎಂದು ಅಬೂಸೀರ್ ನಗರದೊಳಗೆ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಈ ಸಂತೋಷದ ಸಮಾಚಾರ ಹರಡಿತು. ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ನಾನದ ಧನೆಯ ಮಾತೇ ಮಾತು.

ಅಂತೆಯೇ ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಹೆಣೆದಂತಹವಾಗಿ ಗುಂಪುಗೂಡ ತೊಡಗಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಸಂತೋಷದ ಅನುಭವದೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೂರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಅಬೂಸೀರ್ ಯಾರ ಕೈಯಿಂದಲೂ ಕೊಡುಗೆ ಪಡೆಯದೆ, ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನದಿಂದ ಅವನು ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯ ದ್ವಾರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಂಡಿ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡುವವರು ಎಷ್ಟು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನೇ ಪಡೆಯಲು ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದನು. ಸಾಯಂಕಾಲ

ವಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಹುಂಡಿ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಅಬೂಸೀರ್ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಧನಿಕನಾದನು.

ಸ್ನಾನಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜ, ತನ್ನ ಗಂಡನು ಸ್ನಾನದ ಸುಖ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದೇಸವನೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ತಾನು ಕೂಡಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಈ ಸಮಾಚಾರ ಅಬೂಸೀರ್‌ಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಆ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ, ಸಾಯಂಕಾಲ ಬೆಂಗಳೂರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಟ್ಟನು. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಗೌರವಸ್ಥಕಾದ ಒಬ್ಬಳು ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದನು. ಸ್ತ್ರೀ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರನ್ನೂ ಇಡಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ಅವನ ಸ್ನಾನ ಶಾಲೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಗೌರವವೂ ಕಳೆಯೂ ಬಂದಿತು. ಮಹಾರಾಜ ಒಂದುಸಾರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಅದರ

ಹೊಸದಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಪ್ರತಿಶುಕ್ರವಾರ
ಪಾಪಂಕಾಲವೂ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು
ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಿನ ಪ್ರತಿ ಶುಕ್ರವಾರ
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತ ಪಾವಿರ ದೀಪಾರ
ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ. ಈಗ ಕೂಡಾ ಪ್ರತಿ ಶುಕ್ರವಾರ
ಪಾಪಂಕಾಲವೂ ಬಂದು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಪಾವಿರ
ದೀಪಾರ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಅಬೂಸೀರನ ವಿಶ್ವಯುಗವೂ,
ಗೌರವವೂ, ಕೀರ್ತಿಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿ
ತ್ತುವು. ಆದರೆ ಅವನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ಮೊದಲಿನ
ವಿಷಯವಿಳಿಯತೆ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನೆ ಅಬೂಸೀರ
ನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಒಂದಿಮ್ಮ
ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸೌಖ್ಯವೂ,
ಒಡವೆ ಮೇಲಿನ ದಯೆಯೂ ಅವನ ಸಂಪತ್ತು
ಗಳ ಬುನಾದಿಯಾಗಿ ಹಾಗೆ ಇದ್ದವು. ಒಡವೆ
ಕೈಯಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಪದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವ

ನಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಒಳ್ಳೆಯ
ಅವನನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದಿಂದ
ತೆಂಬ ಸಂಕಟವನ್ನು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ
ಬಹುದು. ಅವಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವನ ಗೆಳೆಯನೇ.

ಅಬೂಸೀರ ನಡೆಯಿಸುವ ಸ್ನಾನಶಾಲೆ
ಕುಡು ರಂಗಾರಿ ಅಬೂಸೀರ ಕೂಡಾ ಕೆ
ಅದೊಂದು ಭೂಮೀಶ್ವರ ಸ್ವರ್ಗವೆಂದು
ಹೊಗಳುವುದು ಅವನ ಕಿವಿಗೆ ಬತ್ತು. ಒ
ತಾನೂ ಒಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಸು
ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು
ಒಳ್ಳೆಯ ದುಸ್ತುಗಳನ್ನು ಭರಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ
ಗತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ತನ್ನ
ದೊಂದಿಗೆ ಸ್ನಾನಶಾಲೆಗೆ ಹೊರಟನು. ಭವ
ದಲ್ಲಿರುವ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಗುಲಾಮರು ಬೆ
ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆದರು.

ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ
ಚಂದನಗಳ ಸುವಾಸನೆ ಗಮನಿಸಿ ಮೂಗು
ಸೇರಿತು. ಅಗಣಿತ ಜನರು ಒಳಗೆ ಹೋಗು
ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಹಳೆಯ
ಕಿರುನಗೆ ಸೂಸುತ್ತ ಹುಂಡಿ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿ
ದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಈಗ ಅಬೂಸೀರ ಏ
ಕೊಂಡವನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಬೂಸೀರನಿಗೆ
ಅವನ ಗುರುತು ಹತ್ತಿಲ್ಲ. ಗುರುತು
ಕೂಡಲೆ ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾವನೆ ಈರ್ಷ್ಯೆಯೇ! ಅ
ಅವನು ಮೇಲೆ ಸುತ್ತೋಪವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪ
ಅಬೂಸೀರನ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, "ಎಂತಹ ಕೆ
ಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲಾ ಮಿತ್ರಾ! ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ
ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಹುದೇನಯ್ಯಾ? ನಾನು ಈ
ದ್ದರಿ ಅಷ್ಟಾದ ರಂಗಾರಿಯಾಗಿರುವ ಸುಗು
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ? ಯಾಕೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ನೋ
ಬರಿಸಿಲ್ಲ? ನಿನ್ನ ಈ ಹಳೆಯ ಸ್ನಾನಶಾಲೆ

“ಶ್ಯವಾದರೂ ವಿಚಾರಿಸಿದೆಯಾ? ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ
 ಇವುಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿಸಿದೆ!
 ಸ್ವ. ಜಾಡೇ ದೂರಕಲ್ಪಿಲ್ಲ!” ಎಂದನು.

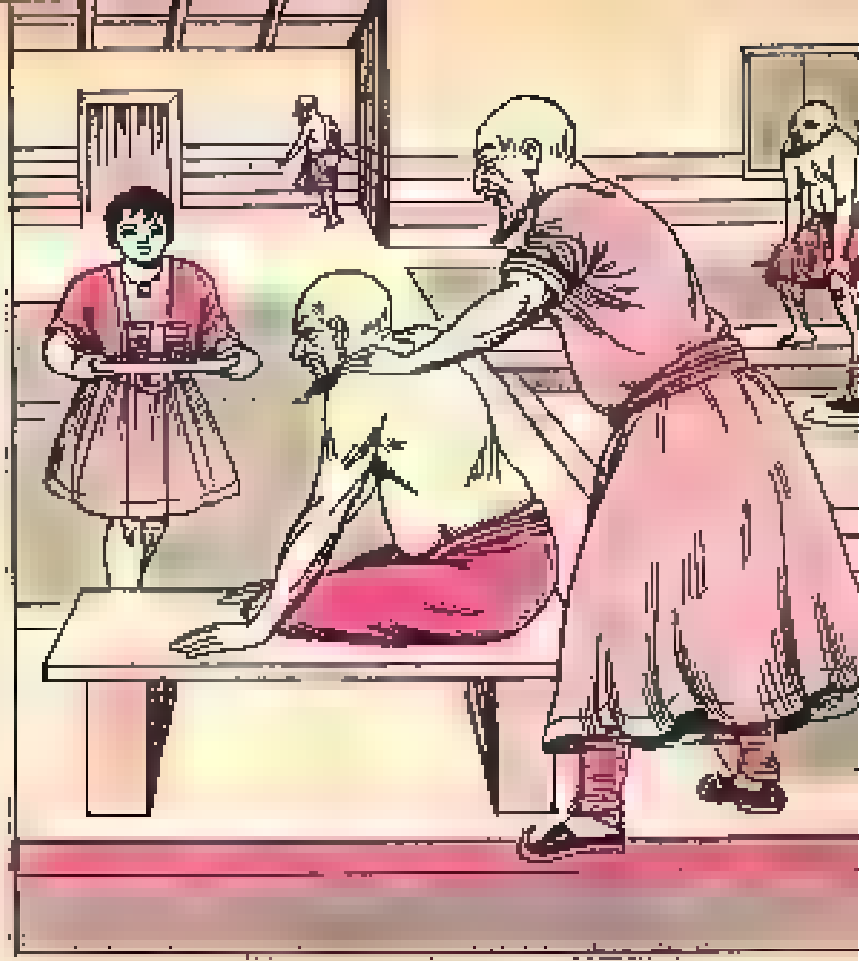
ಅಬೂಸೀರ್ ವಿಚಾರದಿಂದ ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತ,
 ಅಬೂಸೀರ್, ನಾನು ನಿನ್ನ ರಂಗಾರಿ ಕಾಶಾನ್ಗೆ
 ಒಂದಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯುವ ಹಾಗೆ ಹೊಡೆದು
 ವಮಾನಪಡಿಸಿ ಕಳ್ಳಿಗಳ್ಳಿ ಅಂತ ಕೂಗಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ಮರೆತೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಅಬೂಸೀರ್ ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತ, “ಏನು
 ಹೇಳುವಿ ನೀನು? ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನೋ ಹೊಡೆದೆ?
 ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು
 ನಿನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳ, ಅಗಾಧ
 ಒಂದು ಒಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ.
 ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನೇ ಅಂದುಕೊಂಡೆನಪ್ಪಾ.
 ನೀನು ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೈರಾಣಾಗಿ
 ಹೋದೆ. ಅಯ್ಯೋ! ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾ ಮಹಿಮೆ!
 ಆದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪು ನಿನ್ನದೂ ಇದೆ. ನನ್ನನ್ನು
 ಹೊಡೆದ ಕೂಡಲೇ ನೀನು ಹೆಸರು ಹೇಳರಬೇಕಿತ್ತು.
 ಆದರೆ ಮೇಲೆ ನಾನು ಆ ದಿನ ಒಹಳ ಕೋಪ
 ಬೆಳ್ಳಿಯೂ ಇದೆ. ಈ ತಪ್ಪು ನೀನು ಕ್ಷಮಿಸಲೇ
 ಹೇಳು” ಎಂದನು.

“ಸರಿ. ಆಗಿಹೋದ ವಾತವೀಗನು ಬಿಡು. ಒಳಗೆ
 ಸಿ, ಬಟ್ಟೆಗಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ನಾನಮಾಡು” ಎಂದು
 ಅಬೂಸೀರ್ ಅಬೂಸೀರನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ಆದರೆ ಅಣ್ಣಾ, ನಿನಗೆ ಇಂಥಾ ದಶೆ ಹೇಗೆ ಹತ್ತಿ
 ಹಿಂಡಿತು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಅಬೂಸೀರ್.

“ನಿನ್ನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಂದವನೇ ನನ್ನನ್ನೂ
 ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದ” ಎಂದು ಅಬೂಸೀರ್ ತನ್ನ
 ಮೆಚ್ಚಿನ ಸಮಾಜಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗೆಳೆಯನೊಂದಿಗೆ
 ಹೇಳಿದ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅಬೂಸೀರ್
 ಗಿರಿಮನ ಬಿಟ್ಟು ತಪ್ಪುತ್ತ. “ರಾಜನ ಅನುಗ್ರಹ

ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದೆಂದರೆ ಎಂತಹ ಅದೃಷ್ಟ
 ಪಪ್ಪಾ! ಇನ್ನೀಗ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೆಂದು ಹೇಳಬಿಟ್ಟರೆ
 ರಾಜರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲಿರುವ ಅಭಿಮಾನ ಎರಡು
 ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚುತ್ತೆ” ಎಂದನು.

“ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೇನಿದೆ ಹೇಳು? ನಿಗ್ರಹ
 ಅನುಗ್ರಹಗಳೆರಡೂ ಅಲ್ಲಾಸ ಕೈಯೊಳಗಿವೆ ನೀನು
 ಮೊದಲು ಒಟ್ಟಿ ಕೆಗೆದಿಟ್ಟು ಸ್ನಾನಮಾಡು” ಎಂದ
 ಅಬೂಸೀರ್. ಅವನು ತಾನೇ ಸ್ವಯಂ ಅಬೂಸೀರನ
 ಶರೀರವನ್ನು ಹಿಂಡಿದು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿದನು. ತರು
 ವಾಯ ಅವನಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಪರ್ಬತ್ತನ್ನು ತಾನೇ
 ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅಬೂ
 ಸೀರ್ ಪುಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ
 ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ
 ಇತರರು ರಂಗಾರಿಗೆ ಸಡೆಯುವ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು
 ಕಂಡು ದಂಗಾಗಿ ಹೋದರು. ಎಲ್ಲಾ ಆದ ಮೇಲೆ
 ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುವಾಗ ಅಬೂಸೀರ್ ಹಣ

ಕೊಡಲು ಹೋದನು. ಆದರೆ ಅಬೂಕೀರ್ ಅವರಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, "ಏನಂದುಕೊಂಡು ನನಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವೆ? ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ನಡುವೆ ಈ ಭೇದವಿಡುವುದೇ? ಮುಚ್ಚುಕೊ ನೀನು ಹಣದ ಬೀಜ. ನೀನೂ ನಾನೂ ಒಂದೇ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿ ಹೊರಟು ಬಂದವರೊಬ್ಬರನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಬೇಡ" ಎಂದನು.

"ಸರಿ. ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆ. ನೀನು ನನಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನೀನಿಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಸ್ನಾನಪಾತ್ರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ದಿವ್ಯವಾಗಿದೆ ನೀನು ಈ ಅದರ ಒಂದು ಕೊಡುಗೆ ಇದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಉದಯಹೋಗುವ ಸ್ನಾನದ ಹಿಟ್ಟು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಒಂದು ಲೋಪವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬೇಗ ತಯಾರಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಶಂಖವಾಪಾಗುವುದು. ಸುಗ್ಗುವನ್ನು ಬೇಗ ಅರಿದು ಎಳ್ಳೆಯಿಂದ ಕಲಸಿ

ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕು ಅದು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಹೊಂದಿದಂತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಸೂರಿಯನ್ನೂ ಬೆರೆಸುವುದು. ಅದನ್ನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹಬ್ಬ ಕೊಡಿಸಿದೆಯೇ? ಮಿತಿಮೀರದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಹಬ್ಬದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಉದ್ಭವ ಶತಮಾನದ ಅನೇಕವು ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಸುಗ್ಗುವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಆಬೂಕೀರ್

ಆಬೂಕೀರ್ ಅವನು ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಅದೇ ಅದನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಅಬೂಕೀರ್ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಆದರೆ ಅವನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದ ಅಬೂಕೀರ್ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಹಾರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳೇ, ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದೆ" ಎಂದು ಬಹಳ ಭೇಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

"ಎನು ಆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

"ಅಧ್ಯಾಪಕವಾಕ್ಯವಿಧದಿಂದಲೇ ಭಯಂಕರವಾದ ವೈರಿಯೊಬ್ಬ ಈವರೆಗೂ ಯಾವ ಕೆಡುಕು ಮಾಡಲಾರದೆ ಹೋದನ್ನೆನ್ನಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಅಬೂಕೀರ್ ಎಂದೊಬ್ಬ ವರದೇಶದ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಭುವನಾದಾಗ್ಯೂ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಕೂಡಾ ಎಸೆಯಲು ಸಿದ್ಧನಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಅಬೂಕೀರ್.

"ಎನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಅವನು?" ಎಂದು ಅರಸರಿಂದ ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

"ಮಹಾರಾಜರೇ, ಈ ಸಾರಿ ತಾವು ಸ್ನಾನಪಾತ್ರೆ ಹೋದಾಗ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಣ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಮರಳುವುದು ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟಿದೆ" ಎಂದು ಅಬೂಕೀರ್.

"ಓಹಿ?" ಎಂದು ರಾಜನು ಕೇಳಲು, ಅಬೂಕೀರ್ ನಡುವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ, "ನಿಜ! ಫೋರೆಟ್"

ಶಂಖ ಪಾಪಾಣಿ ಮತ್ತು ಸುಣ್ಣವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಅರೆದು, ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಶರೀರದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ರುದ್ರಲು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೂ ರೋಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಉದಾರಿ ಹೋಗುತ್ತವೆಂದೂ, ಚರ್ಮ ನುಣುಪಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆಂದೂ ಅವನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆ ಹಿಟ್ಟು ಶರೀರಕ್ಕೆ ತಾಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಭಗ್ಗನೆ ಉರಿ ಹತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಯೋ! ಅವಕ್ಕಿಂತಲೂ ನೋವು ಅನುಭವಿಸುವಂಥ ಮರಣ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುಗಳೇ, ಅಬೂಸೀರ್ ನಿಮ್ಮ ಶತ್ರು, ರಾಜರ ಗೂಢಚಾರ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂತಲೇ ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಉಪ್ಪನ್ನು ತುಂಬ ತಿಂದಿರುವೆನಾದುದರಿಂದ, ಈ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಂತ ಕಾಲಲ್ಲೇ ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದೆ. ಇದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಸಿರಿ ಪ್ರಭೂ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿದನು.

ಅಬೂಸೀರ್ ಹೇಳಿದ ಸುಳ್ಳುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಗುರಿ ಸಿಂತಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಭಯವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಅಬೂಸೀರನನ್ನಾ ಕುರಿತು, "ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ. ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೋ. ನಾನು ಈಗಲೇ ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ನಾನಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ, ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು 'ಜವಾಬ್ ಸುಲ್ತಾನ್ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ'" ಎಂದನು.

ಆದರಂತೆ ರಾಜನೂ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಸ್ನಾನಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಲಿವಿದಾಗ ಅಬೂಸೀರ್ ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಬಿಡಬಂದಿ, "ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳೇ, ಈ ದಿನ ಮೊಸ ಬಗೆಯ ಒಂದು ಸ್ನಾನದ ಹಿಟ್ಟು ತಯಾರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಕೂವಲನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಉದಾರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕೊರ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವೇ

ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ತಮಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ

"ಎಲ್ಲಿ? ಅದನ್ನು ಮೊದಲೂ ಮಂತ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ಉಪಯೋಗಿಸು, ನೋಡೋಣ" ಎಂದ ರಾಜ.

ಅಬೂಸೀರ್ ತಾನು ತಯಾರಿಸಿದ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದು ಮಂತ್ರಿಯ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಿಕ್ಕಿದ. ಅದು ಹಚ್ಚಿದಷ್ಟು ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ರೋಮಗಳು ಉದಾರಿ ಸಪಾಯಿಯಾಯಿತು.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಹಿಟ್ಟು ಮಹಾ ನಾಶಕಾರಿ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಕ್ರೂರ ವಿಷವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಸಂಜುಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ತನ್ನ ಭಟರಿಗೆ "ಈ ಕೊಲೆವಾತಕನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿ" ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ರಾಜನೂ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಅಬೂಸೀರನನ್ನು ಹಿಂಗಟ್ಟು ಮುರಿಗಟ್ಟಿ ರಾಜಭವಕ್ಕೆ ಎಳೆದೊಯ್ದು ಬರುತ್ತಾ, ತನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಸುವರೆಂಬುದು

ಅಚ್ಚ ಮಾಡಿದನು.

"ಚಿತ್ತ ಪಂಹಾಪ್ರಭು!" ಎಂದು ರೇವಿನ ಅಧಿ

ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಕೃ

ತಿಯನ್ನು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವ

ನನ್ನು ಅದರನೆಯ ಗೂಢವನ್ನು ಎಂದೂ ಮ

ತ್ತೇನೆ. ಶಾಜರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ದ್ರೋಹ
ಬಗೆದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಈ ಬಗೆಯ ಭಯಂಕರ
ಮರಣದಂಡನೆ ದೊರೆಯಿತು? ನಿಜ ಸಂಗತಿ
ಹತ್ತಿರ ಹೇಳು" ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದನು.

"ಅಣ್ಣಾ, ದೇವರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹೇಳು

ಯೆಂದು" ಎಂದ ಆಬೂಸೀರ್.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ವಿರೋಧಿಗಳು ಯಾರು

ನೀರು. ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವವನಿಗೆ ವಿರೋಧಿ
ಗಲೂ ಇರತ್ತಾರೆ. ಹೆದರಬೇಡ ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ
ಇದ್ದುಬಿಡು. ನಿನಗೆ ಎಂತಹ ಅಪತ್ತು ಬಾರದು.
ಮನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆಯೆಂದರೆ, ಕಾಲಕ್ಷೇಪವೂ
ಉತ್ತಮ, ಅಪ್ಪರೋಳಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ
ಕಳುಹಿಸುವ ಉಪಾಯ ಯಾವುದಾದರೂ ನೋಡು
ತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ರೇವಿನ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಆಮೇಲೆ ರೇವಿನ ಅಧಿಕಾರಿ ಒಂದು ಗೋಣಿ
ಚೀಲದೊಳಗೆ ಸುಟ್ಟ ಸುಣ್ಣದ ಚಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ ಕಲ್ಲು
ಗಳನ್ನೂ ತುಂಬಿ, ಕಟ್ಟಿ, ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಏರಿಸಿ
ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ರಾಜಭವನದ ಕಿಟಕಿಗಳಿಗೆ ಇದಿ
ಸಾಗಿ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ರಾಜನು ಕೈಯೂ
ದೂ ಸಂಜ್ಞೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ರೇವಿನ
ಅಧಿಕಾರಿ ಆ ಗೋಣಿ ಚೀಲವನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ
ದೂಡಿಬಿಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ರಾಜನಿಗೆ
ಸಂತೃಪ್ತಿಯೆನಿಸಿತು.

ಆಗ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ನಡೆದಾಹೋಯಿತು.
ರಾಜನು ಕಯ್ಯನ್ನು ಅಡಿಸುವಾಗ ರಾಜನ ಬೆರಳಿನಲ್ಲಿದ್ದ
ಒಂದು ಉಂಗುರವು ಜಾರಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು
ಹೋಯಿತು. ಆ ದೊಂದು ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯ
ಉಂಗುರವೆಂದೂ, ಅದರ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ರಾಜ
ನನ್ನು ಇದಿರಿಸಿದವರು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗುವರೆಂದೂ
ಆ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ
ಆರು ಹೋಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ರಾಜನ
ಮೇಲಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸವು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಹೋಗುವ
ಭಯವಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ರಾಜನು ತನ್ನ ಉಂಗು
ರವು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಹೋದ ಸಂಗತಿ ಇನ್ನೊಂದು
ಪ್ರಾಣಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು.

ಕರುದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಗನನ್ನಾಗಿ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ
ಅಬೂಸೀರ್, ರೇವಿನ ಅಧಿಕಾರಿ ಕೊಟ್ಟ ಬಲೆಯನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು
ಹೊರಟನು. ಅವನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬು

ವೃದ್ಧ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಚಿಂತೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಆರೋಗ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆ ಬಾರದಂತೆಯೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಅಬೂಸೀರ್ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಲೆ ಹಾಕಿದ ಕೊಡಲೇ ಅದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವೂ, ಚಿಕ್ಕವೂ, ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದವೂ ಅನೇಕ ಮೀನುಗಳು ಬಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಮೋಡಿದಾಗ ವಿಸಿನ ಪಲ್ಯ ತಿಂದು ಬಹಳ ಕಾಲವಾಯಿತೆಂದು ತೋರಿತು ಅಬೂಸೀರ್‌ನಿಗೆ. ಆ ಮೀನುಗಳನ್ನು ರೇವಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿ, ತಾನು ಕೂಡಾ ಸಾಕಷ್ಟು ಮೀನು ಪಲ್ಯ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ.

ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ರೇವಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಧಾರವೇ ಇತ್ತು. ದಿನಾ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಇಬ್ಬರೂ ಅಡಿಗೆಯವರಿಂದ ಅವುಗಳ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ರಾಜನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಕೆಲಸ ರೇವಿನ ಅಧಿಕಾರಿಯದೇ. ಈ ದಿನ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ರೇವಿನ ಅಧಿ

ಕಾರಿಯೇ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ದಿನ ಅಬೂಸೀರ್ ಬಲೆ ಹಾಕಿ ಮೀನು ಹಿಡಿದದ್ದು ರೇವಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಾಗಿಯೇ.

ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಅರಬಿ. ಅದನ್ನು ತನಗಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಬೂಸೀರ್ ತನ್ನ ಚಾಕು ತೆಗೆದು ಮೀನನ್ನು ಕೊಯ್ದು. ವುನ! ಅವನು ಬಲೆ ಮೇಲೆತ್ತಿದಾಗ, ಅದರ ಮೊನೆಯಲ್ಲಿ ತಗಲಿಕೊಂಡ ಬಂಗಾರದ ಉಂಗುರವು ಹೊರೆಯುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ರಾಜನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮಹಿಮೆಯ ಉಂಗುರವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಅಬೂಸೀರ್ ಆ ಉಂಗುರವನ್ನು ತನ್ನ ಬೆರಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡನು.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ರೇವಿನ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಲೆಗೆ ಬಂದು, ಅಬೂಸೀರ್‌ನ ಕೈಬೆರಳನ್ನಿಟ್ಟು ಉಂಗುರವನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗಿ, ಅದು ಹೇಗೆ ದೊರಕಿತೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದ ರೇವಿನ ಅವನು ತಲೆದೂಗುತ್ತ "ಅಲ್ಲಾನ ದಯೆ! ಏನೂ ವಿಧಿ ಹೇಗೆ ಹೋಗುವುದೋ ಯಾವಿಗೂ ಮೊಗ ತಿಳಿಯದು. ನೀನೇ ಈ ಉಂಗುರದೊಂದಿಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಬೀಳಬಹುದಪ್ಪಾ. ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರು ತಡೆಯುವವರಿಲ್ಲ ರಾಜನು ಕೂಡಾ ನಿನ್ನ ಬೆರಳಿಗೆ ಹೊಕ್ಕುತ್ತಾನೆ!" ಎಂದನು.

ಅಷ್ಟು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಅಬೂಸೀರ್, ಉಂಗುರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪೂರಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಭೈರವ ದಿಂದ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ರಾಜನು ದರವಾಜನಲ್ಲಿ ಆಸೀನನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಅಬೂಸೀರ್ ನೋಡಿ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, "ನೀನು ನನ್ನ ಮದುವೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತೆಯಲ್ಲ? ಹೇಗೆ ಬಂದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅಬೂಸೀರ್ ತನ್ನನ್ನು ಮರಣದಂಡನೆ ರೇವಿನ ಅಧಿಕಾರಿ ಹೇಗೆ ಕಾಪಾಡಿದನೋಬುದ್ಧ

ಹೇಳುತ್ತಾ, ಉಂಗುರವು ಸಿಕ್ಕಿದ ರೀತಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಿ-
 ರನು. “ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳೇ, ತಾವು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದ
 ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ತಮಗೆ
 ಈ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದಿಲ್ಲೇನೆ.
 ನಾನು ಯಾವ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ
 ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಎಂದೂ ಬರಲಾರೆ.
 ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಆರೋಪಣೆ ಹಾಕಿ
 ಪುರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸ
 ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ಉಂಗುರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
 ಒಂದು ಚರಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ, ರಾಜನಿಗೆ
 ಕಾಣುವು ಬೇಕರಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಅವನು
 ಸೂತನಿಂದ ಅಬೂಕೀರನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು
 “ನನ್ನ ಕ್ರೂರತನವನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ
 ಗಾಳಿದುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಉಂಗುರವನ್ನು ನನಗೆ ತಿರುಗಿ
 ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಈ ದೇಶವನ್ನೇ ಆಳುವ
 ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ
 ಆರೋಪಣೆ ವಿನಂಬುದನ್ನು ಕೇಳು. ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ
 ಅಬೂಕೀರ್ ಎಂಬ ರಂಗಾರಿ ಇಲ್ಲದ ಅವಕಾಶ
 ಯೂ ಹಾಕಿದನೆಂದು ನನಗಿಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ.
 “ನು ನಮ್ಮ ಶತ್ರು ಪಕ್ಷದವನಾಗಿದ್ದು, ರೋಮ
 ಸೇನೆಯಿಂದ ಗನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದವನೆಂದು
 ಅವನು ನನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳಿದ” ಎಂದನು.

ಅಬೂಕೀರನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತು.
 “ವನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ, ಅಬೂಕೀರ್ ಮೊದಲಿಂದಲೂ
 ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹ ವ್ಯಕ್ತವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು
 ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಂದರೆ ವಿಷವೇ ಹೊರತು
 ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಅಪಾ
 ಪವೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ರಾಜನಿಗೆ ಅಬೂಕೀರನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬುಗೆ
 ಉಂಟಾಯಿತು. ಆದರೂ ಸತ್ಯದ ದರ್ಶನವನ್ನೂ,

ಅಬೂಕೀರನ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರನ್ನೂ ಕರೆ
 ದುಸಿ ಅಬೂಕೀರ್ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ನಿಜ
 ಎಂದು ರೂಢಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ತರುವಾಯ ಅವನು
 ತನ್ನ ಭಟರನ್ನು ಕರೆದು, “ರಂಗಾರಿ ಅಬೂಕೀರ
 ನನ್ನು ಹೆಡೆಮುಡಿ ಕಟ್ಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ”
 ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಭಟರು ಹೋಗಿ ಅಬೂಕೀರನನ್ನು ಹೊಡೆದು
 ಗುದ್ದಿ ಹದಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿ ರಾಜಸಭೆಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು
 ಬಂದರು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸತ್ತು ಹೋಗಿರಬೇಕಾ
 ಗಿದ್ದ ಅಬೂಕೀರ್ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ
 ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಬೂಕೀರನ
 ಕಂಠಾಬಲವೇ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು.

ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಕೂರಿತು, “ಎಲೋ ಪರಮ
 ದ್ರೋಹಿಯೇ! ಇವನು ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ. ನೀನು
 ಇವನದೆಲ್ಲಾ ಸೂತ್ರಾ ದೋಷದವನು, ಇವನನ್ನು
 ಹೊಡೆದು ದೂಡಿ ಅವಮಾನಿಸಿದವನು, ಕಡೆಗೆ ಕೊಲ್ಲು

ಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವನು ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹ ದಿಂದಲೇ ಅವನು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲ ಗಳೆಯುವೆಯಾ ?" ಎಂದನು.

"ಅಲ್ಲವೆನ್ನುಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಅಲ್ಲವೆನ್ನು ವನು ?" ಎಂದು ಸಾಕ್ಷಿದಾರರು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ದರು. ಅಬೂಸೀರ್ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ.

ರಾಜನು ತನ್ನ ಭಟರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಈ ದುಷ್ಕೃತ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಎಳೆಯುತ್ತಾ, ನಗದ ದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿಸಿ, ಸುಟ್ಟ ಸುಣ್ಣದ ಚಿಪ್ಪಿನ ಗೋಣಿಯೊಳಗೆ ತುರುಕಿ ಕಟ್ಟಿ ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಹಾಕಿರಿ !" ಎಂದನು.

ಆಗ ಅಬೂಸೀರ್ ಆವೇದನೆಯ ಕಂಠದಿಂದ, "ಮಹಾರಾಜರೆ, ನನ್ನ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ಕೇಳ ಬೇಕು ಇವನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ನಾನು ಇವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬಲ್ಲೆನು" ಎಂದನು.

"ನೀನು ಕ್ಷಮಿಸಿದರೂ ನಾನು ಕ್ಷಮಿಸಲಾರೆ. ಭಟರೆ, ನೋಡುವಿರೇನು ? ಇವನನ್ನು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ !" ಎಂದ ರಾಜ.

ರಾಜಭಟರು ಅಬೂಸೀರ್ ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹ ಗಳನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ, ನಗದದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಅವನನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಿ. ಸುಣ್ಣದ ಚಿಪ್ಪಿನ ಗೋಣಿ ಚೀಲದೊಳಗೆ ಅವನನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ

ಒಯ್ದು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರು. ಸೂ ಚಿಪ್ಪುಗಳ ಕುದಿತದಿಂದಲೂ, ನೀರಿನಿಂದ ಅಬೂಸೀರ್ ಸತ್ತನು.

ರಾಜನು ಅಬೂಸೀರನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನಿಗೆ ಏನುಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಎ "ಮಹಾರಾಜರೆ, ನನಗೆ ಸ್ವಂತ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೋರಿಕೆಯ ಹೊರತು, ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೋರಿಕೆಯ ಇಲ್ಲ" ಎಂದ ಅಬೂಸೀರ್.

"ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊ ಳ್ತೇನೆ, ಇರಲಾರೆಯಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾ ಅಬೂಸೀರ್ ಇರಲಾರೆನೆಂದು ಫಲೆಯಾಡಿಸಿದ ಆತನೇ ರಾಜನು ಅಬೂಸೀರನಿಗಾಗಿ ದುಂದು ದೊಂದು ಹಡಗನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಸಿ, ಅವರ ತು ಧನ ರಾಶಿಗಳನ್ನೂ, ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಗುಲಾಮರನ್ನೂ ತುಂಬಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಒಂದು ವೈಭವದಿಂದ ಆಲೆಗಾ ಯಾಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಅಬೂಸೀರ್ ಅಲೆಗ್ಗಾಂಡ್ರಿಯಾದ ರೇಷ ಇಕಯುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಗೋ ಬೇಲಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ದಡಸೇರಿ ಅವರೊಳಗಿದ್ದುದು ಅಬೂಸೀರನ ತವ ! ಅಬೂಸೀ ಆ ಭವಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಸಮ ವಮಾಡಿಸಿದನು. (ಮುಗಿಯಿತು.)

ಅಭಿಮುಖ

ಅನೇಕ ಪರ್ವಗಳ ಹಿಂದೆ ರಂಗಾಪುರವೆಂಬ ಊರಿ
 ದ್ದ ಒರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗೂಡಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ
 ಸಮಾಜ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಏನೆಂದರೆ,
 ಪ್ರಯೋಗಕರ ಸೌಕರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಪೆಡ್ಲಾರಿಯ ಬದಿ
 ದ್ದ ಒಂದು ಧರ್ಮಭತ್ತವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು.
 ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬಳು ಹೆಂಗಸನ್ನೂ
 ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನನ್ನೂ ಇಟ್ಟು
 ನರ ಎಲ್ಲಾ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಆಗುವ ಖರ್ಚು ದೇವರ
 ದಿಂದ ಒರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಆಲೋ
 ಚನೆ ಕೂಡಲೇ ಕಾರ್ಯಗತವೂ ಆಯಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಭತ್ತದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು
 ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆದುವು. ಊರಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದವ
 ರ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರಿಕರೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೂ ಹೊರತು
 ಇತರ ಯಾರೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಊರಿನವರು ಆ
 ಕಡೆಗೆ ಸಂಸಾರಕ್ಕೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣ
 ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಿ, ಮಲಗಿ
 ದ್ದು ತಿರುಗಿ ಮರುದಿನ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು
 ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವಿದ್ದವರಾದರೆ

ಭತ್ತದಲ್ಲಿಯೆ ಮೂವರು ಸೇವಕರಿಗೆ ತಮಗೆ ತೋರಿ
 ದಷ್ಟು ಇನಾಮು ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗುವರು.
 ಹೀಗೆ ಇನಾಮು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆಭ್ಯಾಸ
 ವಾದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಸೇವಕರು ಮೂವರೂ ಪ್ರಯಾಣಿ
 ಕರ ಹತ್ತಿದ ಕೈನೀಡಿ ಹಣ ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು.
 ಬರಬರುತ್ತ ಹಣ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದವರನ್ನು
 ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಲೂ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯಾಣಿಕರು
 ಒಂದ ಕೊಡಲೇ ಸೇವಕರು ತಮ್ಮ 'ಮಾಮೂಲ'ದ
 ಪಸೂಲು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಣ ಕೊಟ್ಟು
 ಹೊರತು ಅಡಿಗೆಗೆ ಹೆಂಗಸು ಎಲೆ ಹಾಕುವವಳಲ್ಲ
 ಮಾತ್ರ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರತು ಗುಮಾಸ್ತನು ಮಾ
 ಗಲು ಸ್ವಲ್ಪ ತೋರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ
 ಧರ್ಮಭತ್ತವು ಉಟಿದ, ಅಂಗಡಿಯಾಯಿತು. ಈ
 ಸಂಗತಿ ಊರೊಳಗಿನ ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ
 ಭತ್ತದ ಮೂವರು ಪ್ರಮುಖ ಸೇವಕರೂ ಜಾಗ
 ರೂಕರಾಗಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದುಸಾರಿ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಆರ್ಯ
 ವರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆ
 ಬಿದ್ದುದರಿಂದ ರಂಗಾಪುರದ ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ರಾತ್ರಿ

ಯನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೂವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಭತ್ತದ ಸೇವಕರು ಅವನನ್ನು ಒಳಗೆ ಬರಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆ ರಾತ್ರಿ ತಿಂಡಿ ಕೊಡಲಾಗಲೇಬಿಲ್ಲದೆ, ಭತ್ತದ ಹಿಂದಿರುವ ಬಾವಿ ಮರದ ಕೆಳಗೂ ತೂಕಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಮರುದಿನ ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಆರ್ಯ ಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ರಂಗಾಪ್ಪರವ ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅನುಭವವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಲ್ಲಿಯ ತನ್ನ ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಿದವರೊಳಗೆ ರಾಮಣ್ಣನೆಂಬವನು. ಆ ಭತ್ತದ ಆಳುಗಳಿಗೆ ಬುದ್ದಿ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅಂತೆಯೇ ಅವನು ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದೊಂಡು. ರಾತ್ರಿ ಊಟದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಂಗಾಪ್ಪರವ ಭತ್ತವನ್ನು ಸವಿಸಿ ಸುತ್ತ, ತನ್ನ ಸೇವಕನೊಂದಿಗೆ, "ಎಲೋ, ನೀನು ಊರೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಮುಖರೊಂದಿಗೆ

ರಂಗಾಪ್ಪರವ ರಾಜನ ಭಾವಮೈದುನ ಭತ್ತ ಇದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು, ತಾನು ಭತ್ತವನ್ನು ತಲಪಿದನು.

ಕೂಡಲೇ ಭತ್ತದ ಸೇವಕ ರಾಮಣ್ಣನ ಬಳಿ ಬಂದು, "ಹಣ ಕೊಡಿ, ಸ್ವಾವಸ್ಥೆ ನೀರು ತೊಡ ತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ರಾಮಣ್ಣ ಕಿವಿಡಿಸ ಹಾಗಿ ನಟಿಸುತ್ತ, "ಹೆ ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭತ್ತದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಹೆಂಗುಸು ಎಲೆ ಹಾಕಿ ಬಡಿಸು ಇವಳು ಅವಳು ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ಕೂಡಿ, "ರಾಮಣ್ಣನವರೇ? ಹಣಕೊಡ್ತೀರಾ? ನಿಮಗೆ ಕೂಡಾ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು.

"ಪಕ್ಕಗಿಡ್ಡೆ ಏನಿಲ್ಲಮ್ಮ! ಏನಾದರೂ ತ್ತೇನೆ. ಒಳ್ಳೇ ಹಸಿವೆ" ಎನ್ನುತ್ತ ರಾಮಣ್ಣ ತನ್ನ ಒಂದು ಎಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟನು.

"ಎಳಯ್ಯಾ! ಈ ಎಲೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೆ ಎಂದು ಅಡಿಗೆ ಹೆಂಗುಸು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದರ ರಾಮಣ್ಣ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳದಂತೆಯೇ ನಟಿಸಿದ ಅಡಿಗೆ ಹೆಂಗುಸು ಸಿಡುಕಿನಿಂದ ಮುಗುಮುಗಿಸಿದಳು.

"ಕೊತುಕೊಳ್ಳಲಿ ಬಿಡಮ್ಮ, ಅತನಿಗೆ ಕಿವಿ ಪಾಪ. ಇನ್ನೊಂದು ಎಲೆ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಬ ಎಂದು ಊಟ ಮಾಡಲು ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೇಳಿದ. ಎಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತವನನ್ನು ಎಷ್ಟು ವ್ಯಥೆ ಮಹಾವಾಪವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಅಡಿಗೆ ಹೆಂಗುಸು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ಇವಳು ಅವನಿಗೆ ಬಡಿಸಿದಳು.

ರಾಮಣ್ಣ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಊಟ ಮಾಡಿ ಕೈತೊಳೆದು ಗುಮಾಸ್ತನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, "ನ ಎಲ್ಲಿ ಮಲಗಲಿ? ಹಾಸಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ "ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು, ಹಣ!" ಎಂದ ಗುಮಾಸ್ತ.

“ಸಂತೋಷ! ಬೂರುಗದ ಹತ್ತಿರ ಹಾಸಿಗೆನೇ ಹಾಕಿರಿ. ನನಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮಲಗಿ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆ” ಎಂದ ರಾಮಣ್ಣ.

ಗುಮಾಸ್ತ ಕೋಪದಿಂದ ಆಚೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇವಕನ ಹತ್ತಿರ. “ಆ ಚಂಡೇ ಕಿವುಡನನ್ನು ಹೊರಗೆ ದೂಡೋ. ಈ ಭತ್ತ ತನ್ನ ತಾತನ ಆಸ್ತಿ ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ!” ಎಂದನು.

ಗುಮಾಸ್ತನೂ ಸೇವಕನೂ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವುದ ರೊಳಗೆ, ಇನ್ನಾರಿಗೋ ಹಾಸಿದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ರಾಮಣ್ಣ ಮಲಗಿದ್ದ. ಆಗಲೇ ನಿಟ್ಟು ಬಂದವನಂತೆ ಗೊರಕೆ ಕೂಡಾ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಸೇವಕನು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಆಲುಗಾಡಿಸಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಗನು. ರಾಮಣ್ಣ ಕಣ್ಣು ಬಿಡಿಸಿ “ಏನು ಕಥೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಮೊದಲು ಹೊರಗೆ ಹೋಗು!” ಎಂದ ಗುಮಾಸ್ತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ.

“ಈ ಹಾಸಿಗೆ ನನಗೆ ಬಿನ್ನಾಗೇ ಇದೆ. ಇಲ್ಲೇ ಬುಲಗುತ್ತೇನೆ, ವರಪಾಯಿಲ್ಲ” ಎಂದ ರಾಮಣ್ಣ.

“ಇವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಳೆದು ಹಾಕದೆ ನೋಡುತ್ತಿ ಒನೋ?” ಎಂದು ಗುಮಾಸ್ತ ಕೂಗಿದನು. ಸೇವಕನು ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ಎಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಲಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಊರೊಳಗಿನ ಪಾಲು ಮಂದಿ ಪ್ರಮುಖರು

ಭತ್ತದೊಳಗೆ ಬಂದು. “ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜರ ಬಾವಮ್ಮಂದಿರು ಬಂದಿರುವಂತಲ್ಲಾ? ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅವರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ರಾಮಣ್ಣನು ಅವರೊಂದಿಗೆ “ಅಯ್ಯಾ, ರಾಜರ ಬಾವಮ್ಮರುನರು ಬಂದರೋ ಇಲ್ಲವೋ—ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಇವರೆಲ್ಲ ಮಾಡುವುದನ್ನು! ಹಣ ಕೊಡ ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಇವರೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ದೂಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!” ಎಂದು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು.

ಊರ ಹಿರಿಯರು ಬೆರಗಾಗಿ ಉಳಿದ ಪ್ರಯಾಣಿಕ ರನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಸೇವಕನಿಗೂ, ಅಡಿಗೆ ಹೆಂಗುಸಿಗೂ, ಗುಮಾಸ್ತನಿಗೂ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ಆಮೇಲೆ ಪಂಚಾಯತಿಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ಹೆಗ್ಗಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಸೇರಿ, ಮೂವರೂ ಒಹಳ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಸಂಗತಿ ಬಯಲಾಯಿತು. ಊರ ಹಿರಿಯರು ಅವರಿಗೆ ಜುಲುವಾನೆ ವಿಧಿಸಿ, ಕೆಲಸ ದಿಂದ ತೊಲಗಿಸಿ, ಹೊಸಬರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಆಗಾಗ ಅವರೂ ಬಂದು ಭತ್ತ ನಿರ್ವಹಣೆ ಯನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅದು ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮಭತ್ತ ಎನಿಸಿತು.

ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಕಳ್ಳರು

ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಒಬ್ಬನೇ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ನಡೆದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತ
ಯಾಯಿತು. ಸಮಾ ಸುಷ್ಪವಾದ ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶಾಂಗಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೆದರುತ್ತಾ, "ಎ
ನು ಕೆತ್ತ" ಅವನ ಹೆಗರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಾಚ್ಯವಾಗಿ ಕಳ್ಳರು ಅವನನ್ನು ಅಡಕಾಯಿಸಿ ಹತ್ತಿ
ನಿರುಪವಸ್ಥನಾಗಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

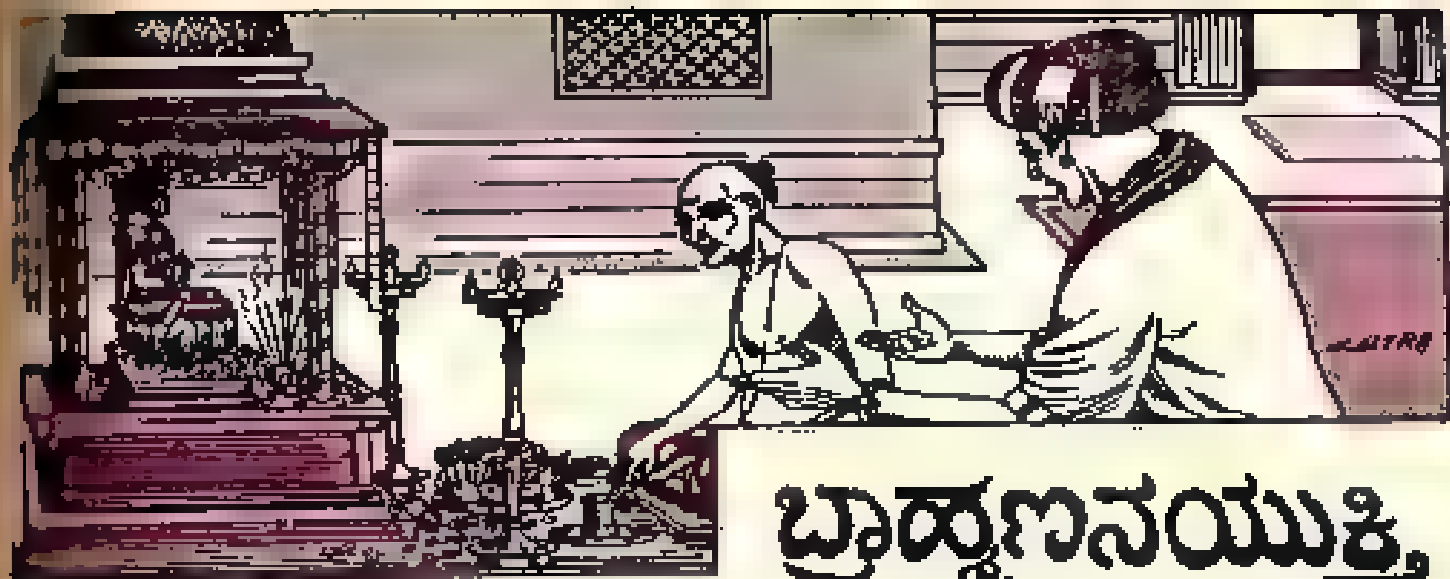
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹತ್ತಿರ ಬಂದನು. "ನೀವು ನಗುವೆ" ಕೃತಿ ಹೆಗ್ಗಾ ಇದ್ದು ಇವುಗಳ
ಕೊಡವೇಮೂವರೆ ಕಳ್ಳರು ವ್ಯಾಸ ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಗುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ನಗಲು ಇವರನ್ನೂ ಅವರಗೆ ತೋರಿಸಿ. "ಹ
ಕಳ್ಳ ಸೊತ್ತು ಕಳ್ಳರ ವಾರಿಗೆ ಸೇರಿತು! ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ!" ಎಂದನು.

"ಇದು ಕಳ್ಳ ಸೊತ್ತು?" ಎನ್ನು ಕೇಳಿದರು ಕಳ್ಳರು.

"ಆದ್ದೇನು ತುತ್ತು? ಎದರೂ ಮೈಲಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಕಳ್ಳರು ಒಂದು ಗಾಡಿಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ
ಹೊಡೆಯುತ್ತ, ಈ ಸುದ್ದಿ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ ಅಂತ ಈ ಸಾಗಲನ್ನೂ ಹೆದರನ್ನೂ ನನ್ನ ಕೈಗೆ
ಹಾಕಿದರು" ಎಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಳ್ಳರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸೊತ್ತು ತೆಗೆದು,
ಕೊಳ್ಳುವ ಕಡೆಗೂವೆ ಬಿಟ್ಟು, ಅವನು ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೊರತು ಹೋದರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಬೇಗವರ್ಗಿ ಇವರು ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಯ್ಯಕ್ಕಿ

ಛಿದ್ರಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಸುರೇಂದ್ರ ನಗರ ರಾಜವಂಶದ ಒಬ್ಬ ಜಾದೋಜಿ ಭಟ್ಟ ಎಂಬವನು ಕುಲವುರೋಹಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು, ಒಬ್ಬ ಬಂದಿತು. ಆಮೇಲೆ ಆತನು ರಾಜಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕೋಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿನ ತನ್ನ ವಾರ್ಷಿಕ ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿ ಮಾತ್ರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಮೊದಲು ಒಂದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಮ್ಮನ ಕುಮಾರ ಬಲ್ಲಭಜಿ ವಂದಿತನೆಂಬವನು ರಾಜ ಪುರೋಹಿತನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ರಾಜಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೂ ಸಹ ಜಾದೋಜಿ ಭಟ್ಟನಿಗೆ ಆಸ್ಥಾನದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆಸಕ್ತಿ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಕಡಮೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ರಿನಾ ವಲ್ಲಭಜಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದುದಿನ ಅವನು ಪೂಜಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಬಲ್ಲಭಜಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ರಾಜಕುಮಾರರು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದನು. ಅದು ಎರಡು ನಗರಗಳನ್ನೂ, ಹನ್ನೆರಡು

ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಆಸ್ತಿ. ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಸುರೇಂದ್ರನಗರ ಒಂದಾದರೆ, ಎರಡನೆಯದು ಜೊಡಾ ನಗರ. ಇರುವ ಇಬ್ಬರು ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ನೆಯವನ ಹೆಸರು ಅರ್ಜುನಸಿಂಗು, ಎರಡನೆಯವನು ಸಬಲಸಿಂಗು. ಅವರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ನಗರದೊಂದಿಗೆ ಆರಾರು ಗ್ರಾಮಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಸರಿಯಾದರೂ ಮುಖ್ಯ ನಗರವಾದ ಸುರೇಂದ್ರ ನಗರವು ತನಗೇ ಬೇಕೆಂದು ಅಣ್ಣನೂ ತನಗೇ ಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮನೂ ಹಟ ಹಿಡಿದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ವಿಭಜನೆಯ ಕಾರ್ಯ ನಿಂತುಹೋಗಿತ್ತು. ಇದು ಅಲ್ಲಿಯ ಸಮಾಚಾರ.

ಜಾದೋಜಿ ಭಟ್ಟನು ಪೂಜೆ ಮುಗಿಸಿ ಎದ್ದನು. ಹಿರಿಯ ರಾಜಕುಮಾರ ಅರ್ಜುನಸಿಂಗನಿಗೆ ಸುರೇಂದ್ರ ನಗರವು ಬರಬೇಕೆಂಬುದು ಆ ಪೃಥ್ವಿ ಕೋರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದಷ್ಟೇ ಹಿರಿಯನಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ, ಎರಡನೇ ಯುವನಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಜೊಡಾ ನಗರವೇ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಜಾದೋಜಿ ಭಟ್ಟನು ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ರಾಜಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಯಾರೂ ಆತನನ್ನು ಇದಿರು

ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಅಸಾತ್ಯಾಗಿ ವೃದ್ಧ
ಪುರೋಹಿತನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ
ವಾಯಿತು. ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರರು
ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಪಾದೋದೇ ಭಟ್ಟನು
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು.

"ಶ್ರಮವಿಲ್ಲ. ನೀವೇ? ಬಂದಿರಿ? ಸಮಾಚಾರ
ತಿಳಿದರೆ ನಾವೇ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವಲ್ಲಾ?"
ಎಂದು ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜಕುಮಾರರಿಬ್ಬರೂ
ಉಪಚಾರ ಹೇಳಿದರು.

"ನೀವು ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಂದು ಕೇಳಿ,
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಒಂದೆ
ಕುಮಾರರೇ!" ಎಂದ ಪಾದೋದೇ ಭಟ್ಟ.

"ಹೇಗೆ ಭಾಗ ಮಾಡುವುದೆಂಬುದು ಇನ್ನೂ
ನಿರ್ಣಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒರಿಯವನಾದುದರಿಂದ
ಮೊದಲು ನಾನೇ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ
ಕುಲದ ತಾನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದುದರಿಂದ ಮೊದಲು
ಆರಿಸುವ ಪಕ್ಕ ತನಗೇ ಇದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಯಾವುದು ಉಚಿತವೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ನನಗಿ
ಹೇಳಬೇಕು" ಎಂದ ಅರ್ಜುನ ಸಿಂಗ.

"ನಾನು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ? ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನನಗೆ
ಸಮಾನರು. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರಗಳಲ್ಲಿ
ದೂರಿಸುವುದು ನನಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನಾನು
ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ, ರಾಮಾಕೃಷ್ಣಾ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬಂದ
ಕಾಲು ಕಾಡಿಗೆ ಬಾಚಿಕೊಂಡಿರುವವನು" ಎಂದ
ಪಾದೋದೇ ಭಟ್ಟ.

"ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯ ನನಗಿ
ಆಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವಿರೋ ಅದೇ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಪೂರ್ತಿ ವಿರ
ವಿದೆ" ಎಂದರು ರಾಜಕುಮಾರರಿಬ್ಬರೂ.

"ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿ. ನಿಮಗೊಂದು ಸಣ್ಣ
ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮನಸ್ಸುಗೊತ್ತು ಕೇಳಿರಿ. ಪುನಃ
ದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಮೆಯ ಪತ್ತಿರ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರಿಲ್ಲ.
ಅವರು ಪನ್ನರನು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಗುರುಕುಲದ
ಮಾಡಿ, ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಕೆಲಸಗೊಂಡು, ಶೋಷಣೆ ಹೋಗಲು ಗುರುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಆ ಮುಷಿ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಿಂದ ಕೈಲ್ಟ ಬೂದಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರ ಕೈಗಳಿಗೂ ಹಾಕಿದನು. ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯ ಕೂಡಲೇ ಆ ಬೂದಿಯನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸುಂಗಿದನು; ಎರಡನೆಯವನು ಅದನ್ನು ಆಚೆಗೆ ಬಿಸುಟುಬಿಟ್ಟನು. ಬೂದಿಯನ್ನು ಸುಂಗಿದ ಶಿಷ್ಯನು ಅಖಂಡ ಪಂಡಿತನಾಗಿ, ಒಹಳ ಕೀರ್ತಿ ಪಾಲಿಯಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಿದನು. ಎರಡನೇಯವನು ಕೇವಲ ಮಂದಭೂತಿಯಾಗಿ, ತನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಗುರುವನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದನು. ಹಾಗೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ನಾನು ನಾಳೆ ನಿಮಗೊಂದು ದಾರಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಜಾದೋಜೀ ಭಟ್ಟ.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆತನು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ರಾಜಕುಮಾರರಿಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿದರು. ಜಾದೋಜೀ ಭಟ್ಟನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ "ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಷ್ಯನ ಹಾಗೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸು, ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಅರ್ಜುನ ಸಿಂಗನಿಗೆ ಒಂದು ಚೀಟಿ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಜಾದೋಜೀ ಭಟ್ಟನು ರಾಜ ಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ರಾಜ

ಕುಮಾರರಿಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಜಾದೋಜೀ ಭಟ್ಟನು ಎರಡು ಮಡಚಿದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, "ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸುರೇಂದ್ರ ನಗರವೆಂದೂ, ಚೂಡಾ ನಗರವೆಂದೂ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ನಗರದ ಹೆಸರಿರುವ ಚೀಟಿ ಬರುತ್ತದೋ ಆ ನಗರ ಹಾಗೂ ಆದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಆರು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷವಾಗಿರಿ" ಎಂದನು.

ಅರ್ಜುನಸಿಂಗು ಚಿಟ್ಟನೆ ಒಂದು ಚೀಟಿ ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡದೆಯೇ ಬಾಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿ ಅಗಿದು ಸುಂಗಿಬಿಟ್ಟನು.

ಸಬಲಸಿಂಗು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, "ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ?" ಎಂದನು.

"ಅದಕ್ಕೇನಿದೆ? ನಿನ್ನ ಚೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಲ್ಲದ ನಗರ ನನ್ನದೇ ಅಲ್ಲವೇ?" ಎಂದ ಅರ್ಜುನಸಿಂಗು.

ಸಬಲಸಿಂಗು ತನ್ನ ಚೀಟಿ ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ "ಚೂಡಾ ನಗರ" ಎಂದಿತ್ತು.

ಅದರ ಪ್ರಕಾರವೇ ರಾಜ್ಯ ವಿಭಜನೆ ನಡೆಯಿತು. ಮುಂದುವರೆದು ಎರಡು ಚೀಟಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ "ಚೂಡಾ ನಗರ" ವೆಂದು ಬರೆದು ಮೋಸ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಸುರೇಂದ್ರ ನಗರದವರು ಇವತ್ತಿಗೂ ಹೇಳಿ ನಗುತ್ತಾರೆ.

ಅಡಿಗೆಯವನ ತಂಟೆ

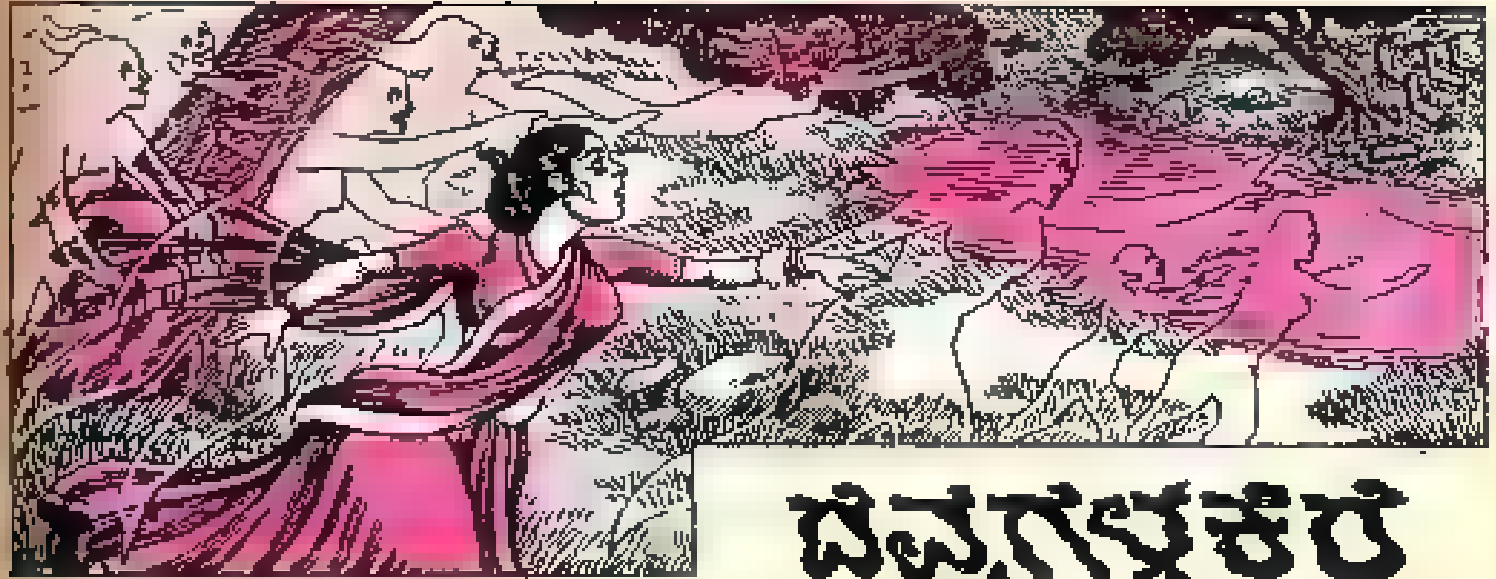
ಹಿಚ್ಚಿ ನವಾಬನು ಒಂದುದಿನ ಒಬ್ಬ ಅಮಿರನ ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿಯೊಟ್ಟು ಹೋದ. ಆ ನವಾಬನಿಗೆ ಜಿಹ್ವಾಬಾವಲ್, ಬಹಳ ಹಾಸ್ಯ. ಅವನು ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೂ ರುಚಿರುಚಿಯಾದ ಅಡಿಗೆಗಳನ್ನು ನಿಪುಣರಾದ ಅಡಿಗೆಯವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಆ ಅಮಿರನ ಮನೆಯ ಭೋಜನವು ನವಾಬನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂದ ರುಚಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ವಿಶೇಷ ರುಚಿಯಿರಲಿತ್ತು.

"ಈ ಅಡಿಗೆಯವ ನಮ್ಮ ರಾಜಭವನದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾದವನು. ಅವನನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ನವಾಬನು ಅಲ್ಲಿಯ ಅಡಿಗೆಯವನನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅವನಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಐವತ್ತು ಮೊಹರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಅದು ವ್ಯರ್ಥ ವೆಸಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಅಡಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ನವಾಬ ಅವನ ಸಂಬಳವನ್ನು ನೂರು ಮೊಹರಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು.

ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನವಾಬನಿಗೆ ಒಡ್ಡಿದ ರುಚಿ ಕಡಮೆಯಾದಂತೆ ತೋರಿತು ಬರಬರುತ್ತ ಅಡಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ರುಚಿ ತಗ್ಗಿವು ನಿಜವೆನಿಸಿತು. ಏನು ನಡೆಯುವುದೆಂದು ನೋಡಲು ಅಡಿಗೆಯವನು ಒಂದುಸಾರಿ ಅಡಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಯವನು ಒಂದು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹುಕ್ಕಾ ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರು ಹೊಸವರು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. "ಇವರಾರು?" ಎಂದು ನವಾಬನು ಕೇಳಿದ. "ನನ್ನ ನೌಕರರು" ಎಂದ ಅಡಿಗೆಯವ.

"ಇವರನ್ನು ಅಡಿಗೆಯವನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಹೊರತು ಅಡಿಗೆಯವರ ಯಜಮಾನನನ್ನಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಸಂಬಳ ವೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದು ನನ್ನ ಕಪ್ಪೆ" ಎಂದು ನವಾಬ ಅವನ ಸಂಬಳ ತಗ್ಗಿಸಿಬಿಟ್ಟ.

ದೇವ್ವಗಳ ಕೆರೆ

ಬೃಹದಾಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಮಾಂಧವಿ ಎಂಬ ಊರಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ ಇದ್ದಿತು. ಈ ಬೀಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಬತ್ತಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಆ ಕೆರೆಯೇ ಊರವರಿಗೆಲ್ಲ ಜೀವನಾಧಾರವಾಗಿದ್ದಿತು. ಬೋಲಿಗಳಿಗೂ ಪಶುಗಳಿಗೂ, ಸ್ನಾನಪಾನಗಳಿಗೂ ಊರವರು ಆ ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಿಲ್ಲದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಊರೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಷ್ಟು ಉಪಯೋಗವಾಗಿತ್ತು ಆ ಕೆರೆ.

ಊರಿನ ಸ್ವಶಾಸನವು ಆ ಕೆರೆಗೆ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದ್ದಿತು ಅಲ್ಲಿ ದಹನ ಸಂಸ್ಕಾರ ಪಡೆದವರಲ್ಲಿ ದೇವ್ವಗಳಾಗಿ ಆ ಕೆರೆಯನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರೆಂದು ನಂಬಿ, ಊರವರು ಆ ಕೆರೆಗೆ ದೇವ್ವಗಳ ಕೆರೆ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ಒದುಕಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ವಲ್ಲದೆ ಸತ್ತವರಿಗೆ ಕೂಡಾ ಆ ಕೆರೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಅರ್ಥ. ಅಂತೆಯೇ ಕತ್ತಲೆಯಾದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮಿಂದ ದೇವ್ವಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಊರವರಾರೂ ಆ ಕೆರೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರಲ್ಲ. ದೇವ್ವಗಳ ಏಕಮಯಿಂದಲೇ ಆ ಕೆರೆ ಬತ್ತದ ಕೆರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಜನರ ವಿಶ್ವಾಸ.

ಊರೊಳಗಿರುವ ದುಷ್ಕನಾದವನೊಬ್ಬನು ಏನಾದರೂ ಅವಮೃತ್ಯುವಿಗೀಡಾದರೆ, ದೇವ್ವಗಳೇ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟುವೆಂದೂ, ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಪೀಡೆ ಹೋಯಿತೆಂದೂ ಹೇಳುವರು. ಅಲ್ಲಿಯ ದೇವ್ವಗಳು ಒಳ್ಳೆಯವರ ತುಟಿಗೆ ಯೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಊರವರ ನಂಬುಗೆ.

ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಾರೀಚನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ವಿಚಿತ್ರ ಸ್ವಭಾವದ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಬಹಳ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮೇಲೆ ಮಾರೀಚನ ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳೇ ಇದ್ದುವು. ಆದರೆ ಮಾರೀಚ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಕೂಲಿನಾರಿಮಾಡಿ ದುಡಿದು ತನ್ನನ್ನೂ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನೂ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮಾರೀಚನ ಹೆಂಡತಿ ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದು ಆಕಾಲ ಮರಣಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದಳು. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಾರೀಚನು ದುಃಖದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೊಂದು ದೃಶ್ಯವು ಕಾಣಿಸಿತು ಆದೇನೆಂದರೆ.

ಅನೇಕ ದೆವ್ವಗಳು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಉಡಿಸಿ
ಪತ್ತಿರವಿರುವ ಆ ಕೆರೆಯ ಕಡೆಗೆ ವಲರೂಗೊಂಡು
ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಆ ದೃಶ್ಯವು ಮಾರೀಚ್‌ಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ವಾಸ್ತವ
ವಾಗಿ ಕೋರಿತೆಂದರೆ, ಅವನು ಸ್ವತಃ ತನಗೂ ಎದ್ದ
ಕೊಡಲೇ. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಕೆರೆ
ಯಾತ್ರೆ ಕೆರೆಯ ಕಡೆಗೆ ಓಡ ತೊಡಗಿದನು. ಅವನ
ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಯಿತೆಂದೂ, ದೂವೈದೋ ಒಂದು
ದವ್ವವು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿತೆಂದೂ ಊರವರಿಗಿಲ್ಲ
ಭಯವಾಯಿತು. ಅವರಾಗಿ ಎದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ.

ಮಾರೀಚನ ಹೆಂಡತಿಯ ಶವವನ್ನು ಸ್ವತಃ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದಹನ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ
ಒಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. "ಬೇಡಿರವ್ವಾ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ
ಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಬೇಡಿ. ಅವಳು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ"
ಎಂದು ಮಾರೀಚನು ಹುಚ್ಚು ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಕೂಗಿದನು.
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರವುಂಟಾಯಿತು.

ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಪೂರ್ತಿ ಚಲಿಸಿಹೋಯಿತು
ಹುಚ್ಚನ ಪಾಗೆ ಆಯಿತು ಮಾರೀಚನ ಆ
ಯಾವ ಹೆಂಗಸು ಇದಿರಾದರೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ
ಎಂಬ ಅನುಮಾನದಿಂದ ಅವಳ ಮುಖದ
ಮುಖವನ್ನೊಯ್ದು ನೋಡುವನು. ಗಂಡು
ನೋಡಿ, "ನೀನು ತಾನೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು
ಒಯ್ಯುವನು? ನಿಜ ಹೇಳು" ಎಂದು ಕೂಗಿ.
ಅವನನ್ನು ಇದಿರಿಸುವುದೆಂದರೆ ಊರವರ
ಭಯವೇ ಅವನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒರುವ
ತಿಳಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಳಗೆ ಸೇರಿ ಬಾಗಿಲು
ಬಿಡುವರು ಎಂದೋ ಒಂದುದಿನ ಈ ಮಾ
ಕೂಡಾ ದವ್ವವಾಗಿ ಉರಿಸುವರನ್ನು ಕಾಡುವ
ಕೆಲಸರು ನಡುಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮನುಷ್ಯನ
ಮಗಲೇ ಇಷ್ಟು ಕಾಡುವವನು ದವ್ವವಾದ
ಹೇಗೆಲ್ಲ ಕಾಡುತ್ತಾನೋ!

ಭೂತ ವೈದ್ಯರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮೂ
ಚಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು

ಕೆಲವರು. ಆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು, ಅದರಿಂದ
 ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುತಂದ ಹಾಗೆ
 ಊತದೂ, ಕೆರೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೆವ್ವಗಳೆಲ್ಲವೂ ಊತ
 ಕೆಲ ಬಂದು ಬೀಳಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು.
 ಇದೂ ಹೌದೆನಿಸಿ ಆ ಯೋಜನೆ ಕೈಬಿಟ್ಟರು.

ಮಾರೀಚ ಅವನ ಪಾಡಿಗೆ, ತುಂಡಿ ತೀರ್ಥಗಳ
 ಸ್ಥಳ ಬಿಟ್ಟು, ಕೆರೆಯ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲೇ
 ಬಾಗಿಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು
 ಅದರ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅಳುವನು.
 ಇವಳು ಬಂದು ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಕೂಡುವಳು.
 ಇವಳು ಬಂದರೂ ಅವನು ಸ್ಮಶಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
 ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿ ನಿಶ್ಚಿಂತ
 ಆದ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದವನು.

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿನ ಮಾರೀಚನಿಗೆ ಒಂದು
 ದೃಶ್ಯವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೆರೆಯೊಳಗಿಂದ ಅನೇಕ ಆಹಾರ
 ಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಬಂದು ಗುಂಪು ಗೂಡಿ ಕೋಲಾ
 ಹಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಅವೆಲ್ಲಾ ದೆವ್ವಗಳೇ

ಅದುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ
 ಇರಬಹುದೆಂದು ಮಾರೀಚನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅಂತೆಯೇ
 ಅವುಗಳ ಸಮೀಪ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು
 ಹೇಳಿ ಕೂಗಿಕೂಗಿ ಕೆರೆಯ ತೊಡಗಿದನು.

ಅವನ ಕೂಗು ಕೇಳಿ ಕೆಲವು ದೆವ್ವಗಳು ಅವನ
 ಸಮೀಪ ಬಂದುವು. ಆಗ ಮಾರೀಚ, "ನೀವೇ ನನ್ನ
 ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಿರಿ. ಅವಳನ್ನು
 ತಂದು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿರಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಏನು
 ಕೆಡುಕು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ?" ಎಂದ ಆ ದೆವ್ವಗಳೊಂದಿಗೆ.

"ಹೌದು. ನಾವು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆ
 ದೊಯ್ದು ಮಾತು ನಿಜವೇ ಅದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.
 ಆದರೆ ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತೆ
 ಸತ್ತು ಹೋದಳು ಹೇಗೆ ನಿನಗೆ ತೋರಿಸುವುದು?"
 ಎಂದುವು ದೆವ್ವಗಳು.

"ಸುಳ್ಳು! ಸುಳ್ಳು! ಈ ಮಾತು ಯಾರೂ
 ನಂಬಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ದೆವ್ವಗಳು ಸಾಯುವುದೆಂದರೇನು?"
 ಎಂದ ಮಾರೀಚ.

“ನಮಗೂ ಸಾವು ಬರುತ್ತದೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗಾಗಿ ಅತ್ತು ಅತ್ತು ಕೃತನಾದ ಹಾಗೆಯೇ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಕೂಡಾ ಅತ್ತು ಕೃಶಕಾಗಿ ಸತ್ತು ಹೋದಳು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಈ ದಿನ ಬೇತಾಳಿನ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಈ ಕೆರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಇಲ್ಲ; ಬೇಕಾದರೆ ನೀನೇ ನೋಡು” ಎಂದು ದೇವ್ವಗಳು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಸತ್ತುಹೋದ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಏನಾದಳು ?” ಎಂದು ಮಾರೀಚ ಕೇಳಿದ

“ಈ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೀನಿನ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ. ಈಗ ನಮಗೇ ಅವಳ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಅವಳನ್ನು ಮರೆತು ಹೋಗಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಈಗ ಹಿಂದಿನ ಯಾವ ನೆನಪೂ ಉಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ದೇವ್ವಗಳೆಲ್ಲ ಹೊರಟು ಹೋದುವು.

“ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನಾನು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲೆ” ಎಂದ ಮಾರೀಚ.

ಮರುದಿನ ಅವನು ಊರೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಬಲೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೆರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಒಂದೊಂದೇ ಮೀನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಒದಿಯಲ್ಲಿಡ ತೊಡಗಿದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಊರ ಜನರು ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಬರ

ದಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾರೀಚನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮೀನುಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ.

ಊರವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಮೀನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದಂಡನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಹಾಕಿ ಹೊರಟುಹೋಗ ತೊಡಗಿದರು. ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗಿ ಅವನು ಹಿಡಿದ ಮೀನುಗಳ ರಾಶಿ ಹೋಗಿ ಹೊದ ರಾಶಿ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಾರೀಚನಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸಿಗುವಳೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ದಿನಾ ಆ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬಲೆ ಹಾಕಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಒಂದೊಂದೇ ಮೀನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೊಸದಾಗಿ ಮತ್ತೆ ದೊರೆಯುವಳೆಂಬ ಆಶೆ ಅವನಿಗೆ ಉಂಟಾಗದೆ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿತು. ಹುಚ್ಚು ಇವನು ಮಾಮೂಲು ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೇ ಆದನು.

ಮಾರೀಚನು ಬದಲಾಯಿಸಿದನೆಂದೂ, ಮತ್ತೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವನೆಂದೂ ಊರವರು ಮಾತಾಡ ತೊಡಗಿದರು. ಕೆರೆಯಲ್ಲಿಡ ದೇವ್ವಗಳು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದನೆಂಬ ಕೀರ್ತಿ ಕೂಡಾ ಅವನಿಗೆ ದಕ್ಕಿತು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆ ಕೆರೆಗೆ ಬಿದ್ದ ದೇವ್ವಗಳು ಕಡಿ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಅಳಿಸಿಹೋಗಿ, ಮೀನಿನ ಕೆರೆ ಎಂದಾಯಿತು. ಈಗ ರಾತ್ರಿಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರ

ಮುಢಾಚ್ಛಾರತ

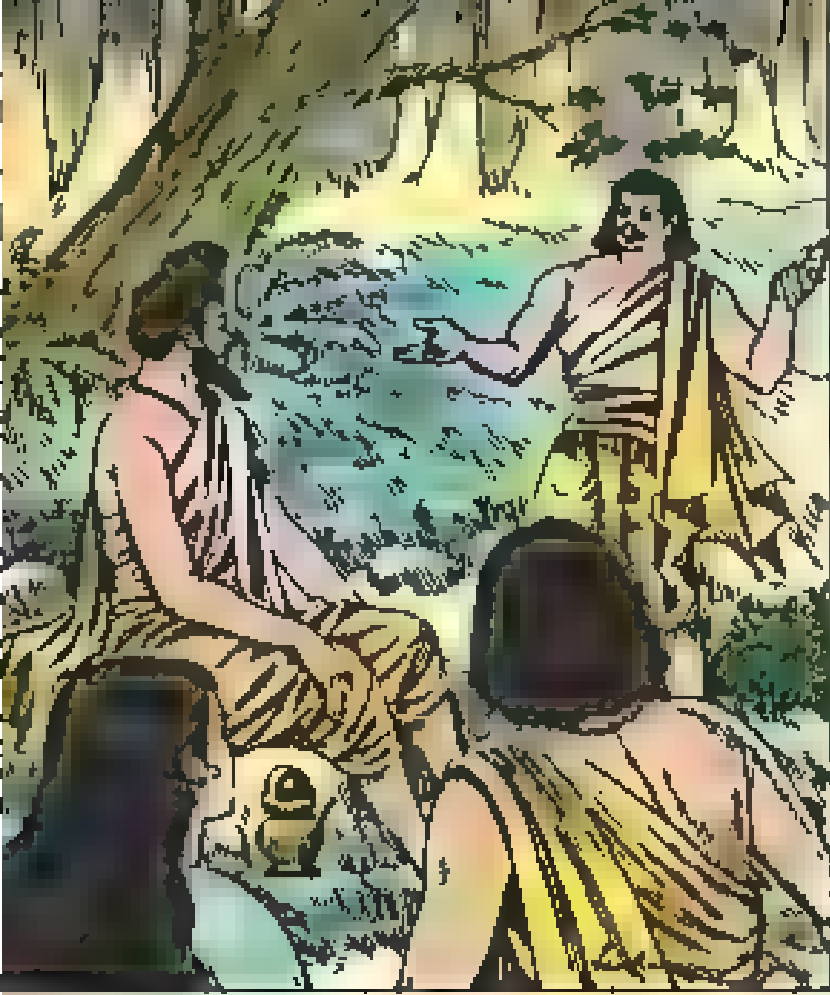
ಧರ್ಮರಾಜನು ತನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ನೋಡಿ, "ತಮ್ಮಂದಿರೇ, ನಾವಿನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಕಠಿಣವಾದ ಕಾಲ. ಈ ಒಂದುವರ್ಷದವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪಾಡು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಅದುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಅಜ್ಞಾತವಾಸವನ್ನು ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡೋಣ? ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ವ್ರತವು ಜಯವ್ರದವಾಗಿ ಮುಗಿಯಲು ಯಾವ ದೇಶವು ಸೌಕರ್ಯವೆಂದು ನಮಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಶಾಂಜಾಲ, ಚೀದಿ, ಮತ್ಸ್ಯ, ಶೂರಸೇನ, ಮಚ್ಛರ, ವಿಶಾಖ, ನವರಾಷ್ಟ್ರ, ಮಲ್ಲ, ಸಾಲ್ವ, ಯುಗಂಧರ, ಕುಂತಿ, ಸುರಾಷ್ಟ್ರ, ಅವಳಿ ಎಂಬ ಈ ದೇಶಗಳು ಪೈರುಪಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ವೃಷ್ಣಳವಾಗಿರುವಂಥವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೇಶವಾದರೂ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾತವಾಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವಾಗವೆ. ಜತೆಗೆ ಧರ್ಮದೇವತೆಯ ಅನುಗ್ರಹವೂ ನಮಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾವೇನೂ ಅಂಜಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಅರ್ಜುನ.

"ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಿಜ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯ ದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ವಿರಾಟರಾಜನು ಧರ್ಮಶೀಲನೂ, ಬಲವಂತನೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ಬಡುಸುವವನೂ ಆಗಿರುವನು. ನಾವು ಒಂದುವರ್ಷವನ್ನು ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿದ್ದು ಕಳೆದುಬಿಡೋಣ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಯಾವ ಯಾವ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವಿರಿ?" ಎಂದು ಧರ್ಮರಾಜನು ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಅಗ ಅರ್ಜುನನು ತುಸು ಪೇದಗೊಳ್ಳುತ್ತ, "ಅಣ್ಣಾ, ನಮ್ಮ ಮಾತು ಹೇಗಾದರೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಅರಿಯದ ನೀನು ವಿರಾಟನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ತಗ್ಗಿಕೊಂಡಿರುವಿಯೋ? ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮರಾಜನು, "ನಾನು ಒಂದು ಎತ್ತಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣವೇಷ ಧರಿಸಿ

ಕೆಲಸವು ಹೆಸರನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು, ವಿರಾಟನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ವಾಡೆ ಅಡಲಲ್ಲಿ ರಾಜನನ್ನೂ, ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ, ಸಾಮಂತರನ್ನೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇವಕ್ಕೆ ದೊಡಲು ಏನುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ವಾಗ್ವಾದಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದೆನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭೀಮನಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ಭೀಮಸೇನಾ, ವಿರಾಟನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನಾಗಿ ಸೇರಿಬಿಡೆಂದು ಯೋಚಿಸಿರುವಿ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ನನಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ವಲ್ಲವ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ವಿರಾಟನು ಈವರೆಗೂ ತಿನ್ನದಿರುವ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಯುಧವಿಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ರೀರಾಜಾಲವಾಗಿ ಹೊತ್ತು ಹಾಕಿ ರಾಜನು ಎಂತಹ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಂಡರೂ ನನ್ನನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸುವ ಹಾಗಿ ಮಾಡು

ತ್ತಾನೆ. ರಾಜನ ವಿಮೋದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂತಹ ಬಟ್ಟೆ ರನ್ನಾದರೂ ಜಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮೊದಲ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಧರ್ಮರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಸೇವೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಗುಟ್ಟು ಹೊರಬಿಡದಂತೆಯೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವೇನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಭೀಮ.

ಅರ್ಜುನನ ಸಮಸ್ಯೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಬಗ್ಗಿ ಸಂಗತಿ. ಅವನನ್ನು ನಪುಂಸಕನಾಗುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿದಾಗ, ಇಂದ್ರನು ಆ ಶಾಪವನ್ನು ಅಪ್ಪಾತವಾಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಆ ಸಿದ್ಧ. ಅದರಂತೆ ಅರ್ಜುನನು ವಿರಾಟನ ಅರೆಯಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುವುದು.

“ನಾನು ಪುಷ್ಕಳೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾಯಿಗಟ್ಟಿದ ನನ್ನ ಮುಂಗೈಗಳು ಕಾಣಿಸುವ ಕುಂಕುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದೊಂಡು, ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಲ್ಲದ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ವಿರಾಟನ ಅಂತಃಪುತ್ರನಾದ ನಾಟ್ಯ ಸಂಗೀತಗಾರನ ಅಂಗವನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಏನುಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ದೇವಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ” ಎಂದ ಅರ್ಜುನ.

“ನಾನು ದಾಮಗ್ರಂಥಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿರಾಟನ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ರೋಗಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನನಗೆ ವೈದ್ಯವು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ ? ಮುಂದೆ ಧರ್ಮರಾಜನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಾಧಿಕಾರಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ನಕುಲನು ಹೇಳಿದನು.

“ನಾನು ತಂತ್ರೀ ವಾಲನು ಎಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿರಾಟನ ಗೋವುಗಳ ಪರಿವಾಲನೆಯನ್ನು

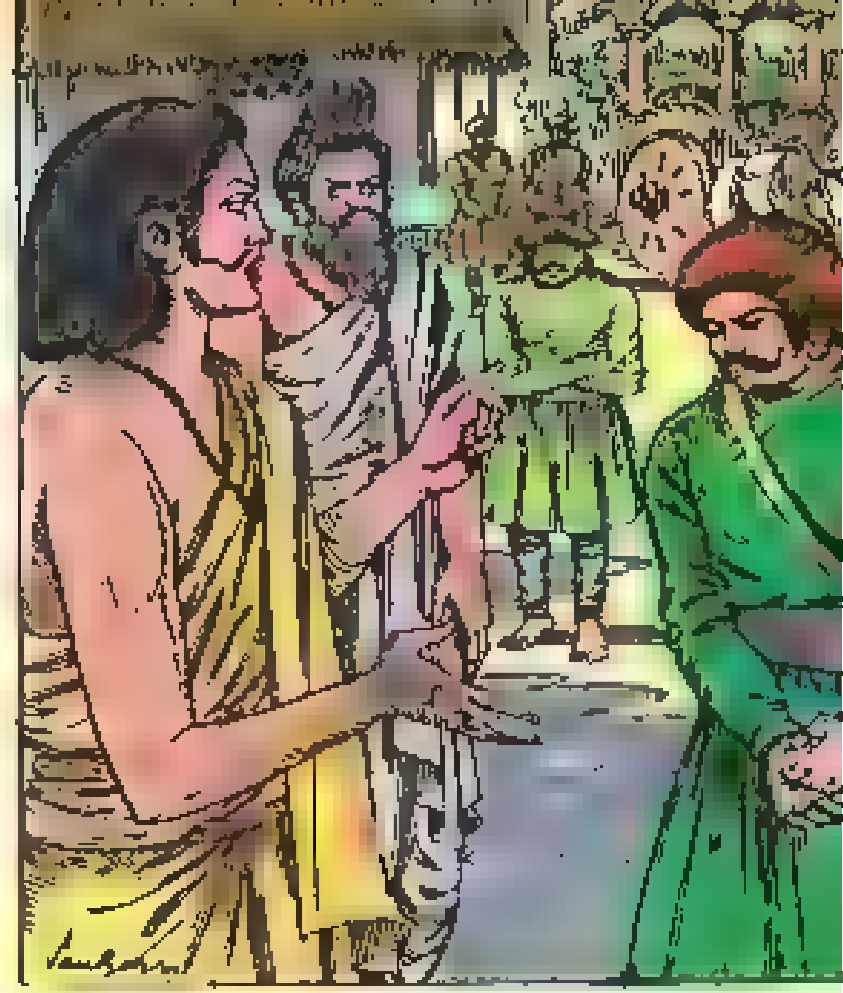
ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಆಚ್ಛೆಯ
ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವನಾದುದರಿಂದ ಅದೇನೂ
ನನಗೆ ಹೊಸದಲ್ಲ. ನನಗೆ ದನಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಗೊಳಿ
ಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಷಯಗಳೂ
ಗೊತ್ತಿವೆ” ಎಂದ ಸಹರೇವ.

ದ್ರೌಪದಿ ಏನುಮಾಡುವಳೋ ಎಂದು ಧರ್ಮ
ರಾಜನಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು. ಅವಳು ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿ
ಕೊಂಡವಳೇ ಹೊರತು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದವಳಲ್ಲ.
ಒಳುಮಾರಿಯೂ, ವತಿವ್ರತೆಯೂ ಅವಳು ಹೇಗೆ
ಒಂದುವರ್ಷ ಕಳೆಯುವಳೋ ?

ಧರ್ಮರಾಜನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ದ್ರೌಪದಿ,
“ನನಗಾಗಿ ನೀವಾರೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಸೈರಂಧ್ರೀ
ವೃತ್ತಿ ಗೌರವದೀಯವಾದುದೇ. ಇತರ ದಾಸಿಯ
ರನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆ ಸೈರಂಧ್ರಿದುನ್ನು ಕೀಳು ದೃಷ್ಟಿ
ಯಿಂದ ಯಾರೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ ನಾನು ಅಂಕಪ
ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ತಪ್ಪಾಚಿ, ಬಗೆ
ಬಗೆಯ ಪುಂಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತ, ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ
ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಧೇಷ್ವಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ
ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು.

ತಮ್ಮಂದಿರೂ ದ್ರೌಪದಿಯೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡ
ಮೋಸಾಸನ್ನು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮರಾಜನು ತೃಪ್ತನಾದನು.
ಅವನು ಧೌಮ್ಯರನ್ನೂ ಸೂತರನ್ನೂ ಇತರ ಸೇವಕ
ಪರಿವಾರದವರನ್ನೂ ದ್ರೌಪದನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು
ವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಇಂದ್ರಸೇನನೇ ಮೊದಲಾದ
ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಹಾಲೀ ರಥಗಳೊಂದಿಗೆ ದ್ವಾರಕೆಗೆ
ಹೋಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಪಾಂಡವರು ಎತ್ತ
ಹೋದರೆಂಬ ಸಂಗತಿ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆಂದು ಹೇಳ
ಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ರಾಜರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವಕರಾಗಿರುವವರು ಹೇಗಿರ
ಬೇಕೆಂಬ ಧರ್ಮ ನೀತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧೌಮ್ಯನು ಪಾಂಡ
ವರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉಳಿದವ

ರಲ್ಲ ಅವರವರ ದಾರಿಹಿಡಿದು ಹೊರಟುಹೋದ
ಮೇಲೆ, ಪಾಂಡವರು ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದ್ವೈತವನದಿಂದ
ಹೊರಟರು. ಅವರು ವನಗಳನ್ನೂ, ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡ
ಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ಮತ್ಸ್ಯ ದೇಶದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ
ಮಾಡಿದರು. ಆ ಮತ್ಸ್ಯದೇಶವು ದಶಾರಣ್ಯ ದೇಶಕ್ಕೆ
ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಪಾಂಚಾಲ ದೇಶಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಶೂರ
ಸೇನ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿತು.

ದ್ರೌಪದಿ ಆ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನವರೊಂದಿಗೆ
“ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೊಲಗಳ ನಡುವೆ ಹೋಗುವ
ದಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಎರಾಟ ನಗದವು ಇನ್ನೂ
ಒಳಕೆ ದೂವಿರಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು
ಏಕೆಲ ದಣದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದು
ಕೊಳ್ಳೋಣ” ಎಂದಳು.

ಧರ್ಮರಾಜನು ಕಾಡುದಾರಿಯನ್ನು ದಾಟಿ
ಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು

ಕೊಂದು ನಡೆಯುವಂತೆ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆ ವಿಧವಾಗಿ ಬಿಡದೆ ನಡೆದು ಅವನು ವಿರಾಟ ನಗರದ ಸರಹದ್ದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಧರ್ಮರಾಜರು ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ತುರಿತು ಆರೋಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಓಡಿದುಕೊಂಡು ಸಾರಥಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಒಕ್ಕಿಯದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಜುನನ ಗಾಂಡೀವವೆಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಆಯುಧ. ಪಾಂಡವರನ್ನು ಓಡಿದುಕೊಂಡಲು ಅದೊಂದೇ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಡುವ ಒಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕುವಂತೆ ಧರ್ಮರಾಜರು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಅರ್ಜುನನು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಅಗ ಸ್ವಕವಸ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದೆಡೆ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ಹೋಗಿರುವ ಒಬ್ಬನುಬಿಟ್ಟು ಕಾಣಲಿತ್ತು. ಆ ವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಬರುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದುಬೇರೆ ಒಂದು ಒಬ್ಬನೊಂದಿಗೆ ಮುಂಭಾಗವು ಯಾರ ಕನ್ನಿಗೂ ದೀಳದು. ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಆ ಮರದ ಕೊಂಬು ಹಾಗೂ ಎಲೆಗಳ ಗುಂಪಿನ ನಡುವೆ ಅಡಗಿಸಿದಂತೆ ಅರ್ಜುನನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಪಾಂಡವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಧನುಸ್ಸುಗಳ ನೆರವು ನೆಲೆದಮೇಲಿಬ್ಬರು. ತಮ್ಮ ಖಡ್ಗಗಳ ಕೂಡಾ ಧನುಸ್ಸುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ ಧರ್ಮರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ನೂಲನು : ಮರದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ, ಮಳೆಯ ನೀರು ಕುಡಿದುಕೊಂಡುಕೂಡ ದಟ್ಟವಾದ ಎಲೆಗಳ ನಡುವೆ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಿತ್ತು. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಶವವನ್ನು ಕೂಡಾ ಮುಚ್ಚಿದನು.

ಶವವನ್ನು ಮರದ ಮೇಲೆ ಏರಿಸುವುದನ್ನು : ದಿಂದ ಯಾರೋ ಗೊಲ್ಲರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಾನವಾಯಿತು. ಪಾಂಡವರು ಅವರನ್ನು : "ನೂಲರ ಎಂಟುಪಕ್ಷ ಪಾಪುರವಳಾದ : ತಾಯಿ ಸತ್ತುಹೋದಳು. ನಮ್ಮ ಕುರಾಜ : ಪ್ರಾಣಿ ಒಳಗು ಶವವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮರದ : ಇಟ್ಟಿವು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ತರುವಾಯ ಪಾಂಡವರು ವಿರಾಟ ನಗರದ : ಹೊರಟರು. ಅವರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು : ಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಜಯ, ಜಯಂತ, ವಿ : ಜಯಕ್ಕೆನ. ಜಯಕ್ಕಲ ಎಂಬ ಸಂಕೀತನ : ರನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

ವಿರಾಟ ರುಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ : ರಾಜನು ರೂಗಾರವೆಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ. "ತ : ನೀನೇ ನಮಗೆ ಗತಿ. ನಿವರ್ಗೀ ಶರಣಾಗವ : ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ : ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರದ್ದು." ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊ : ಆ ದೇವಿ ತನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪದಿಂದ ಪ್ರತ :

[illegible]

ಎಂದಿಗೂ ನನ್ನಂಥ ಭಸವನ್ನು ಕೇಳದವರಲ್ಲಿ ನೀನು ಕೂಡಾ ದೊತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನವನಾಗಿರುವೆ. ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ವಿರಾಟನು, "ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ. ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರದವರಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಜನಾಂಗದೂ ೭ನಿಗೆ ಅತ್ತಿಯವನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರನ್ನು ದಂಡಿ ಸುತ್ತಿಸಿ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಯಾದಾದರೂ ಭಸವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಿರುವರೆ ನನಗೆ ಹೇಳು. ನಿನ್ನ ಪರವಾಗಿ ನಾನೇ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಾಗೆಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಸುರೋಹುಬೇಡ" ಎಂದನು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಭೀಮನು ವಿರಾಟರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೌಟು, ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದನು. ಅವನು ವಿರಾಟರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ರಾಜಾ. ನಾನೊಬ್ಬ ಅಡಿಗೆಯವ.

ನನ್ನ ಹೆಸರು ವಲ್ಲವ. ನನ್ನನ್ನು 'ಅಡಿಗೆ' ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಬಗೆಬಗೆಯ ರಸವಾಹು ಮಾಡಿ ಬಡಿಸಬಲ್ಲೆ" ಎಂದನು.

"ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವವರ ಸಂಬಳ ಸುಧ್ವಂಸವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ ವಿರಾಟ.

"ಅಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಾರಣತನವೆಷ್ಟೇ ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಕರೀರ ಒಕ್ಕೂಡಾ ನಾನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ವಿವರಿಸುವವನು. ಏನೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಸುಗಳೊಂದಿಗೂ ಗಳೊಂದಿಗೂ ಹೋರಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಭೀಮ.

"ಸರಿ. ನೀನು ನಮ್ಮ ಪಾಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಡಿಗೆಯವನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡು" ಎಂದು ವಿರಾಟ ಭೀಮನನ್ನು ಅಡಿಗೆ ಶಾಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ದ್ರೌಪದಿ ಮೂವರ ಸೀರೆಯ ಲಚ್ಚುಕೊಂಡು, ಕಿರಣದ ತಲೆ ಗೂದಲಿನ ಸ್ವರಂಧ್ರದ ವೇಷದಿಂದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಅಗೆ ನಗದ ವಾಸಿಗಳು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಯ್ಯೋ ನೀನು? ನೀನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ, ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ನಾನೊಬ್ಬಳು ಸ್ವರಂಧ್ರಿ. ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಪೋಷಿಸುವವರಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಹೀಗೆ ಅವಳು ಅರಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ತಿರುಗುವವಳು. ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಧೇಷ್ವರಾಜ ನೋಡಿ ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಿರಿಯಿಸಿಕೊಂಡಳು. "ಯಾರು ನೀನು? ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಿ? ನೀನು ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆ?" ಕೇಳಿದಳು ಸುಧೇಷ್ವರಿ.

ಅದಕ್ಕೆ ದ್ರೌಪದಿ "ದೇವೀ, ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ನನಗೆ ತಲೆ ಬಾಚಿ ಸೂಡಿ ಹಾಕುವವಳು, ಈ ಅವಳುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವವಳು ಮೊನ್ನೆ

ಮು ಹೂಮೂಲೆ ಕಟ್ಟಿವುದು ಮೊದಲಾದ ಕೆಲಸ
ಗೂ ಗೊತ್ತು. ಕೃಷ್ಣನ ಪತ್ನಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯನ್ನೂ,
ಗಂಡವರ ಪತ್ನಿ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದವಳು
ಮು ದ್ರೌಪದಿ ನನ್ನನ್ನು ಮಾರಿನಿ ಎಂದು ಕರೆಯು
ತ್ತಿದ್ದಳು. ತಕ್ಕ ಒಡಕಿ ನನಗೆ ಬೇಕು" ಎಂದು
ಶ್ರೀಮದಿ ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು.

"ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೆಂಗಸರನ್ನೇ ಆಕರ್ಷ
ಿಸುವವಳ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುವಿ. ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು
ನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟರೆ. ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಲಾರ
ಕೆನೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಕಾಸು ನಿನ್ನ ದಾಸನಾಗಿ
ಕೋಗುವನೇನೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು
ಮ್ಮ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಅಜ್ಜುಕ್ಕೇನೆ"
ಂದಳು ರಾಣಿ ಸುಧೇಷ್ವ.

"ಮಹಾರಾಜೇ, ನನ್ನನ್ನು ವಿರಾಟರಾಜನಾಗಿರೇ,
ಕತ್ತಿ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಏನೂ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ
ತೊಂದರೆ ಮಹಾಬಲಪುರಿಗಳಾದ ಐದು ಮಂದಿ
ಗಿರ್ಧನ್ ರಾಜಕುಮಾರರು ನನ್ನ ಗಂಡಂದಿರು.
"ವರು ನನ್ನನ್ನು ಪುತ್ರಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಕೊಂಡಿ
ರತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಪತ್ನಿರ ಕಾಲು ತೊಳೆಯುವಂತಹ
ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಎಂಬಲು ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು
ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನ
ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು
ಅಧಾರಣ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹಾಗೆ ನೋಡಿ. ನನ್ನ ತುಟ್ಟಿಗೆ
ಮಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಗಂಡಂದಿರು
ಕೂಡಾ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡುಡು
ತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಯಾವ ಪುರುಷರಿಗೂ ಮನೆಯು
ವಳಲ್ಲ" ಎಂದಳು ದ್ರೌಪದಿ. ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ
ಅಂತಃಪುರದ ಸುಧೇಷ್ವ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನೂ ತನ್ನ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಂತೆಯಿಂದ ಇರುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು.
ಅಮೇಲೆ ನವೋದನನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನು
ವಿರಾಟರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು.

ಅರ್ಜುನನು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ರೂಪದವನಾಗಿ,
ಕಡುಗೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.
ಅವನು ಸಭಿಕರನ್ನೆಲ್ಲ ದಾಟಿ ಹೋಗಿ ರಾಜನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ
ನಿಂತು, "ಮಹಾರಾಜಾ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಬೃಹನ್ನಳಿ.
ನಾಟ್ಯಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಸನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಗವಾದರು
ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ನನಗೆ ಜಡೆ
ಹೆಣೆಯುವುದಕ್ಕೂ, ಹೂಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವ
ದಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ವಿರಾಟನು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಲು ಶಕ್ತ
ವಿಲ್ಲದೆ, "ನಿನ್ನ ಈದ್ದವಾದ ಕೈಗಳನ್ನೂ ಉದ್ದಿದ
ಭುಜಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಲು
ಗಾರನ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುವಿ" ಎಂದನು.

"ಇಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರೆ, ಬಿಲ್ಲು ಹೇಗಿದೆಯೆಂಬುದೂ
ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಂಗೀತ ಹಾಡುತ್ತೇನೆ. ಎಣೆ
ಯನ್ನೂ ಪುರಂಗೆ ಮೊದಲಾದುವನ್ನೂ ಬಾರಿ
ಸುಕ್ಕೇನೆ. ನಾಟ್ಯವಾದಬಲ್ಲೆ" ಎಂದ ಅರ್ಜುನ.

ವಿರಾಟನು ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ಉತ್ತರೆಯನ್ನು ಕರೆದು, “ಆಮ್ಮಾ, ಇವಳು ಬೃಹನ್ನಳೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನು ಇವಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟು ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಉತ್ತರ ಅಜ್ಜನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋರಲು ಹೋದಳು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ, ವಿರಾಟರಾಜನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ನಕುಲನು ನಿಂತು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನು ತನ್ನವರೊಂದಿಗೆ, “ಆ ಯುವಕನಿಗೆ ಕುದುರೆಗಳ ಅಕ್ಷರಣಗಳು ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

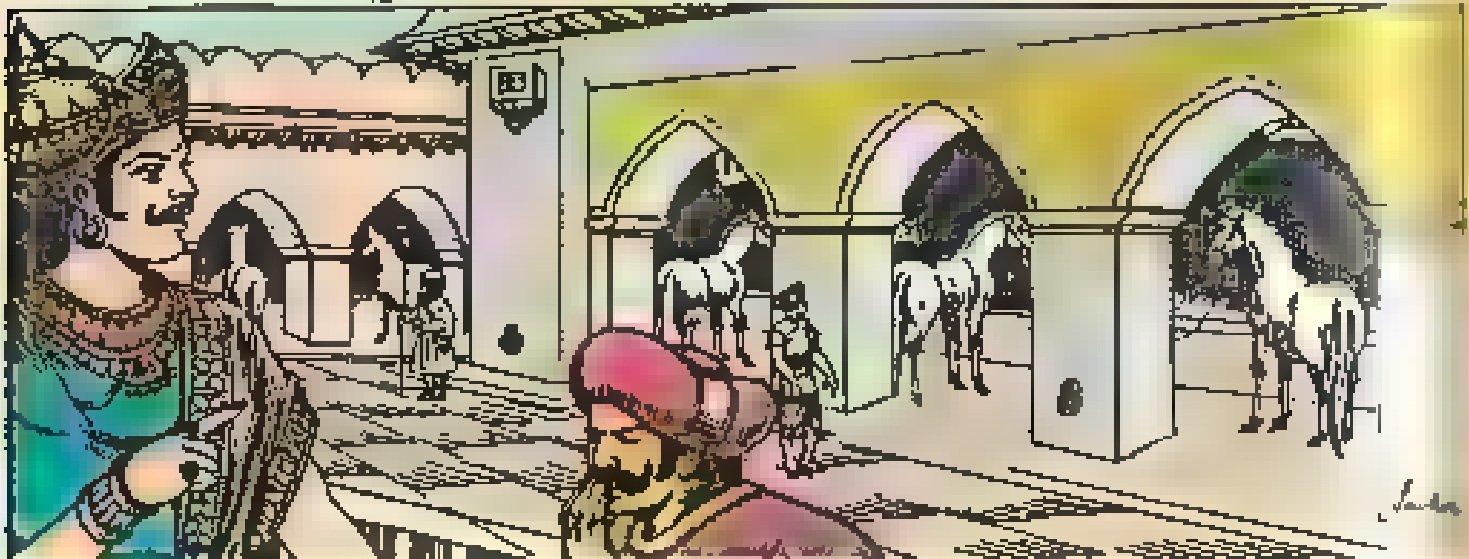
ನಕುಲನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, “ಮಹಾರಾಜರೆ, ದೇವನದ ದಾರಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ನಿಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಪಾಲಕನನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಸೊಕ್ಕಿದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಮನೆಸರಿಕ್ಕೂ, ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಬರುವ ರೋಗಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿರಿಕ್ಕೂ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಓಂದ ನಾನು ಧರ್ಮರಾಜನ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ದಾಮಗ್ರಂಥಿ” ಎಂದನು.

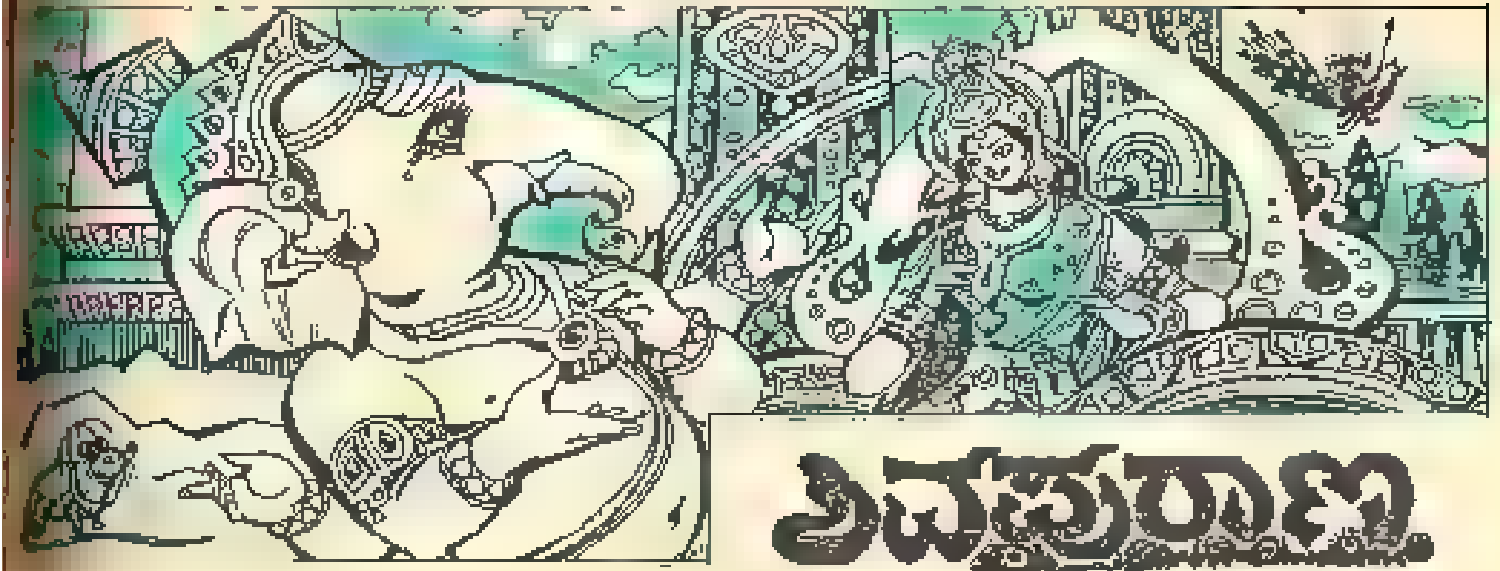
ವಿರಾಟನು ಅವನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಗಳಿಗೂ ರಥಗಳಿಗೂ ಪಾಲಕನನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿದನು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಹದೇವನು ವಿರಾಟರ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಬಂದನು. ಅಚ್ಚ ಗೊಲ್ಲನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆ ಹೊಗಳ ಮಾಲೆಯೊಂದಿಗೆ, ಹಗ್ಗದ ಸುರಳಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು, ಉದ್ಧವಾದೊಂದು ಕೊಳಲನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಮುಂದಿನಿಂದ, “ಮಹಾರಾಜಾ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಗೋಶಾಲೆಗಳಿಗೆ, ರೋಗಗಳ ವಾಢೆಯಾಗಲೀ, ಚಾರಚಿಕಿತ್ಸಾ ವಾಢೆಯಾಗಲೀ ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮರ್ಥನಿದ್ದೇನೆ. ಹಸುಗಳಿಲ್ಲಾ ಸಜ್ಜಿದ್ದಿರಾ. ಹಾಲು ಕರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ನೇಮಿ ಎಂಬ ಜೈಶ್ಯರವನು. ಧರ್ಮರಾಜನ ಕುದುರೆಗಳಿಗೂ ಗೋವುಗಳು ನನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಪಕ್ಷಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಂತ್ರೀಪಾಲನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಗೋರಕ್ಷಕನನ್ನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಇರಿಸಿ ನೋಡಿ” ಎಂದನು.

ವಿರಾಟನು ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಸಹದೇವನನ್ನು ಗೋಪಾಲಕನನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿದನು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಪಾಂಡವಕ್ಕೆ ದರೂ, ದ್ರೌಪದಿ ವಿರಾಟ ರಾಜನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಜರನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಶಿವಪುರಾಣ

೧೫

ಇವತ್ತೊಂದು ಮಂದಿ ಗಣಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೂ, ವಿಶ್ವ
ರ್ಷಿ ಎಂಬ ಕುಪಬ್ರಹ್ಮನ ಕುಮಾರಿಯರಿಗೂ,
ಯಾಹವಾಗಿ, ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ,
ಐರ್ವತಿ ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು, “ಪರಮೇಶ್ವರಾ, ನನ್ನ
ಕುಮಾರಿಗೆ ತಕ್ಕದಾದ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು,
ಜ್ಞಾನರಸಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪರವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಗೊಳಿಸ
ವೀತು” ಎಂದಳು.

ಶಿವನು ಆಕೆಯ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಬೇಕೆಂ
ಬರೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆಗ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ತಂದೆ
ಕಾಯಿಯರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಎಲ್ಲರ ಹಾಗೆ ತನಗೆ
ಗೊಡಾ ಗಣಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು
ಅಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಿ ಶಿವನು, “ನಿನಗೆ ಆಗಲೇ
ಇವಗೇಣಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ
14? ಅದುದರಿಂದ ರುದ್ರಗಣಗಳ ಮೇಲಿನ ಅಧಿ
ಕಾರವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿಗೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ
ಕೊಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಂತೋಷದಿಂದ
ಒಪ್ಪಿಕೋ ಅವು” ಎಂದನು.

ಆದರೆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು
ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಕೊಡಾ ಗಣಾಧಿಪತ್ಯವು
ಬೇಕೇಬೇಕೆಂದು ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದನು.

ಆಗ ಶಿವನು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೂ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿ
ಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನಿಗೂ ಒಂದು ಪಂಥವನ್ನು
ಒಡ್ಡಿದನು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾಹನ
ಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಟು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ,
ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುತ್ತ ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ
ಮಾಡಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕು. ಯಾರು
ಹೊದಲು ತಿರುಗಿ ಒರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೇ ಸರ್ವ
ಗಣಾಧಿಪತ್ಯ. ಈ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿದರು.
ಶಿವನು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ನವಿಲನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ
ಕೊಟ್ಟು, ಇಲಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಗಜಾ
ಸುಡುನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿಗೆ ವಾಹನವಾಗಿ
ಕೊಟ್ಟನು. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ನವಿಲಿನ ಮೇಲೇರಿ
ಕೊಂಡು ರಿವ್ವನೆ ಅಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ
ಹೋದನು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿಗೆ ಅಂಥ ಸೌಕರ್ಯ
ವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು.

ಹಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿ ಪಾಮಾಸಿಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ,
 "ಅಯ್ಯಾ, ನನಗೆ ಎಂತಹ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆವೋ
 ನೋಡು! ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ವಾಚಾಲಕತ್ವ, ಆಹಾಸು
 ಬಾಪು. ಆಫವೋ ಸವಿಲನ್ನು ವಾಚಮಾಗಿ
 ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೇನಿದೆ? ಅವನು ಕುರ್ಮಂತ ಪಾಂ
 ಸುಕ್ತಿ ಮರುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಸಾವೆಲ್ಲಾ ಕಳ್ಳರು. ಅದ
 ರನ್ನೂ ನಾನು ತಲೆ ಛಾರಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಛಾರಿಗಳನ್ನು
 ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಇಲಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇಗಿಹಾಸೆ
 ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಲಿ? ಇಂತಹ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇರುವ
 ದಕ್ಕಂತಲೂ ಇಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು
 ಹೇಳಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಸುರೂಗುತ್ತಿತ್ತೇ?" ಎಂದು

"ಅಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಮಾವಯ್ಯನಾರ ವಿಷ್ಣುವಿನ
 ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿನಾದರೂ ಉಪಾಯ ಕೇಳು.
 ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡು" ಎಂದು ಪಾಮಾಸಿ
 ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.
 ಅದರಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳಿಗೆ

ಹೋಗಿ ತಲೆಗದಲ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿ.
 ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ 1:4
 ಭೂಪ್ರವಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬಲ್ಲನೇ? ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ
 ಆಗಲೇ ಹೊರಟುಹೋದೂ ಆಯಿತು. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ
 ಕಾರ ಬರುವ ವರಾಗ ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನು
 ಹೇಳಬೇಕು ಮಾವಯ್ಯಾ" ಎಂದನು.

"ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡವ್ವ, ಶಿವಪುರುಷ
 ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪದು ಲಕ್ಷಸಾರಿ ಕುಟುಬ
 ವರಮಂತ್ರರ ಸುತ್ಕಲೂ ಮೂರು ಪ್ರದರ್ಶ
 ಬಿಡು. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ನಿನಗೆ ಭೂಮಿ
 ಮಾಡಿದ ಫಲವೂ, ಶಿರ್ಧಾರಾತ್ರಿಯ ಫಲವೂ
 ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುತ್ತದೆ" ಎಂದ ವಿಷ್ಣು.

ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿ ವಿಷ್ಣು ಹೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ
 ಸಾಗಿ, ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದರ್ಭಾಸನದ
 ಕೂಳಿತು ತರಣೆ ಚಿತ್ರವಾಗಿ ಶಿವಪುರುಷಾಕ್ಷರ
 ದನ್ನು ಕುಟುಕೊಂಡನು.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಸವಿಲಿನ ವಾಂ
 ಮೇಲೆ ಮೊದಲನೇ ಶಿರ್ಧಾರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ
 ಅಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿ ಆಗಲೇ ಸ್ವಾಸಮುಗಿಸಿ ಪ
 ಹೋಗುವುದನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ನೋಡಿ
 ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಸವಿಲಿನ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ
 ಅಲ್ಲಿಯ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಇಲಿಯ ಹಿನ್ನೆಯ
 ಸ್ಥಿತ್ಯವಾಗಿ ಮೂಡಿದ್ದುಂಟು.

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ, ಆ ಶಿರ್ಧಾರದಲ್ಲಿದ್ದವರ
 "ಅಯ್ಯಾ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆಯವರು
 ಇಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಒಂದು
 ಮಾಡಿ ಹೋದನೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದಲ್ಲ, ಈಗ ಹಾನೇ ಹೋದ
 ದೂರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
 ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ, ನಮಗೆಲ್ಲಾ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು
 ಪನ್ನು ದಾನಮಾಡಿದ" ಎಂದರು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು.

“ಆಹ! ನಿತ್ಯಗುಂಡ ಎಷ್ಟು ಗಡುಸಾಗಿದ್ದಾರೆ! ಇವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವೃಥಾವಾಗಿ ಸ್ಥಾನಮಾಡುತ್ತ ಕಾಲ ಮಾಡುವೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಮುಂದಿನ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಬೇಗನೆ ಹೋಗಬೇಕು” ಎಂದಕೊಂಡು ಕಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರುವಷ್ಟರೊಳಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಪತಿ ಆಗಲೇ ಆ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಹೂರಲು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ಕಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಸುಖವವಾಯಿತು. ಅವನು ಯಾವ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡದೆಗೂ ಭೂವ್ರಗಾಕ್ಷಿಣಿ ಮಾಡಿ ಕೈರಾಶಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು ಅವರೊಳಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಪತಿ ಬದು ಲಕ್ಷ ಹಿವವಂಜುಗಳಿಂದ ಜವ ಮುಗಿಸಿ ಪಾರ್ವತಿ ವರಮೇಶ್ವರರ ಸುತ್ತಲೂ ಮೂರು ಸಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ಕೈಮೊಡಿಸಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು.

ಇವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸುಭಯದ್ವೈಪರರು. ಕಮಾ-
ಳೆ ಗುಸುಗುಸು ಮಾಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. “ಈ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಪತಿ ಭೂವ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡದೆ ಕೂತರೇ
ಗಣಾಧಿಪತ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸುವನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ!”
ಎಂದು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಆಗ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು,
ಪಾರ್ವತಿ ವರಮೇಶ್ವರರೊಂದಿಗೆ “ನಾನು ಗಣಾಧಿ-
ಪತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವನಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಪತಿಯೇ ಗಣಾಧಿ-
ಕಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವನಾಗಿರುವನು” ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವ ಸುಭಯದ್ವೈಪರರಿಗಲ್ಲ
ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಪಾರ್ವತಿ ವರಮೇಶ್ವರರೂ
ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ “ವತಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವೆ
ಯವ್ವ? ನಾವು ಹೇಳದಂತೆ ನೀನು ಮಾಡಿ
ದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ?” ಎಂದು ಕಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ
ಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

“ನಾನು ಪ್ರವಚನದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ
ಹೋದೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ನಾನ

ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಪತಿ ಪವಗಿತ ಹೊದಲೇ ಸ್ಥಾನಮಾಡಿ ಹೊರಲು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಿದೆ. ತೀರ್ಥವಾಸಿಗಳೂ ಹೇಳಿದರು, ಅವರು ಸವಗಿತಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಮರ್ಥನು. ಆದುದರಿಂದ ರುದ್ರಗಣಗಳಿಗೆ ನಾಯಕನಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಅವನೇ ತಕ್ಕ ವನು. ಪಂಥದಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಗೆದ್ದಿರುವನು" ಎಂದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ.

ಆಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ವಿವರವಂತಾಕ್ಷರಿ ಒಂದತ್ತನೆ ಪ್ರಭಾವ ಒಪ್ಪಬುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಪತಿಯನ್ನೇ ರುದ್ರಗಣಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು ಅವನನ್ನು ಗಣಾಧಿಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕಿಸಲು ಭಾರಿ ಸನ್ನಾಹ ನಡೆಯತೊಡಗಿತು.

ರುದ್ರಗಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೋಗಿ ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳಗಳ ಜಲಗಳನ್ನು ತಂದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವುಂದಿ ಗಣಗಳು ಸಪ್ತಸಮಾಪ್ತಗಳ ಜಲಗಳನ್ನು ತಂದರು. ಪ್ರಮಂಥ, ಭೂತಗಣಗಳನ್ನೂ ಗರಂದ, ಗಂಧರ್ವ, ಕಿನ್ನರ, ನಾಗ, ಘೋರೇ ಕವಾಸಿಗಳನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವತಿ ಇಟ್ಟ ಬಹುಹೂತಾದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಪತಿ ಯನ್ನು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಸುಖರತ್ನ ಬಾಹುಸಪದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ

ಸಮಸ್ತ ಗಣಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಅವನಿಗೆ ಅಧಿಪತಿ ಬರುವಂತೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದರು. ವಾರ್ಧಕಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಅವನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ "ನೀನೂ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಗಳನ್ನೂ ಪಾಲಿಸುತ್ತ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿದವರಿಗೆ ಪೂಜಿಸಿದವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅವರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಫಲವಾಗುವಂತೆ ನೋಡು" ಎಂದು ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿ ಹರಸಿದರು.

ಇದು ಹೀಗಿರುವಾಗ, ತಾರಕಾಸುರನು ಸಮೀಪದ ಅನಂತರ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಕುಲದ ರಾಜ ತಾರಣಾಕ್ಷ, ಕಮಲಾಕ್ಷ, ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಮೂವರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ರಸಾತಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕುಮಾರರು ತುಕ್ಕಾಪಾಡಾದಿಂದ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದು ಸುತ್ತ ಅವರನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬೋಡುವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಳು.

ಆ ಮೂವರು ಕುಮಾರರೂ ಬೋಡುವರು ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ತಂದೆ ಹೇಗೆ ಸತ್ತುಹೋದನೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು. ಆಮೇಲೆ ಅವರು ವಾರ್ಧಕಿ ರತ್ನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೇರುವರ್ವಾತ್ಮೆ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಕೂತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದರು.

೧೨೫. ಕೊಡುಕುಜಿ ಪಟ್ಟಣದಾ

ಜಪಾನಿನ "ನಿಹಿ" ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ಅರಣ್ಯಗಳು ಇವೆ. ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ಅರಣ್ಯಗಳು ಇವೆ. ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ಅರಣ್ಯಗಳು ಇವೆ.

ಪಂ. ರೆ. ಮಾವಳ್ಳಿ ಟಾಂಕ್
ಬೆಂಗಳೂರು-೨

ಕೈಯರೊಂದು ತುತ್ತು

ಬಿ.ಎ.ಎಸ್
ಜುಲೈ ೨೦೭೨

- ★ ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಮೇ ರಣಿ ರೊಳಗೆ ತಲಪಬೇಕು.
- ★ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸರಿಹೊಂದುವಂತಿರಬೇಕು. ಗೆದ್ದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಜೂನ್ '೭೨ ರ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಂದಮಾಮ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಥೆಗಳು :

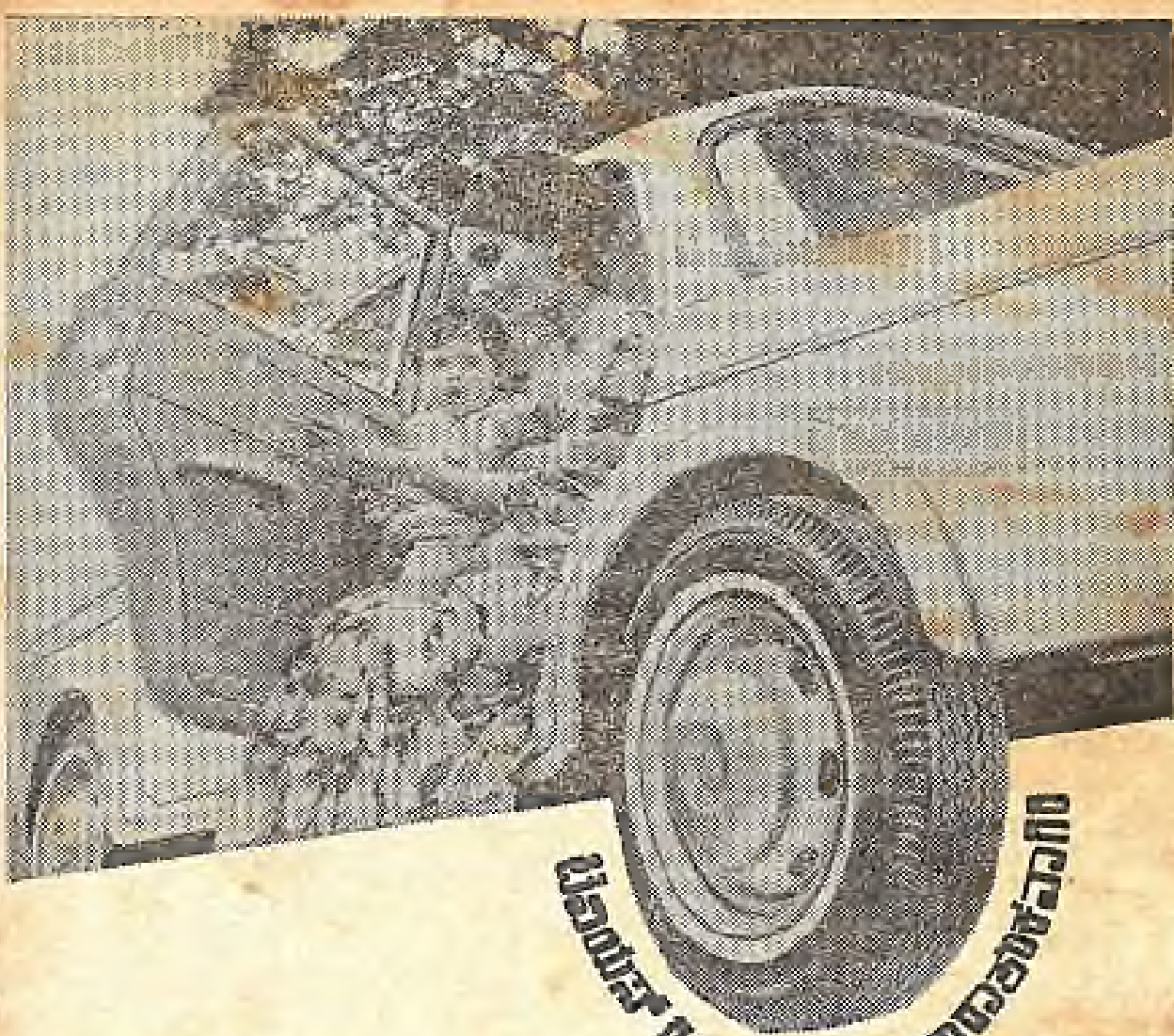
ಪೂಯದ ಮೊಲ	...	೩	ಅಧರ್ಮ ಛತ್ರ	...	೩೭
ಅದ್ಭುತಕರಣ	...	೫	ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಕಳ್ಳರು	...	೪೦
ಶಿಲಾರಥ	...	೯	ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಯುಕ್ತಿ	...	೪೧
ಕಣ್ಣಿನ ವೈದ್ಯ	...	೧೭	ದವ್ವಗಳ ಕೆರೆ	...	೪೫
ಬಾತುಗಳ ಬಸವ್ವ	...	೨೩	ಮಹಾಭಾರತ	...	೪೯
ಅಬೂಕೀರ್-ಅಬೂಸೀರ್	...	೨೭	ಕವಪುರಾಣ	...	೫೭

ಎರಡನೇ ಹೊದಿಕೆಯ ಚಿತ್ರ:

ಜಾನಪದ ವಿದ್ಯೆಗಳು
(ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ)

ಮೂರನೇ ಹೊದಿಕೆಯ ಚಿತ್ರ:

ಜಾನಪದ ವಿದ್ಯೆಗಳು
(ಹರ್ಯಾಣ)

ಟಾಟಾ ರೀಟ್ರೋಗಳನ್ನು ಸಾಕಾಣುವಾಗ

ಟಾಟಾ ರೀಟ್ರೋಗಳು ಹೊಸ
ಟೈರುಗಳಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ರೀಟ್ರೋ
ಮಾಡುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವೈದ್ಯಕೀಕರಣ —
ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಎಚ್.ರಿಕೆ, ಕೇವಲ ಚಿಂತನಾ
ಕುಣುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಹೊಸ ಟೈರುಗಳವೇ
ಉತ್ತಮವಾಗಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವ ತಕ್ಕ
ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ,
ಅದು ರೀಟ್ರೋ — ಹೊಸ ಬಾಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು
ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಳಿಸುತ್ತವೆ.

ನೀವು ಟಾಟಾ ರೀಟ್ರೋಗೆ ನೀಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು
ಟೈರನ್ನೂ, ಟೈರುಗಳ ತಿಳಿಲತೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಮರಳಿನ
ಕಣಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕೊಳೆಗಳನ್ನು
ಹೊರತೆಗೆಯಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಲವು ಬಾರಿ ಸರಿಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ
ಅತ್ಯಾಧುನಿಕವಾದ ರೀಟ್ರೋ ಯಂತ್ರಾಗಾರದಲ್ಲಿ

ಅತ್ಯಂತ ಸುರಿಸ ತಾಂತ್ರಿಕ ತಜ್ಞರು ಕೆಲಸ
ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಲು
ಟಾಟಾ ರೀಟ್ರೋ ಸ್ವತಃ ಕಾಮನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್
ರಬ್ಬರನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?
ಅಂತಹ ಟೈರುಗಳಿಗಿಂತ ಟಾಟಾ ರೀಟ್ರೋಗಳು
ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಟೈರು ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ
ಅತಿಕೆಯಿಲ್ಲ.

ಟಾಟಾ — ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಅತಿ ಹೊಸ
ರೀಟ್ರೋ ಮಾಡುವವರು.

ಸುಂದರಂ ಇಂಟರ್ನ್ಯಾಲ್ ಪ್ರೈವೇಟ್
ಲಿಮಿಟೆಡ್

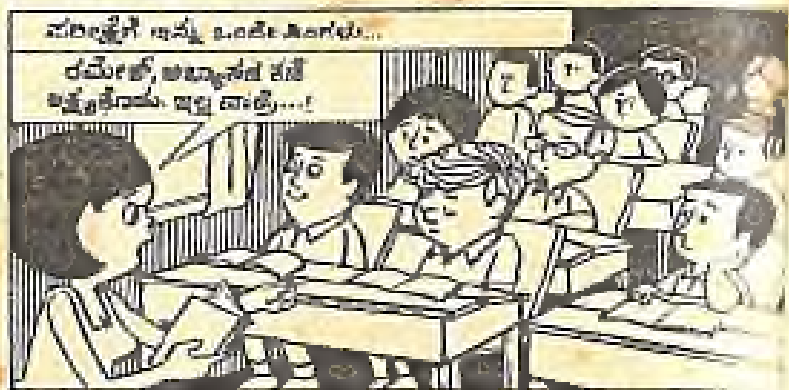
ಬೆಂಗಳೂರು - ಕೋಯಮತ್ತೂರು - ಕಲನುಸ್ತೇರಿ -
ಮದರಾಸು - ಸಿದ್ಧಕೋಟೆ - ನೇಲಂ -
ಸಿಕಂದರಾಬಾದು - ತಿರುನೆಲ್ವೇರಿ - ಮಲಯಾಳಂ

ನಮ್ಮ
ನಂಬಿಕೆ
ವಾಸ್ತವವಾದ
ಟಾಟಾ

ಚಾಚಿ

ಯಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ
ಸಹಾಯ

ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಇನ್ನು ಒಂದೇ ತಿಂಗಳು...

ರಮೇಶ್, ಅಬ್ಬಾಸನ ಕಣಿ
ಇತ್ತೀಚೆಯು ಇಲ್ಲ ವಾಲ್ಮಿ...

ಹೀನು ಹಂಗಿತಿ,
ಕಮೇಶ್ ?

ಯೆಂಬಾ ಪೂಜ್ಯ,
ಅಬ್ಬಾಸನ ಕಣಿ ಇತ್ತೀಚೆಯು
ಪರೀಕ್ಷೆಯು
ಹತ್ತಿರ ಬಂತು.

ಒಬ್ಬರು, ಹೀನು ಅಬ್ಬಾಸನ ಕಣಿ
ಹತ್ತಿರ ಗುಟ್ಟು ?

ಗುಟ್ಟು ? ಎನಕರ್ ಬಾಲ್ಮಿ
ಹತ್ತಿರ ಗುಟ್ಟುನಕೊಳ್ಳು.

ಫೈಲ್ ಕಣಿ. ಎನಕರ್ ಬಾಲ್ಮಿ
ಕಣಿ ಕಣಿಯುನಕೊಳ್ಳು.

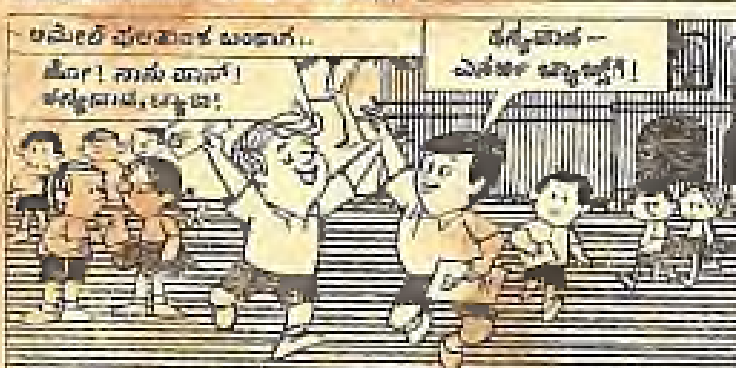

ಅಬ್ಬಾಸ, ಅಬ್ಬಾಸನ ಕಣಿ
ಇತ್ತೀಚೆಯು ಅಬ್ಬಾಸನ ಕಣಿ.

ಪರೀಕ್ಷೆ ಕಣಿವಾನ್...

ಹೀನು ಅಬ್ಬಾಸನ ಕಣಿ,
ಹೀನು ಅಬ್ಬಾಸನ ಕಣಿ.

ಅಮೇಶ್ ಪೂಜ್ಯನ ಕಣಿವಾನ್...

ಹೀನ್ ! ನಾನು ಬಾಲ್ಮಿ !
ಕಣಿಯುನಕೊಳ್ಳು, ಅಬ್ಬಾಸ !

ಕಣಿಯುನಕೊಳ್ಳು -
ಎನಕರ್ ಬಾಲ್ಮಿ ?

ಕಣಿಯುನಕೊಳ್ಳು, ಅಬ್ಬಾಸನ ಕಣಿವಾನ್...

ಅಮೇಶ್ ಪೂಜ್ಯನ ಕಣಿವಾನ್...

ಕಣಿಯುನಕೊಳ್ಳು, ಅಬ್ಬಾಸನ ಕಣಿವಾನ್...

BCP/CLT/55 1/2

